BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

TKP/ML
MERKEZİ YAYIN ORGANI

Ekim 1992 Sayı:81
Fiyatı:5.000 TL

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

ASKERİ FAŞİST DARBE TEHDİDİ ve ESTİRİLEN FAŞİST TERÖR, HALKIN GELİŞEN MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMEZ !

Son günlerde egemenler, basın ve yayın kuruluşlarıyla yeni bir askeri darbe yapılacağını güncelleştiriyorlar. Onlar bunu boşa yapmıyor. Bir yandan geliyoruz-geliriz diye halk kitlelerine, (kimi burjuva partilerinede) gözdağı verip hizaya gelmelerini istiyorlar; bir yandan nabız yokluyor ve darbenin çözüm getiremeyeceğini bilen kesime baskı yapmaya çalışıyorlar; bir yandan da iş başına getirdikleri DYP-SHP koalisyon hükümetinin, kimi SHP milletvekillerince yeniden kurulan CHP'nin hükümetten desteğini çekip düşürme ihtimaline karşı uyararak askeri darbeyi güncelleştiriler.

Geçmiş darbe 'gerekçelerine' bakıldığında bugün görünürdeki gerekçeleri bir hayli mevcuttur. Ancak bugün buna ihtiyaç duymamaktadırlar. Çünkü, 12 Eylül'de ekonomik krize çözüm bulamadı. Şimdiki ekonomik krizi kitlelerin sırtına yıksalar kitlelerin taşıyacak gücü yok ve "sosyal patlama"yı hızlandırır. Sosyal patla-mayı getirmeyecek derecede yıkmayıda zaman dilimi isteyen yeni hükümetleriyle pekala yapmaktadırlar ve örgütlü kitle kuruluşları ciddi bir tepki gösterip engel çıkarmıyor.Kendileri açısından, yürütmeyi engelleyen bir siyasi kriz yok. Gelişen silahlı mücadeleyi askeri yönetimde engelleyememişti. Zaten Türkiye'nin yaklaşık yarısını oluşturan Kürdistan'ın çoğu yeri olağanüstü hal denilen askeri yönetimle yö-netiliyor. Diğer taraftan Tür-kiye genelinde askeri faşist darbenin yü-rürlüğe koy-duğu baskılar hala yürürlü kte, çıkardığı '82 Anayasası hala yürürlükte. Bir anlamda gitmediği, ancak elbise değiştirdi. Bir dizi demokratik haklar getireceği vaadiyle kitlenin desteğini alıp iş başına gelen koalisyon hükümeti hiç birini yerine getirmedi. Dahası, devlet terör güçlerini yasa ve yetkilerle daha da kurumlaştırdı. Bir askeri darbenin ihtiyaç duyduğu dizginsiz imkanlar anında sağlanıyor. Ne bir burjuva partisi, ne parlamentosu, nede yasaları engel çıkarmış değil. Silahlı olmayan halk muhalefetinin baskısıda dizginsizliği, engelleyecek boyutta değil, pekala parlamenter demokrasileri adı altında şimdilik işler yürüyor. Zaten fiiliyatta Milli Güvenlik Konseyi (MGK) yönlendiriyor. Bir dediği "tavsiye kararlar" iki demeden tartışmasız resmileştiriliyor. Ne hükümette nede muhalefette bir itiraz çıkmıyor. Türkiye tarihinde nadir görülen bir "milli mutabakat" içinde bulunuyorlar. Bütün burjuva partileri hemen hemen her konuda hemfikir bulunuyor. Zaman zaman TV'de yaptıkları açık oturumlardan, her biri bir önceki konuşmacıya "katılıyorum" diyerek başlıyor, "katılıyorum" diye konuşmalarını bitiriyorlar. Hele MGK'nin ihtiyaç ve istemleri ve halk muhalefetini bastırma söz konusu olduğunda bütün faşist burjuva partileri birbirleriyle yarışıyor ve birbirlerinden farklı bir şey savunamamaktadırlar. Kitlelerden yeteri destek göremediği için koalisyon durumunda kalan iktidarıyla, muhalefetiyle bir çözümsüzlüğe girmişlerdir.

Devamı 4.Sayfada

12 YERDE PATLAYICI

Nereye kondu?	Ne oldu?
The Marmara Otell'ne (İstanbul)	İmha edildi
Coca Cola Fabrikası'na (İstanbul)	İmha edildi
Koç-Amerikan Bank'a (İstanbul)	İmha edildi
Toyota-SA Bayil'ne (İstanbul)	İmha edildi
Express Bank'a (İstanbul)	İmha edildi
Bank of Boston'a (İstanbul)	Patladı
Aksigorta'ya (İstanbul)	İmha edildi
Birinci Ordu'ya (İstanbul)	İmha edildi
İş Bankası'na (Manisa)	Patladı
Valiliğe (Manisa)	İmha edildi
Merkez Komutanlığı'na (İzmir)	Patladı
Askeri binaya (Bursa)	İmha edildi

Burjuva basında çıkan yalan haberlere bir örnek

BAŞ YAZI

P.nin birliğini Pekiştirelim, Sınıf Mücadelesinde Daha da Yoğunlaşalım

Parti güclerimiz beş yıl süren bir ayrılık yaşadı. Bu yersiz ayrılık partiye önemli zararlar verdi. Sınıf mücadelesinde yerine getirmesi gereken görevlerin gerisinde kalarak zararlar verdi. Çok fırsatlar ve zaman kaybetti. Geçte olsa parti güçleri bunu görüp giderebildi ve parti güçlerimiz yeniden birleşti.

Bu birlik ML/MZD temeller üzerinde sağlanan, hayatın da dayattığı zorunlu bir birliktir.

Zemini, doğru siyasal çizgi ve gerektirdiği sorumluluk görevidir. Zemini sağlayan ,sınıfın en ileri kesimi olan partinin iradesidir. Meşruluğu, sağlamlığı, sevinç kaynağı olması bundan gelir.

Parti birliği, parti güçlerine, devrimci kitlelere, dünya komünist ve devrimci hareketlere sevinç kaynağı olmuş, tarihe geçecek bir örnek sergilemiştir. Bu sevgi, sempati ve çoşku parti ve sınıf mücadelesinin gelişmesinde olumlu etkide bulunacaktır. Bunu hep birlikte gözlemleyeceğiz.

Bugün, parti, bu olumluluğu yaşarken, diğer tarafta P. birliği konusunda olumsuz düşünce, tutum ve davranışlara karşı uyanık olmalı ve bu olumsuzluklara karşı amansız bir mücadele yürütmeye devam etmeyi ihmal etmemelidir. İşte önemli görevlerden biride budur.

Devamı 3.Sayfada

SUNU

İKK'nın 81. sayısı ile sizlerle birlikteyiz. Oysa, İKK'nu düzenli takip edenler bilirler ki İKK'nun 85.li 90.lı,hatta 105 li sayıları çıkmıştı. Neden peki tekrar geriye dönüldü sorusu doğal olarak akılara takılacak. Gelişmeleri yakından takip eden kesim elbette bu durumun nedenlerini bilmektedirler. İlk bakışta tuhaf gibi görülen bu durumu kısaca açıklayalım;

Bilindiği gibi Partimiz TKP/M-L'de 1987 yılında önemli gelişmeler yaşandı. Önce, dönemin p. önderliğini gasp eden 2.MK'si mahkum edildi. Bu dönemde ise parti güçleri DABK ve Konferans olarak iki ayrı yapı halini aldılar. Bu iki ayrı örgütlenme yaklaşık 5 yıl kadar uzun bir süre devam etti. 14-15 Nisan 1992'de ise, iki örgüt (DABK ve Konferans) arasında yapılan görüşmeler sonucunda örgütsel birliğe karar kılındı. Ve 15 Nisan 1992'den itibaren örgütsel birlik adım adım inşa edilmektedir. İşte 14-15 Nisan birlik toplantısında alınan kararlardan biride yayın organlarına ilişkindi. Karar gereği, her iki örgütünde 1987 Ekim'den sonraki bütün yayınları iptal edilerek, çıkmış olan sayılar ise geçersiz sayılacaktı. İKK'da dahil olmak üzere p.nin bütün yayın organları 1987 Ekiminden önceki sayıdan hemen sonraki numarasıyla yeniden çıkacaktır. İşte 1987 Ekiminden önceki son sayımız 80 idi. Bunun için elinizdeki İKK 81. sayısı dedik.

Birlikten sonra normal sayı olarak ilk İKK olması nedeniyle ayrı bir öneme sahiptir bu sayımız. Bunun nedeni 2 yapının örgütsel birlikten sonra çıkan ilk ortak merkezi yayın organı olmasıdır.

Bu sayı, örgütsel birlik sağlandıktan hemen sonra çıkmalıydı. Ama ne var ki, bu içinde bulunduğumuz şartlardan mümkün olmadı. Çünkü; öncelikle örgütsel inşa önemli bir problem olarak önümüzde duruyordu. Partinin bütün örgütlenmesi tekrar gözden geçirilmeli, aksayan zaaflı yanların düzeltilmesi gerekliydi. Bu çok önemliydi. Yeni yazı kurulunun oluşturulması gerekiyordu. Yayın için imkanların tümü yeniden örgütlenip, toplanmalıydı.

Dahası İKK'mızın bu sayısı en az iki ay önce çıkacaktı. Dizgisi hazırlanmıştı ancak, düşmanın bir operasyonu İKK'nın çıkışını engelledi... İşte bütün bunlar İKK'mızın bu sayısının geçikmesine neden oldu.

İKK'nu iki aylık peryotlarla düzenli olarak, Birleşik Merkez Komitesi Siyasi Bürosu önderliğinde oluşturulan yazı kurulu tarafından çıkarılacaktır. Ancak, nasıl olsa yazı kurulu var diye hiç bir yoldaşımız, İKK'ya karşı sorumluluğunu unutmamalıdır. Bilinmelidir ki, en somut haber bizzat kaynağından elde edilirse, gerçek anlamda iyi bir haber olabilir. Aksi halde, duyumlarla, gazete küpürleriyle yapılan haber hiçbir anlamda somut ve öğretici olamaz. Örneğin bugünlerin en flaş gelişmelerinden biri belediye işçilerinin grevidir. Eğer buralarda bulunan yoldaşlar gelişmeleri haber haline getirip İKK'ya ulaştırmasalar; bu yoldaşlar önemli bir sorumsuzluk yapmış oldukları gibi birde bu gelişmeleri gazetelerden edinilen bilgileri derleyerek İKK'ya konuyla ilgili haber koymamıza neden olacaklardır. Bu durum, işçi yoldaşlar, öğrenci yoldaşlar, gerilla yoldaşlar vd. bütün yoldaşlar içinde geçerlidir. Keza, aynı şey gerilla bölgelerindeki milis ve gerilla yoldaşlar içinde geçerlidir. Örneğin, p.mizin çağrısı sonucu gelişen bir kitlesel eylemi, bölgede bulunan yoldaşlar en ince ayrıntısına kadar zamanında İKK'ya ulaştırmazlarsa, bizde gelişmeleri ancak kulaktan duymuş olacağız. Aynı şeyi gerilla içinde düşünmeliyiz. Her eylem bütün yönleriyle yazı kuruluna, mutlaka zaman geçirilmeksizin ulaştırmalıdır. YD içinde aynı durum söz konusu.

İşte bunlar gerçekleşirse iyi bir İKK'na sahip olabiliriz. Bunun için her yoldaşı İKK'ya karşı sorumluluğunu bir kez daha hatırlatıyoruz.

Bu sayımızda;

Baş yazıyı partimizin birliğinin ve önümüzdeki sürecin bize yüklediği görevlere,Kapak sayfasını Darbe tehdidi ve estirilen faşist teröre ayırdık. Sosyalizmin sorunları başlıklı dizi bir yazımız var. Birinci bölümünü bu sayımızda bulacaksınız. Modern-revizyonist ülkelerdeki son gelişmelerden sonra Komünizm oldu propagandasının hızla devam ettiği günümüzde sosyalizmin sorunları başlıklı yaz daha da bir önem kazanmaktadır.

Bir diğer dizi yazı ise ulusal sorun çalışmasıdır. Bu yazıda her dönemde olduğu gibi, özelliklede dünyadaki son gelişmelerden sonra milliyetçilik, şovenizmin hızla arttığı bir dönemde ulusal soruna Marxist bir bakış açısı ile irdelenmesi anlamında önemlidir. Bu uzun çalışmanın ilk bölümleri yayınlanmıştı. Bu nedenle kalınan yerden tekrar devam etmektedir.

Uzun yıllar Partimiz (DABK kanadına) Genel Sekreterlik yapmış Komünist Önder İsmail BULUT yoldaş ile ilgili bir yazıyıda yayınlıyoruz. Ayrıca; komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının üniformalı üniformasız azılı köpekleri katliamlarına devam etmektedirler. Hıdır DOĞAN , Mehmet YAŞNE, Yıldız ÇİÇEK, Ali Ekber ATMACA ve diğer yoldaşlarımızdan sonra 19-20 Temmuz'da 4 değerli yoldaşımızı daha katlettiler. Kahramanca şehit düşen Emre BİLGİN, Ramazan CEVİZ, Nur Güzel YAŞAR ve Hasan DEMİR yoldaşlarımızla ilgili yazılarıda İKK'mızın bu sayısında bulacaksınız.23 Ağustos ta Ovacık kepir yaylasında bir gerilla birliğimiz düşman çenberine düştü ve 12 saatlik çatışma sonucu Dursun ELİK,Yıldız AYRIÇ,Cem İŞİTMEZ,Meral GEZER ve Akın UZUN yoldaşlar kahramanca savaşarak şehit düştü,5 yoldaşta çenberi yararak çıktı.

Keza, gerilladan birçok haber var İKK'nın 81.sayısında.

Baş Tarafı 1. Sayfada

Birlik konusunda çok azda olsa bazı yoldaşların farklı düşünmesi, bunu kabullenememesi veya hazmetmemesi doğaldır. Bu tür yoldaşları sabırla ikna etmek, dönüştürmek başta önderlik olmak üzere bütün partinin görevidir.

Bir diğer önemli görevde uzun yıllar belli farklı düşünce ve saflaşmada kalmanın ürünü olarak, parti birliğine rağmen grup ruhunu kaymak bunu korumaktır. Buna izin verilemez. Gözlemlendiği yerde bilinçli mi, bilinçsizce mi yapıldığına bakılmaksızın bunu derhal müdahale edip üzerine gidilmelidir.

Farklı görevlerde olmaya rağmen eski alışkanlık gereği grup ilişkisini sürdürmeyerek saptanabiliyor. Bu tür ilişkilere içine girenlere uyarılmalı, müdahale edip fitzeltilmelidir.

Bir diğer ciddi olumsuzlukda parti birliğini grupların ittifakı veya konfederasyonu gibi görme veya karıştırma anlayışıdır. Bu anlayış gerçekleşen parti birliğinin özünü, zeminini kavramamadan kaynaklanıyor. Bu nedenle karıştırılmakta. Bu anlayış, grup ruhunu korumanın kaynağını oluşturur. Bu anlayış mahkum edilip, parti birliğinin zemini ve parti aydınlığa kavuşturulmalıdır. Yoksa parti ve sınıf mücadelesinin çıkarına göre ve eldeki kadroların nitelik ve yeteneklerine göre görevlendirme değildir her yerde grupları ittifağına göre denklemler yaparak faaliyet yürütmek olur. Bu, proleterya partisinin birliği değil, farklı grupların ittifakını savunmak ve kabul etmek olacaktır. Böyle bir anlayış Marksizme temelden terstir, M-L/MLM'lerin birliği olamaz, parti ruhunu aşındırır, uzun süre sürmeyecek bir "birlik" olur.

Partide veya parti yönetiminde yapılan veya verilen görevlerde gruplaşma arama hastalığının yer yer olmasında bir başka olumsuzluktur. Her yerde, her işte "grupçu davranıyor" gözüyle bakan yoldaşlarda bulunabiliyor. Bu, bir hastalıktır, komplekstir, velveleler çıkaracak kaynaklardır. Bu tür yaygaralara karşı da uyanık olmalı. Bu anlayışta olanlara karşı da mücadele edilmeli, izin verilmemeli, daha önemlisi bu tür anlayıştakilere kullanacak malzeme verilmemelidir.

Parti gücünün birliği sağlanmadan önce, birlik sağlandıktan sonra bu tür olumsuzluklarla uğraşılmak zorunda kalmacağı bilinmiyor, hesaba katılmıyordu. [illegible] Birlik çelişmeli bir birliktir. Burada da çelişmelerin bulunması ve ortaya çıkması gayet doğaldır. Bunlar parti içi ideolojik mücadele dönüştürmenin parçası olarak ele alınıp sürecektir.

Parti bugün işte ideolojik zayıflıklara, hastalıklara karşı savaş açmaya ağırlık vermelidir. Bu ideolojik hastalıklar, öncelikle **parti ve devrime hayatını adama ruhunun zayıflığı, bürokratizm, kendiliğindencilik** ve bunlardan kaynaklanan hastalıklar şeklinde kendini göstermektedir. Bunlara karşı ciddi bir mücadele yürütülmezse, partide, sınıf mücadelesinde gelişemez. Partinin güç ve enerjisini çarçur etmekle kalmaz, partinin bünyesini kemirerek, giderek sınıf mücadelesinden koparmaya kadar götürür. Tersine bu zaaflara karşı bilinçli ve ciddi bir şekilde sistemli mücadele yürütülmesi halinde hem parti çelikleşir ve gelişir, hem de devrimin başarısı daha da yaklaşır.

Parti bir yandan işte bu ideolojik siyasi mücadeleyi yürütürken diğer taraftan siyasal propaganda ve ajitasyona ağırlık vermelidir. Başta güç ve dikkatini düşmana karşı savaşı, mücadeleye çekmelidir.

Bugün sınıf mücadelesi giderek daha da keskinleşmektedir. İrademizle ve irademiz dışında bir savaş sürmektedir. Bir tarafta PKK önderliğindeki ezilen ulusun sınıf mücadelesi, diğer tarafta partimiz önderliğindeki proleter sınıf mücadelesi gelişiyor. Bugünkü boyut ve çapı farklı da olsa bergün kan akmakta, can verilmektedir. Ulusal hareket, hareket taleplerinin yansıra kitlelerin taleplerinde seslendiğiçin geniş bir potansiyele sahip olup destek olmaktadır. Proleter sınıfsal hareketle ulaşabildiği faaliyet alanlarında sağlam bir zemin üzerinde gücü ölçüsünde büyük destek almaktadır. Gerilla savaşı için muazzam koşullar vardır. Herkes verdiği azim ve emeğin karşılığını gördüğü ve göreceği açıktır.

Başta Kürdistan olmak üzere gerilla savaşının yürütüldüğü kırlarda faşist düşman kan verici bütün acımasızlığıyla hem gerillaya hem destekleyen kitlelere saldırmaktadır.

Düşman saldırıları artık sınırları aşmış boyuttadır. Kelle avcılığı önemli teşvik edilmekte, toplu katliamlar yapılmakta, gerillalara karşı sadece helikopterlerle değil, uçaklarla bomba yağdırılmakta, füzeler kullanılmakta, tank ve toplar kullanılmaktadır. Sanki gerilla değil, bergün destek verdiğinden şüphelendiği köyleri, çobanları, çocuk ve kadınları kurşuna dizilmekte, köyler mayınlanmakta, köyler bombalanmakta, yer yer kimyasal silahlar kullanılmakta, artık Cizre, Nusaybin, Silopi, Şırnak gibi kırların şehirleri bombalanmakta, harabeye dönmektedir. Savaş alanlarında yaşamak suç haline getirilmektedir. Kısacası bu gibi baskılar mücadelenin boyutunu göstermekte, kitlelerin saflaşmasını hızlandırmakta ve mücadeleye desteğini yükseltmektedir.

Gerilla alanlarının dışında özellikle büyük şehirlerde de sınıf mücadelesi keskinleşmektedir. Egemen sınıflar komünistler ve devrimciler önüne iki seçenek koymaktadırlar. Ya tanıdığımız sınırlar içinde kalıp, küçük demokratik kırıntı vaadler gölgesinde "yaşayacaksınız" yada silahlı mücadele de direnirseniz imha edeceğiz denilmektedir. Bunu her vesileyle açıklamaktadırlar. Düşmanın bu seçeneklerine boyun eğmeyen komünist ve devrimciler tespit edilmeleri halinde, evlerde ve sokaklarda yüzlerce kurşun sıkılarak infaz edilmektedir.

Düşmanın bu saldırıları elbette kötü, ama bir yönüyledе eğitici. Komünist ve devrimciliğin kolay olmadığını, sorumluluğun bilincinde olmalarını, devrimci savaş sanatı ve önemini kavramalarını, uzun süreli bir savaş yürütmek zorunda kalmalarını ve kırın önemini, bu bilinçle kitleleri eğitip savaşa yöneltme ve savaşın başına geçmenin önemini kavramaya zorluyor.

Kırlarda da, şehirlerde de mücadelenin boyutu, kitlelerin mücadelesi ve mücadeleye katılma boyutu onlara önderlik etme sorumluluğuyla orantılıdır. Kitlelere önderlik edildiği oranda mücadelenin gelişip, yükselip, kitleselleşeceği unutulmamalıdır.

Egemen sınıflar ve basın yayın organları "yeni dünya düzeni" anlayış gereği işçi sınıfının mücadelesinden hiç bahsetmek istememektedirler. Ekonomik, demokratik veya siyasal talepler taşıyan grev, direniş, yürüyüş ve protestolarından mümkün oldukça bahsetmek ve güncelleştirmek istememektedirler. Hatta son belediye işçilerinin grevinde olduğu gibi burjuvazinin bütün kesim ve kurumları bütün basın yayın araçlarıyla grev düşmanlığı yaparak, kitleleri grevcilere karşı kışkırtarak işçileri grevlere başvurmaktan korkar duruma getirmeye [illegible]

ci, en devrimci sınıfı olma özelliğini yitirdiğini göstermeye çalışıyorlar. Bu anlayışlardan hareketle bahsetmemeye çalışsalarda işçi sınıfın kendiliğinden mücadelesi kendisinden bahsettirmektedir. Geçtiğimiz aylarda, bunu Türkiye tarihinde ender görülen memur hareketlerinde eklendi. Grev ve direnişlerdeki iş günü kaybı muazzam boyuttadır. Gelişen grev ve direnişlerde kendiliğindencilik ağırlıktadır. Komünist ve devrimci önderlik zayıftır. Hareketlerin kapsam ve taleplerindeki siyasal yönlerin zayıflığı komünist ve devrimcilerin suçudur. Bu suçunu görmeyen ve görmek istemeyenler kabahati tamamen kitlelerde görmektedirler. Bu, özünde sorumluluğunu kavramama devrimde önderliğin tayin edici yönünü görmeme ve ideolojik zaaflarını gizlemedir. Bu utanç verici bir olumsuzluktur. ...

Kürdistan'da dişediş bir ölüm kalım savaşı yaşanırken, toplumsal katliamlar yapılırken ve şehirlerde bergün ev baskınlarında, yolda, sorgularda en militan devrimciler katledilirken ve bergün insanlar göz altına alınıp "kayıp" ettirilirken her türlü siyasal demokratik haklar gaspedilip saldırılırken, işçi sınıfını örgütlediklerini söyleyenler ve devrimci sendikalar olduklarını söyleyenlerin sıradan bir açıklamadan öte sessiz ve duyarsız davranmaları yüz kızartıcı bir durumdur. Devrimcide, sınıfçıda ihanettir.. Bu, önemle teşhir edilip, işçiler, sendikalar ve diğer kitleler duyarlı kılınmalıdır.

Şehirlerdeki bütün faaliyetler, devrimi gerçekleştirecek olan gerilla savaşına direk hizmet etmelidir. Bütün faaliyetlerin savaşa hizmet etmesi ve savaşı geliştirmeye yönelik olduğu bir an bile unutulmamalıdır. Gerilla savaşına yönelmeyen, savaşın her türlü ihtiyacını karşılamayan, bütün faaliyetlerini savaşın geliştirmesine sunmayan ve ona göre örgütlemeyen bir faaliyetin reformist bir faaliyet olduğu unutulmamalıdır.

Düşmanın bütün acımasızlığıyla saldırdığı, en değerli yoldaşlarımızı, devrimcileri fedakarca destek veren kitleleri biçtiği bir dönemde, çulu reformizme ve teslimiyete sermek istemiyorsak bütün gücümüzle savaşa ve savaşı geliştirmeye atılmalıyız ve kitleri buna seferber etmeliyiz.

Baş Tarafı 1.Sayfada

Burjuva partileri sıradan halkın gözlemleyebileceği derecede tıkanmıştır, bitmiştir. Bu, onlar için çok kötü ve tehlikeli bir durumdur. Buda onların belli kesimlerini yeni arayışlara itecektir. Yeni bazı partiler kurup sahneye çıkma denemeleride bunun ürünüdür.

Türkiye'nin belli bölgelerinde, özellikle kürdistan'da yıllardır bir savaş sürüyor. Bir tarafta haklı ve geleceği temsil eden partimiz önderliğindeki gerilla savaşı ve PKK önderliğindeki ulusal savaş, diğer tarafta çürümüş ve kokuşmuşluğu temsil eden faşist egemen sınıfların haksız kuşatma ve bastırma şeklindeki savaşı. Bu savaş gün geçtikçe gelişip boyutlanarak devam ediyor. Düşman, faşist terörünü arttırdıkça gerilla savaşı ve halkın desteği daha da gelişiyor. Gerilla eylemleri arttıkça düşmanın vahşiçe saldırıları ve katliyamlarıda artıyor. Bugün gelinen durumda sadece gerillaya destek veren köyler bombalanmıyor, Göle, Çukurca, Çizre, Kulp, Şırnak vb. gibi ilçe ve iller panzer, tank, helikopter ve uçaklarla bombalanıyor. Sağlam ev kalmıyor. Sadece onlarca yüzlerce halk değil, canlı ne varsa öldürülüyor, yakılıyor, talan ediliyor.

Düşman sade savaş bölgelerinde değil, başta büyük kentler olmak üzere şehirlerde yoğun tedbirler alarak terör estiriyor. Hergün ev baskınlarında, yollarda, okullarda, sokakta komünist, devrimci-demokrat insanlar öldürülüyor. Hatta itaat etmeyen ve itaatta geciken sıradan halktan insanlar bile öldürülüyor. Sık sık "çıldıran polis" 'yoldan geçen' , 'balkona çıkan', 'kuşkulandığ'ını kurşun yağmuruna tutuğu günlük basından eksik olmuyor ve bu katiller sürüsü hiçbir yasal soruşturmaya tabi tutulmadan elini kolunu salladığı gibi, "görev"lerinin başında ve üstelik ödüllendirilmektedirler.

Polisteki işkenceler "olağan" sayılır hale geldi. İşkenceden geçirilip, yaşayanlar "şanslı" sıyılıyor. Artık işkenceyle öldürülenler bir yana, son yıllarda polisin evinden aldığı bir çok insan "kayıp"tır, cesetleri bile bulunamıyor. Geçtiğimiz aylarda Artvin'de işkenceyle öldürülen A.Ekber ATMACA, yine Artvin'de kaza ile yaralandıktan sonra işkenceyle öldürülen Partimiz MK ve Askeri Komisyon Sekreteri İsmail BULUT yoldaşlar işkenceyle öldürülenlerden son örneklerdir. Hasan GÜLDAL yoldaş poliste "kayıp" ettirilen son örneklerden. Reformist bir yasal parti olan HEP'in bile bir çok il, ilçe başkanı ve üyesi yine 70 yaşını aşkın olan Musa ANTER dahil birçok gazeteci, birçok Dev-Sol militanı, partimizin üyesi Emre BİLGİN ve Ramazan CEVİZ, Nur Güzel YAŞAR, Hasan DEMİR gibi parti militanlarımız şehirde evlerde, sokakta kurşuna dizilen son örneklerdendir.

Faşist diktatörlük kırlarda estirdiği dizginsiz terörü şehirlerde de sürdürmek istiyor. Savaşın geri cephesi olan şehir faaliyetlerinin gerilla faaliyeti açısından önemini çok iyi biliyorlar. Özellikle gerilla savaşı açısından şehir faaliyetinin basınyayın, propaganda-ajitasyon, demokratik kitle örgütlenmeleri, kamuoyu desteği, teknik araçgereç, haberleşme, mali kaynak, kısmen insan kaynağı, işçi sınıfı ve emekçileri örgütleme, geleceğe hazırlama ve geri cephedeki rolleri vs. açısından taşıdığı önemi bizlerden daha iyi biliyor. Bunun için daha da yoğun saldırıp faaliyetleri çökertip, geri cephesiz bırakmak ve savaşın bu boyutunu zor durumda bırakıp boğmak istiyor.

Egemen sınıflar, şehirlerde estirdiği terörü dizginsizleştirmek ve hem kitlelerin desteğini sağlamak, hemde estirdikleri teröre kitlelerin tepkisinin gelişmemesini önlemek için uzun süredir basın ve yayınlarıyla yoğun bir propaganda sürdürüyorlar. Nerdeyse hergün gemi, vapur, tren, otobüs, market, ev, sokak ve karakola bomba konuldu, "facia kıl payı atlatıldı" türünden yalan haberlerle doluyor. Bu tür haberlerle hem devrimcilerin kitle katliyamlarına yönelen, kitleleri yok etmeyi hedefleyen "cani"ler olarak gösterip teşhir ediyor ve devletinde halkı bu "canilerin" elinden kurtaran kurtarıcı olduğu propagandasını yapıyorlar, hemde arama-tarama ve imha operasyonlarına "meşru" zemin yaratmaya çalışıyorlar. Aynı zamanda özellikle "imha" operasyonlarında, önceden hazırlanarak, ellerinde burjuva bayraklarıyla polis lehinde tezahürat yaptırmaktadırlar ve kamuoyunda halk polise sahip çıkıyor, destekliyor imajını yaratmaktadırlar.

Burjuvazi, basınıyla bilinçli yaydığı yalan haberleri aynı zamanda kamuoyunun dikkatini kendi sorunlarından uzaklaştırıp başka sorunlara çekmek için yapıyor. Son dönemlerdeki darbe haberleride bunların bir parçasıdır. MGK Ağustos sonlarında yaptığı toplantıda basınında savaşa göre şekillenmesi ve kamuoyunu ona göre hazırlayıp, yönlendirmesii gerektiği talimatını vermişlerdi. Genelkurmay Doğan GÜREŞ "Türkiye'de herkes ,tüm kurumlar...sorumlu olacak", "Topyekün mücadele" yürütmenin sorumluluğunda olmalı. Benim istediğim ve arzuladığım durum budur diyordu.

Düşmanlarımız her cephede, herkesi savaşa, ve savaşa göre şekillenmelerini istiyor. Düşmanın dedikleri ve hedefledikleri açıktır. Düşmanın bu yönü öğreticidir. Komünist, devrimci, demokrat, kısacası devrimde menfaati olan herkes merkezi görevi gerilla savaşı görerek, her cephede düşmana karşı savaşmalı ve bütün herşeyiyle savaşa göre şekillenip, savaşa hizmet etmelidir. Gün geçtikçe önemi daha da büyüyen en önemli görev budur. Düşmanın darbesini de, terörünü de temelli önleyecek olan budur.

ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKETİN TÜRKİYE PARÇASINDAKİ YILMAZ SAVAŞÇISI PARTİMİZ ÖNDERLERİNDEN, ORDUMUZ KOMUTANLARINDAN İSMAİL BULUT YOLDAŞI ŞEHİTLER KERVANINA KATTIK

İsmail yoldaşın kayıbı sıradan bir devrim ve komünizm neferinin kayıbı ile aynı değildir. İsmail yoldaşın kaybı Türkiye devrimi açısından önemli bir kayıptır. Yeri doldurulması oldukça zordur. Çünkü o kısacık yaşamında bunu mücadelesi ile binlerce kez kanıtladı. Mücadele yaşamı boyunca her saniyesini halka, devrime ve komünizme adadı. En zor şartların hüküm sürdüğü dönemlerde partimize önderlik ederek ulaşılması zor kişiliğiyle dirençliğiyle savaşçılığıyla, siyasal-ideolojik yol göstericiliğiyle bir kutup yıldızı gibiydi...

O'nu anlatmak oldukça zor. Bir çok erdemin birikliği bir kişiliğe sahipti. İsmail Yoldaş 1963 yılında Hozat'ın bir köyünde dünyaya geldi. Yoksul bir Kürt ailesinin ne ilk nede son çocuğuydu. Öğrencilik döneminde partimizle tanıştı. Bütün mücadele yaşamı boyunca olduğu gibi, çalışkanlığı, alçakgönüllüğü, ama en önemlisi sorunları kavrayışla ve bu karmaşık sorunlara siyasal çözümler getirmesi, aksatmaksızın siyasal kişiliğini geliştirmesi henüz o dönemde öne çıkan özellikleriydi. Diğer yetenekleriyle birlikte bütün bunlar yeni bir önderin doğuşunun ilk müjdesi gibiydi.

Bu dönemde İsmail Yoldaş iyi bir TMLGB militanı olarak mücadelesini sürdürdü. Mücadelesi onu dönemin öğrenci gençlik önderliğine getirdi. İşte, bu nedenlerdirki, dönemin devrimci gençliğinin düşüncesinde bir İsmail BULUT olma sevdası vardı. O bir gençlik önderi olarak daha aktif bir mücadele içinde olmak istiyordu.

Öğrencilik yıllarından sonra bir dönem yerleşik milis olarak aktif faaliyet yürüttü. Daha sonraki profesyonel faaliyet yürütmek için tereddütsüz bir şekilde bölge mıntıkada faaliyet yürütüne gerilla birliklerinden birine, bir savaşçı olarak katıldı. Tarih 1983 başlarıydı. Gerillalar komutanlar ve siyasi komiserler gibi yöre halkıda İsmail gibi bir gerillaya sahip olmanın sevincini yaşıyordu. İsmail yoldaşta gerilla olmanın sevinci ile daha bir coşkuluydu. Bu coşkusu hızla gelişen siyasal kişiliğini daha da geliştirirken, askeri sanatın bütün kurallarını bu coşku içinde, imrenilecek bir şekilde kavramaktaydı. Tarih, henüz 1984 yılını gösterirken o partimizin bir üyesi olmuştu bile. Okuyan, araştıran, tartışan ve öğrendiklerini savaş içinde uygulayan bu büyük komünist, Dersim dağlarında ŞAHİN olarak nam salıyordu. Halk, dağların sahibini görebilmek, onunla konuşabilmek, tartışabilmek için inanılmaz fedakarlıklara katlanıyordu. Adeta halkın bağrında sevgi tahtı kurmuştu. Dersim'in bir çok alanında gerilla faaliyeti yürüten ŞAHİN yoldaş Dersim ile sınırlı olan gerilla faaliyet alanını genişletmek amacıyla bir grup gerilla ilieb irlikte Sivas'a geçti. Sivas'ta gerilla faaliyeti yürüttü. Dönemin önderliğinin izlediği yanlış çizgi sonucu bir süre sonra terrar gerilla birliği ile birlikte Dersim'e dönmek zorunda kaldı. Dersim ve Sivas'ın Şahin'i düşmanında korkulu rüyasıydı.

Şahin yoldaş parti içi sorunlara da duyarlı idi. Parti içi iki çizgi mücadelisinde dönemin yanlış önderliğine (2.MK'ne) tavır olarak parti programını savunan yoldaşlarla birlikte oldu.

Şahin ve gerilla yoldaşlarının Karadeniz'de olmalarından rahatsız olanlarda vardı. Tir tir titreyen ağzı salyalı köpekler art arda operasyonlar düzenlemeye, köylülere gözdağı vermeye başladılar. İşte, Mayıs ve Haziran ayları içinde düşman güçleri ile bir çok karşılaşan gerilla birliği her defasında Şahin yoldaşın askeri sanatı, savaş kurallarını muazzam bir şekilde uygulamasıyla kayıp vermeksizin başarısıyla çatışmaları sürdürmüşlerdir. Ama bu çatışmalardan bir tanesi, yani 1 Haziran'da olanı hariç. Çünkü 1 Haziran'da bir ihbarcının vermiş olduğu bilgiler doğrultusunda düşmanın atmış olduğu pusuya düşen partizan birliği, öncü kadın partizanımız yani Yıldız Çiçek'ini kaybediyordu. Yıldız Çiçek aynı zamanda Şahin yoldaşın eşiydi ve 20 gün ara ile gelen tay dağından ağır 2 ölüm.

karadeniz'de çatışmalar devam ediyordu. Partizan birliği Kaçkar dağlarını adım adım taşıyorlardı. Yoksul dağ köylüleri, Partizanlara bağrlarını açıyordu. Karadeniz'i kızıl denize çevirecek, yoksulluğa, baskılara, zulme son verebilecek yegane gücün bu partizanlar olduğunu çok iyi biliyorlardı Karadeniz halkı. İşte, bunun içindi bu ilgi, bu sevgi.

Takvimler 21 Haziran 1992 gösterirken. acı bir haber dalga dalga yayılıyordu Karadeniz'den tüm Türkiye'ye . Eksilen cephanelerini tamamlamak için bomba imal eden partizanlardan Doğan Karadağ yoldaşın küçük elindeki bombanın patlaması sonucu Doğan yoldaş hemen oracıkta şehit düşerken önder yş ve bir savaşçıda yaralanmıştı. Saatler 14.30 q'u gösteriyordu. Düşman yaralı yoldaşları akşama doğru ağır yaralı oldukları halde esir aldı, Yaralı partizanlardan birinin şahin olduğunu öğrenen düşman panik, korku ve sevinci bir arada yaşamaya başladı ve hemen ağır işkencelere zaman kaybetmeksizin başladılar. Ama nafile karşılarında İbrahim Kaypakkaya'nın kızıl güzergahında bir kutup yıldızı olarak mücadelesini sürdürmüş büyük bir komünist önderin olduğunu unutuyorlardı. Düşman amansızdı, zalimdi. Ama o büyük insanda inançlıydı, kararlıydı. İKaypakkaya gibi S.Cihan gibi, M.Demir, M.Zeki Şerit, H.Hakkı Erdoğan vb. düşmanı bir kez daha yenecekti. Proleteryanın kızıl bayrağını işkencehanelere dikecekti ve öylede oldu. Düşman dağların korkusuz Şahin'i karşısında bir kez daha yenilmişti. Çareyi komünist önderi haince öldürmekte gördü.

Şahin yoldaşın cenazesi onlarca araba ile Şavşat'tan alınarak Hozat'a getirildi. Partimizin çağrısı üzerine Hozat esnafı kepenk kapatarak, cenaze merasimine güçlü bir halk kitlesi ile katıldı. Çevreden ve Tunceli il merkezinden Hozat'a ulaşan bütün yollar düşman tarafından kapatılarak, çevre halkının cenaze yürüyüşüne katılması engellendi. Buna rağmen güçlü bir merasim ile önder yoldaş toprağa verildi.

İsmail yoldaş, şehit düştüğünde Birleşik Merkez Komitesine örgütlenme bürosu üyesi Askeri Komisyon sekreteriydi. O mücadele yaşamı boyunca partimizin bir çok rağmen güçlü bir merasim ile önder yoldaş toprağa verildi.

İsmail yoldaş, şehit düştüğünde Birleşik Merkez Komitesine örgütlenme bürosu üyesi Askeri Komisyon sekreteriydi. O mücadele yaşamı boyunca partimizin bir çokorganında görev yaptı.

İsmail ismi; TKP/M-L programının [illegible] ismi olarak anılacak.

İsmail ismi, köylü gerilla savaşının yoğunlaştırılma ve yaygınlaştırılmasının ismi olarak anılacak.

İsmail ismi; sadece düşmana karşı değil aynı zamanda her türlü revizyonizme ve oportünizme karşı mücadelenin amansız ismi olarak hep hafızalarda kalacak.

İsmail ismi; parti önderliğini mücadelnin neresinde olunması gerektiğinin ismi olarak anılacak.

İsmail yoldaş, sana söz veriyoruz kanın yerde kalmayacak!

21 Haziran 1992 günü gerçekleşen kazada Doğan KARADAĞ yş. oracıkta şehit düştü.

Doğan Karadağ yş. 1959'da Tunceli Hozat'ın Orman yolu (Tağar) köyünde orta halli bir ailenin oğlu olarak dünyaya geldi. Geçmiş Kürt isyanlarında ün yapmış Koç uşağı aşiretinin isyanlarına üs olan ünlü Aliboğan'ın isyancılığıyla yetişti. Doğan yoldaş Zile'de baskı ve zulme karşı başkaldırı ruhuyla yetişti. 1976'lardan gelişen devrimci hareketten etkilendi. 77-80 döneminde DY'dan etkilendi. Bu sürede bölgede yürütülen parti faaliyetimizde yoldaş üzerinde olumlu etkide bulunuyordu. Sıkı yönetim döneminde devrimci faaliyetlerin zor koşulları döneminde birçokörgütün yenilgi sürecine girmesiyle partimizin tersine faaliyetlerinin gelişmesi güven vermesi silahlı mücadelenin önemini daha bilince çıkarması Doğan yoldaşı partimize yönelti. Ve darbeden kısa bir süre önce partimizin yeni yeni oluşturulan gerilla faaliyetine katıldı.

Doğan yoldaş kısa sürede çalışkanlığıyla , fedakarlığıyla alçak gönüllülüğüyle yoldaşlarının olumlu örnekliğini taşıyor, örnek oluyordu. Yoldaşlarının sevgisini kazanıyordu. Fiziki olarak güçlü, dinamik ve direngenliğiyle partinin ilk cıdılı askeri kampında kendi gerilla tahsisatının yanı sıra kamp güvenliğinde ağır bir ayaklı makinalı tüfeğide taşımasından dolayı hayretini gizleyemeyen yoldaşları ona TOPÇU adını takmışlardı, işte TOPÇU ismi buradan gelir.

Yoldaş, askeri yetneğiyle kısa bir sürede daha da gelişti . Sayısız çatışmalara girip başarıyla çıktı. Kısa sürede gerilla komutanı oldu. Komutanlıklarda yer aldı. İyi bir komutanda olması gereken askeri girişkenlik, insiyatif, esneklik, iyi planlama vs. gibi tüm özelliklere sahipti.

Bugüne kadar gerilla faaliyeti yürütülen bütün alanlarda Doğan yoldaşın attığı tohumlar vardır. Bu alanlarda ilk faaliyet yürütenlerdendir. Partinin yetiştirdiği nadir komutanlardan biridir Doğan yoldaş. Onun yeri kısa sürede kolay doldurulamaz. Doğan yoldaş içinde bizler içinde en üzücü şeyde yoldaşın kendi dikkatsizliğiyle zamansız aramızdan ayrılmasıdır. Elim bir kazayla aramızdan ayrılsada o hep kalbimizde , bilincimizde yaşayacaktır. Davasını mücadele yoldaşları olarak sürdürecektir. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmasın. Acısı yüreğimizi dağlarken yoldaşımıza söz veriyoruz ki bize bıraktığı bayrağa layık olacağız.

Dökülen Bütün Kanların Hesabını
Patron-Ağa Devletinden Soracağız.
Şehitlerimiz Ölümsüzdür.
Kahrolsun Faşizm!

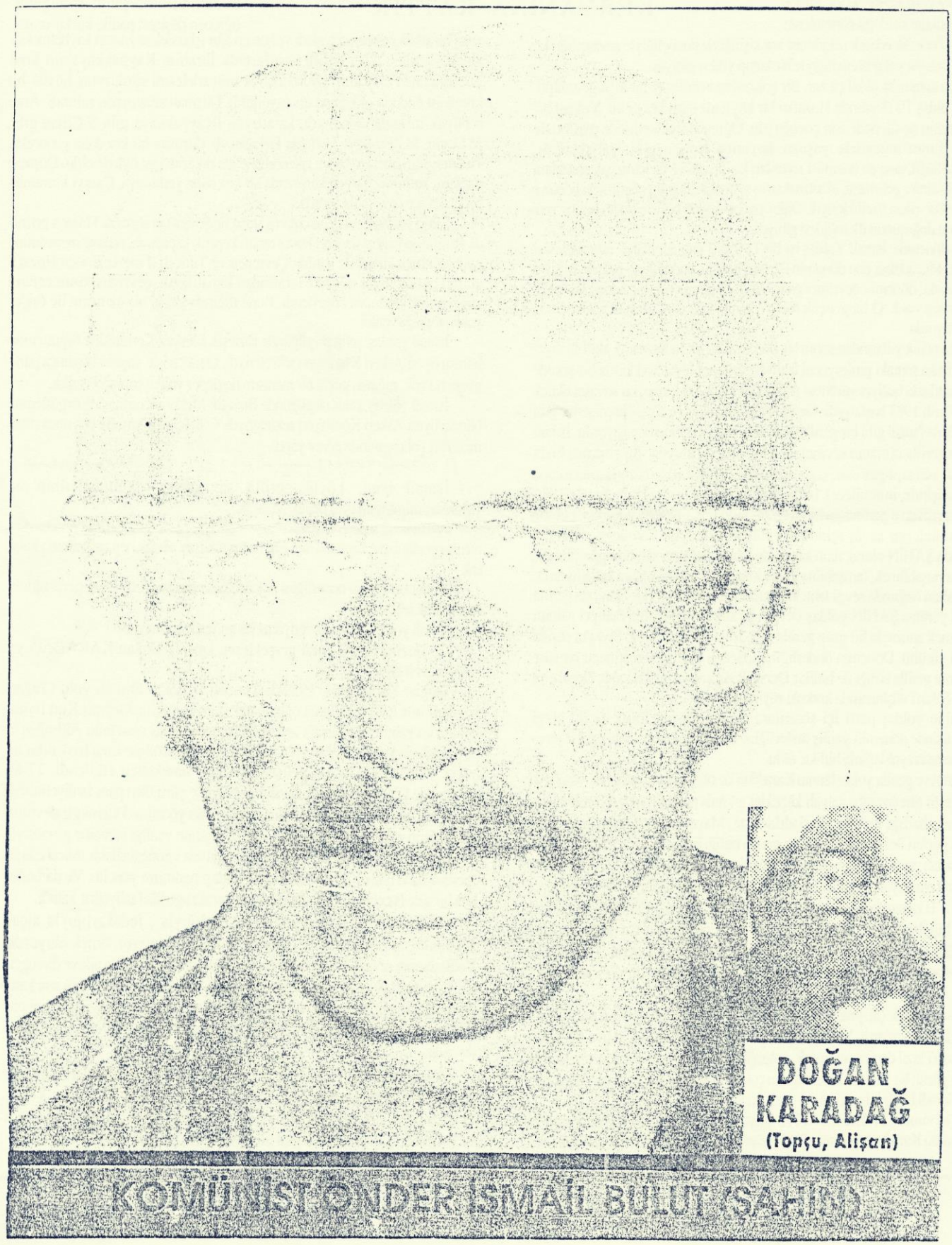

ÖRGÜTLÜ YOLDAŞLARA, GERİLLA ADAYLARINA

Dört bir yanımız kaynıyor. Ortadoğu hariç yıllardır süren statükolar birer birer parçalandı, parçalanıyor. Doğu Avrupa'da, Rusya'da ve Ortadoğu'da süren karışıklıklara Türkiye'nin durumuda eklenirse yaşadığımız dönem belkide 2.Dünya savaşından bu yana köklü değişikliklerin yaşandığı ve yaşanmaya daha da devam edileceği bir dönem. Durum çok bilinmeyenli bir denklemi andırıyor. Öyleki bu çelişkiler yumağı içinde ağır basan yönleri bulup çıkarmak bile bir mesele. Özellikle hakim sınıfların kendileri açısından bu iş sırat köprüsünde yürümeyi andırıyor. Gelişen bir Karabağ sorununa bile nasıl tavır koyacağını bilemez durumda. Zira bir yanda Türk milliyetçilerinin ve Türk Çumhuriyetlerinin -özelliklede Azerbeycan'ın- müdahale çağrıları, diğer yandan Ermenilerle girilen ilişkiler ile çatışmalarda bizzat BDT adı altında Rus askeri güçlerinin bulunması, Fransa ve diğer batılı güçlerin Ermenistan'a destekleri, diğer yandan ülke içindeki gerek siyasi ve gerekse ekonomideki olumsuz durum, dünyadaki genel yumuşama ve "barış", "uzlaşma" çığlıklarını ortaya atıldığı konjoktürel durum, Türk hükümetini zorluyor. Diğer yandan T.Kürdistan'ında gelişen Kürt ulusal hareketine karşı siyasi çıkmazları, Irak hükümeti ile çelişmeleri, Irak Kürdistan'ındaki durum, Suriye ile ilişkilerdeki sorunlar, Kıbrıs sorunu, Avrupa Topluluğu ile olan ilişkilerdeki sorunlar vb. Bütün bunlar faşist Demirel-İnönü hükümeti için ağır ve çözülmesi imkansız sorunlar. Yorganı başlarına çekseler, ayakları açıkta kalıyor, ayaklarına çekseler başları açıkta kalıyor. Ayaklarını iki büklüm yapmaya ise güçleri yetmiyor, zira bu zorlama, kendi bindikleri dalı kesmek olur ki, bunun anlamıda askeri faşist bir hükümet demektir.

Hükümet için çözümsüzlük egemen sınıfların tamamı yada devlet içinde aslında bir çözümsüzlük demektir. Çünkü onları bir parça nefes aldıracak ne siyasi nede ekonomik güçleri vardır. Ülkede süren rejim bir bataklıktır ve sürekli sivrisinek üretir gibi sorun üreten bu bataklık kurumadan bu sorunların önüne geçmek mümkün değildir. Bir yandan yüzyıllardır ağırlığını sürdüren feodal kalıntılar, bir yandan da emperyalizm ile girilen ilişkiler bizzat bu bataklığı oluşturmaktadır.

Emperyalizmin vantuzları ülke ekonomisini ve tabi ki halkımızı iliklerine kadar sömürürken halkımızın ekonomik refaha kavuşması mümkün mü? Her geçen gün omuzlarına bindirilen bu yüke karşı savaşım vereceği bütün yollar kapanmışken örgütlenme yoksunluğu, konuşma yoksunluğu varken, işkenceler, baskılar cezaevleri, [illegible] mümkün mü?

Devlete hakim olan emperyalizmin uşakları bir avuç komprador burjuvalar, topraklılar, tefeci ve tüccarlar, spekulatörler kendilerine dokunmayan kendi varlıklarını ve düzenlerini tehlikeye atmayan çözümler istiyorlar ve halka dert yanıyorlar; "anarşi, terör, enflasyon" ve halkın zararına çözüm üretiyorlar. ama daha öncede dediğimiz gibi ileri sürülen bu çözümler aslında çözümsüzlüktür. Halk gösterilen yanlış hedefleri artık görmelidir. Onlara göstermeliyiz. Ve kurtuluş için hedef tam da bize çözüm gösteren bu kenelerdir. **Halk için, halkçı çözüm yeganedir; egemen sınıfları, devleti ile birlikte parça parça etmek.**

Egemen çevrelerin dert yandığı "istikrarsızlık" ortamı halk açısından ise ışıyan umudun bir göstergesidir. Çünkü onlarca yıldır süren Kemalizmin sınırlarını çizdiği statükoları parçalanmaktadır. Her gün bir şeyler kırılıp dağılmaktadır. Faturası ağır olmaktadır ama zincirlerden kurtulmanın bedelidir bu.

Yıllardır ezilen mazlum halkların direniş ışıklarını yayan Filistin halkına şimdide Kürt halkı eklenmiştir. Demokratik içerikteki ulusal hakları uğruna giriştikleri "serhildanları" ülkedeki demokratik mücadeleye azımsanmayacak katkılarda bulunuyor. Ülke devrimine fırsatlar yaratıyor. Devrimin merkezi T.Kürdistan'ıdır diyoruz, Devrimin kalbi burada atıyor diyoruz. Oradan yayılan moral güç ülkenin dört bir yanına dağılıyor, dinamikleri hareke-te geçiriyor.

Böylesi bir ortamda p.mizin durumu nedir ve bu imkanlardan nasıl yararlanacaktır? Bu bizim için hayati bir sorundur.

"Bir gücün yoksa, söz söylemeye de hakkın yok", siyasette söz sahibimi olmak istiyoruz? O zaman gücünü göstereceksin. Bu yapılamazsa, iş "mangalda kül bırakmamaya" benzer. Kendin çalar, kendin dinlersin. Bakın dünya tarihine, fazla geçmişe gitmeye de gerek yok, bu güne bakın. Herhangi bir yerde yapılan hesaplar, hep güçler üzerinedir. Herhangi bir siyasetin ağırlığının o odaktaki yeri nedir? Gücüdür. PKK örneğine bakın. düne kadar kimsenin kaale almadığı bu siyasi örgütlenme, bugün devletlerin Ortadoğu'da ki hesaplarında, hesaba katmak zorunda kaldıkları bir güce erişmiştir ve artık hiç kimse itiraz etmesin ki, onları bu güce eriştiren verdikleri gerilla savaşıdır. Ufaktan başlayan askeri güç, kitleleri siyasallaştırdığı ve örgütlediği ölçüde kendisini büyütmüş, kendisini büyüttükçe örgütlediği kitlelerin oranınıda büyütmüştür. Bugün en azından Kürdistan'ın belli bir kesiminde ve hergeçen gün artan oranda kitleler üzerinde siyasi bir nüfuza erişen PKK bunu verdiği silahlı mücadele ile gerilla mücadelesi ile gerçekleştirebilmiştir. Bu gün ülkenin dört bir yanındaki Kürtleri dahi etkileyebilmekte ve sempatizan kazanabilmektedir.

Kürt milliyetçiliği ideolojisi temelinde gelişen ve sadece Kürt ulusu ile sınırlı olan bu harekete karşılık, aynı yöntemi kullanan ama proleter ideolojisi temelinde ve devlet sınırları içerisinde milliyet ayırımı yapmaksızın ortak bir örgfütlenme anlayışı ile mücadele eden partimiz TKP/M-L vardır.

Bu yönüyle belirleyici özelliği

sahip olan partimizin gelişen siyasi olaylarda, gündemi belirtmede de artan oranda etkili olabilmesi için askeri gücünü mutlaka ve mutlaka artırmak zorundadır. Ama sadece sayısal olarak değil, savaşma kapasitesi olarakda artırmak zorundadır. Eğer bunu gerçekleştirebilirsek, bir yandan Kürdistandaki ulusal mücadeleyi, kendi önderliği altında sınıfsal temelde yürütecek bir halk haraketine dönüştürme şansını yakalarken, Türkiye'de ki kitleleride-ki devrimci demokrat potansiyele sahip geniş bir yığını- kendine çekecek bir umut olarak parlayacaktır. Bugün Türkiye devrimci hareket içinde bu şansa en fazla sahip yegane siyaset olma durumundadır.

Ama bu sadece ve sadece tespittir. Ve kağıt üzerinedir. Bunu pratiğe geçiremediğimiz müddetçede laftan öteye geçemeyecek, içi boş bir balon olarak kalacağız ve tarih her zaman aynı fırsatları yaratmaz.

O halde ne yapacağız? Gerilla savaşımızı geliştirmek için ne yapılması gerekiyorsa onu yapacağız. O bizim motor gücümüz olacak. Bu motoru yaratmazsak kaportanın hiçbir anlamı yok. Yeni kırlık alanlardaki gerilla mücadelesine gereken önemi verip onu geliştiremezsek şehirlerdeki çalışmanın hiçbir anlamı olamaz. Şehirlerdeki çalışmamızın etkinliği daha fazla kitleleri kazanma ve seferber edebilmemizin dinamiği kalbi kırlık alandaki dağlardaki umut ışıkları gerillalardır-gerilla mücadelesidir. Şehirdeki çalışma gıdasını ordan alır. Şuna inancımız tam olmalıdır ki, bu gün şehirlerden kırlara doğru bir yönelim bilinçli bir yönelim vardır. Ve bu bir yatırımdır. Ve eğer bu yatırımı, en reel biçimde kullanabilirsek ürünlerini alacağımızdan hiç kuşkumuz olmasın ve o zaman şehirlere verilenin misliyle geri dönecektir. Peru'da böyle olmadı mı. Diğer siyasi sol partilerin alaylı bakışları altında ilk önce güçlerini yüksul köylülerin barındığı dağların eteklerine çeken PKPnın şehirlerde gücü hemen hemen yok gibiydi. Diğer örgütler, tam kadro var güçleriyle şehirlerde faaliyet yürütüyorlardı. Ama kırların dinamikleri yaratılınca, şehirlere kadar uzandı örgütlenme; dalga dalga ve hergeçen gün büyüyerek ve bu günde şehirlerde en etkin güç durumundadır PKP.

Ülkenin sosyo-ekonomiğinin diyalektiğini kavrayan ML.ler için bu sonuç hiçte şaşırtıcı değildir kuşkusuz. Bugün şehirlerden kırlara güç aktarmamızın nedeni burada yatmaktadır. Bugün şehirlerdeki bir takım olanakları ve gelişme imkanlarını kırdaki gelişme uğruna feda ediyoruz. Bunu eleştiren yş.larımız kuşkusuz çıkmaktadır. Ama bütün uğruna parçayı feda etmemiz, kaz gelecek yerden tavuğu esirgememiz gerekir.

Diğer yandan, şehirlerdeki tüm faaliyetide durdurup kırlık alanlardaki çalışmayla yetinmeyi düşünen yş.larda mevcut. Ancak şunu bilmelidirlerki kırlardaki çalışmanın yaratılması, batıdaki örgütlülük aracılığıyla olmuştur ve nefes kanallarıdır şehir örgütleri. Önemli olan neyin ne için kullanıldığıdır.

Modern gerilla savaşını merkezi görev olarak aldık, o halde partimiz tepeden tırnağa, kadrosundan sempatizanına kadar gerilla savaşını geliştirmek için elinden gelen herşeyi yapmak zorundadır. Bu görevi içselleştirmelidir. Ruhu ve pratiği aynı noktada odaklanmalıdır. Evet bu gün görüyoruz, gerilla savaşı neden gelişmiyor, neden diye soran yş.lar var. Kuşkusuz soracaklardır da. ama bu soruya , soran öyle yş.lar var ki sanki p. kendi dışında bir olgu ve ona dışardan soru soruyor, neden olmuyor?! Hayır yş.lar. Bu iş böyle yürümez. Sorumuz gayet açık ve net olmalıdır; bu işi neden yürütemiyoruz?! Ve öncelikle kendine yönelsin bu yş.lar; ben ne yapıyorum? ve bu soruyu samimiyetle kendilerine sorarlarsa gerçeğin neresinde durduklarını rahatlıkla görebileceklerdir. Mücadelenin kıyısında yürümekle, kenarından tutmakla, zorla arkadan itmekle olmaz. Ateşin ortasına atılmak zorundayız. Çünkü iktidar mücadelesi için bu zorunlu şart. Ölümü, işkenceyi, herşeyi gözönüne alacaksın. Kısacası **gözü kara olacaksın.** Evet kadrolarımızda dahil, tüm p.ülerimiz ve militanlarımız kendilerine dönsünler. Ve sorsunlar ben bu işi nereye kadar yapabilirim. Ateşten gömleği giymeyen, giymek istemeyen hiçbir yş. önderim diye soyunmasın, zira böylesi yş.lar önderlik edeceği kitlelere de önderlik edemezler. Kendilerinde o ruh yokdur ki başkalarına verebilsinler. Onlar örgütü ve mücadeleyi geliştirmek yerine ancak köstek olabilirler.

Bu ideolojik sorun bizim için can alıcı bir sorundur ve bunu mutlaka ve mutlaka aşmak zorundayız. Ama, başka sorunlar yokmu denilebilir; siyasi askeri ve örgütsel. Kuşkusuz var. Özellikle siyasi önderlik savaş alanında nitelik sıçraması ve örgütlemede güzellikle kitle örgütlemesinde sorunlarımız, aşmamız gereken sorunlarımız var. Ancak atılım yapmamız için öncelikle ideolojik sorunmlarımızı halletmemiz asgari oranda halletmemiz ve kafalarımızın çok net biçimde açık olması gerekir. Bu işin ana halkasıdır. Kıyısından, köşesinden değil, tamda ortasından ve herşeyimizle bu davaya kendimizi adadığımız ölçüde kalkışın dinamiğini yakalamış olacağız. Ve inanıyoruz ki, büyük fedakarlıklar pahasınada olsa, başta önemli kayıplar pahasınada olsa, için semeresini alacağız ve bu sonuçlar bizi daha da şevklendirecek ve ideolojik ortamıda gelişecektir. Bu olay sarmal şekilde yürüyecektir.

Bakın, bugün diyoruz ki; kırlık alanlarda gerilla savaşını yükselteceğiz. Ama savaşçımız az, kadrolarımız çok çok az. Şehir faaliyetlerinden bir kısım yoldaşı kırlık alana çekmemiz gerekecek. Bu durumda bütün yş.lar "ben kırlık alana gitmeye hazırım" diyebiliyor mu? Kendisine sorsun, her bir yş. kadrolarımız, p.ü.lerimiz ve militan taraftarlarımız. Biz isteriz ki, bütün yş.lar gitmek istesin. ama canı gönülden, şevkle isteyerek çoşkuyla. Yoksa herkes birbirine bakıp, piyango kime vurdu dercesine meseleye yaklaşarak değil. Kuşkusuz biz bütün yş.larımızı dağa göndermeyeceğiz. Ama isteriz ki, göndereceğimiz yş.lar; bir adım öne çıkan bir kaç kişiden ziyade tekmili öne çıkmış yş.lar arasından seçtiklerimiz olsun.

Ülkede özellikle Kürdistan'da devrimci durum azınsanmayacak derecede yükselmiş durumda. Potansiyel hergeçen gün artıyor. Bu potansiyele harekete geçirecek, çekirdek askeri birimlerimiz var. Var olmasına varda gelişen sürece cevap verebilmekten çok

çok uzaktadırlar. O halde bu çekirdek birimlerimizi çoğaltmamız şarttır. Bugün, şehirlerden göndereceğimiz savaşçılarımızın, bu potansiyeli harekete geçirecek çekirdekler olması söz konusu olacaktır. Yani bu gerilla birliklerimiz, savaşacaklar, kitleye gidecekler onları kazanacaklar, daha üst boyutta savaşacaklar ve daha çok köylüyü saflarına çekecekler ve işte o zaman bu gerillalar savaşan köylülerden oluşan birer askeri güç haline geleceklerdir.

İşte bugün çekirdek diyebileceğimiz bu askeri gücümüzü oluşturacak savaşçılarımızın niteliği çok çok önemlidir. Bunu, önceki senelerden yaşayarak gördük. Buna birazdan gene değineceğiz.

Açılacağımız bazı alanların yeni gerilla alanları olduğu gözönüne alınırsa işin ciddiyeti daha iyi kavranacaktır. Ama gerilla savaşlarının sürdüğü, alanlarda da işlerin daha kolay olacağı hiç sanılmasın. Bir yerde yoğun bir kitle tabanı, ama bir o kadarda düşmanın yoğunlaşmış ve nitelikli askeri gücü, diğer yanda henüz gerillalara alışmamış bakir bir kitle ve askeri bakımdan az ve dağınık nispeten niteliksiz düşman güçleri. Düşman askeri güçlerinin yoğun olduğu savaşın sürdüğü alanlarda başta komutanlarımız olmak üzere savaşçılarımız en nitelikli unsurlardan oluşmak zorundadır. En azından kurmayları, elimizdeki askeri gücün en niteliklerinden oluşmalıdır. Savaşçılarımızın ise yöre halkından olması en çok istenileni olmalıdır. Batıdan gelecek olan savaşçılarımızın ise gene en seçkinleri diyebileceklerimiz bu alanlarda yoğunlaşmalıdır. İstihdamı buna göre düzenlemek önemlidir.

Yeni çıkılacak alanlarda ise nispeten askeri gücü daha düşük olan birimlerin olmasında pek sakınca yoktur. Bu tabi ki biz böyle olsun diye değil, eldeki güçlerin objektif durumu ve reel kullanılmalarının gereğinden kaynaklanmaktadır. Ancak bu alanlarda özellikle siyasi kadroların önemi daha da öne çıkmaktadır. Çevreyi kısa zamanda inceleyip, kavrayabilen ve buna çok çabuk adaptasyon sağlayabilecek anında üretebilecek, siyasi hedeflerimizi berrak bir şekilde kavramış, askeri sanatta oldukça hızlı gelişebilecek, insiyatifli, savaşçısıyla, kitlesiyle iyi bir diyalog kurabilecek kadrolar olmalıdır, bunlar . İşimiz gerçekten çok zorlu. Ve gerek siyasi ve gerekse askeri kadroları ve savaşçılarıyla bu ağır yükü kaldırabilecek yapıda olmalıdır gerilla birliklerimiz,

Bir defa savaşmaya giden, cephede savaşan yoldaşlarımız şuna çok iyi bilmelidirler; cepheye indikleri anda, gemilerini yakmalıdırlar. Ölmek var dönmek yok diyebilmelidirler. eğer bunu baştan diyemiyorlarsa, hiç gitmesinler ve kimseyede ayakbağı olmasınlar. inanırmısınız, "gideyim, yapabilirsem kalırım, yapamazsam geri gelirim" diyerek dağa giden yş.larımız var. Adeta turistik seyahate gider gibi halleri var. Olmaz ve olmuyorda. Çünkü daima açık bir kapıları var ve sıkıştıkları anda bu kapıdan sıvışabileceklerini düşünebiliyorlar. Veya bunun bilincinde bile olmayabiliyorlar. Daha geldiğinin ertesi günü geri dönen yş.larımız var. Gelmeden önce atıp tutan bu yş.lar, bir yokuşa dayandılar mı yelkenleri indiriveriyorlar. Kuşkusuz bunu iyiniyetle yapıyorlar, ama savaşmak için bu kadarı yetmez ve nitekim yetmiyorda.

Doğal seleksiyon (Doğal seçme) diye bir şey vardır. Doğa koşullarına uyabilen, ona karşı mücadelede ayakta durabilen, değişimlere adapte olabilen türler yaşamlarını sürdürebiliyorlar. Bu durumda olmayan türler yok olmaya, doğanın acımasız kanununa boyun eğmek zorundadırlar. Geçmişten bu güne bir zamanların dünya hakimleri o koca siluetli dinazorları bile gelemediler.

Giriştiğimiz savaşta böyledir. Savaşçılarımız yalnız düşmanla değil, doğayla savaşmak zorundadırlar. Ani açılan bir ateşte, refleksin önemini düşünün. Yere kapaklanmakta hantal kılan savaşçının, düşmanın kahpe kurşunlarına hedef olmaktaki ihtimali çok daha fazladır. Gözleri yeterince iyi göremiyen yş.ın isambetsiz atış yapma, geceleri yol kaybetme gibi sorunları daha fazladır. Kısacası sağlık durumu bu savaşta belirleyici oluyor. Ne yazık ki geçmiş tecrübelerimiz bu konuda da bize çok şey öğretti. Basit gerçekler ama yaşayarak öğreniyoruz, olumsuzdan öğreniyoruz. Yş.ımız midesinden ameliyatlıymış, hafif bir darbede midesi kanıyor ve o halde gerilla olmuş. istek çok güzel ve gözyaşartıcı ama ne yazık ki bu yş. bu haliyle ne kadar savaşabilir, savaşmaktan çok yük olur. Üstelik bu durum savaş içinde, savaş sırasında olmuyor, daha dağa çıkarken bu var ve sorumlu yş.lara durumu belirtmiyor. Salt bu sağlık sorunu yüzünden (dikkat edin gerilla olurken bu durumlarıyla birlikte gelenleri kastediyoruz) bir çok yş. geldikten kısa bir süre sonra geri döndüler.

Yaz geldi ve gerilla hareketlendi. Şehirlerden birçok çoşkulu yoldaşı sıcak savaşıma-dağlara çekeceğiz. Peyderpey bu sürecektir. Yukardaki söylediklerimizi niyeti gerilla olmak olan yş.lar gözlerini iyice açarak ve kavrayarak okusunlar. Ve, bize "bunları daha önce kimse söylemedi" demesin. Bir önceki dönemde, batı örgütünün, giden yş.lar pek iyi bilgilendirmemesi ve hatta istisnada olsa, yerelde olsa yalan yanlış bilgilendirmeleri yüzünden pek çok yş. gerçeklerle yüzyüze kaldığı anda büyük bir hayal kırıklığı ve çöküntü içinde geriye dönüşleri söz konusu oldu.

Verdiğimiz mücadelenin, bizzat gerilla savaşımızın pek çok sorunu olduğu hepimizce aşikar. Biz burada konunun bugün açısından en azından batı örgütümüz açısından gündemde olan bir sorununa -gönderilecek savaşçıların niteliğine ve nedenlerine değinmeye çalıştık. Ve bundan böylede bu tür sorunlara değinmeyede devam edeceğiz.

Dağlar sizi,
Düşman merminizi,
Gerillamız, omuzdaşını
Biz,
Şehirdekiler
Muhaberelerdeki zafer
türkülerinizi bekliyoruz.

MÜCADELE ALANLARINDAN HABERLER

DEVRİM ŞEHİTLERİ HAFTASINDA

- Sanayi Mah. Yapı Kredi Bankası molotoflandı.
- Kurtuluş Mah. Yapı Kredi Bankası molotoflandı.
- Rahmanlar Yapı Kredi Bankası molotoflandı.
- Feneryolu T.İş Bankası molotoflandı.
- Silahtar T.İş Bankası molotoflandı.
- Kadıköy'de Vergi Dairesine ait vergi minübüsü yakıldı.
- Sarıyer'de belediyeye ait yıkım aracı yakıldı.
- Ayrıca, 2 banka şubesi molotoflandı.
- Kadıköy'de korsan gösteri yapıldı.
- İstanbul ağırlıklı olmak üzere, İstanbul, Bursa ve Ankara'da 2700 adet 2 çeşit pul; üniversiteler, liseler ve çeşitli mahallerle, istasyonlara, duraklara yapıştırıldı.
- İstanbul Teknik Üniversitesi'ne Süreyyapaşa Tren İstasyonu'nun bitişiğinde bir anşaata , İdealtepe'de Geçit'e, Ferahevler'e, Ertuğrul Gazi Lisesi'ne pankart asıldı.
- Eskişehir, Bursa ve Ankara'da birer pankart.
- İstanbul ve Bursa'da yazılamalar.

24 Nisan ve 1 Mayıs

İstanbul Teknik Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi'ne ikeşer pankart.
Ankara'da ODTÜ'ye bir pankart.
İstanbul'da İTÜ, İÜ, Marmara Üniversitesi ve Mimar Sinan Üniversitesi'ne çok sayıda bildiri ve pullama.
İzmir'de, Ankara'da bildiri, pullama.
İstanbul'da çeşitli mahallelerde bildiri ve pullama

18 Mayıs'ta

İstanbul'da 9 banka şubesi molotoflandı. Gültepe'de korsan gösteri yapıldı. Ayrıca, İst,Bursa ve Ankara'da okullarda ve semtlerde pankart, pullama, afişleme türü eylemler gerçekleştirildi.

18 Mayıs Çeşitli Etkinliklerle Adana'da Anıldı.

Komprador patron-ağa devleti, kproleteryanın, emekçi halkımızın kurtuluş meşalesini bundan 19 yıl önce söndürmek istediler. Komünist Önder İbrahim KAYPAKKAYA'ya işkencehanelerde yenilen egemen zorbalar , İbrahim'i öldürmekle emekçi halkların kurtuluş meşalesini söndüreceklerini sandılar ama her 18 Mayıs'larda proleteryanın ve emekçi halkımızın kurtuluş meşalesi KAYPAKKAYA'nın kızıl güzergahında daha bir gür yanmaya devam ediyor. Her geçen gün daha bir gür yanan bu meşale egemen zorbalara büyük korkular yaşatıyor. Bu kızıl meşale gürleştikçe emekçiler kurtuluşa, patron-ağa düzeni, saltanatlarının sonuna adım adım yaklaşıyor.

Partimiz TKP/ML'ye bağlı TİKKO gerillaları bu kez Anada'da vurdu. Egemen düzenin koruyucu köpekliğini yapan, egemen düzenin ömrünü uzatmak için devrimci harekete darbeler vurmaya çalışan, devrimci hareketi çökertmek için istihbarat faaliyeti yürüten, halka karşı pervasızca saldırılar düzenleyen, komplolar hazırlayan MİT teşkilatına karşı etkili bir saldırıda bulundu. MİT elemanlarının otolarıyla geçtiği güzergahı saptayan partimize bağlı TİKKO gerillaları 15 Mayıs akşamı yola pusu kurarak 06 PA 680 plakalı MİT aracını pusuya düşürdü. Çarpaz ateşe alınan MİT aracında bulunan iki önemli MİT uzmanı eylem yerinde imha edildi. Partimizin MİT'e önemli bu saldırısı egemenlerce gizlenmeye çalışıldı. Burjuva-feodal düzenin basın yayın organları, TV'si ağız birliğiyle olayı "Adana'da devriye görevi yapan askeri araca düzenlenen saldırıda iki er şehit düştü" diye kamuoyuna yansıttı. Oysa, cezalandırılan MİT mensuplarının 37 ve 40 yaşlarında olduğu "asker" olamayacakları ortadadır. Eylemin ikinci günü bazı gazeteler "şehit olan erlerin MİT'te çalıştığı" şeklindeki yan ağızla eylemin etkinliği azaltılmaya çalışıldı. Partimizin bu eylemi aynı akşam BCC'de "Adana'da MİT aracı tarandı. İki MİT uzmanı vuruldu. Olayı TİKKO üstlendi. Adana 'Emniyet müdürü' Mete ALTAN yaptığı açıklamada böyle bir saldırı beklemiyorduk dedi" şeklinde kamuoyuna duyurdu.

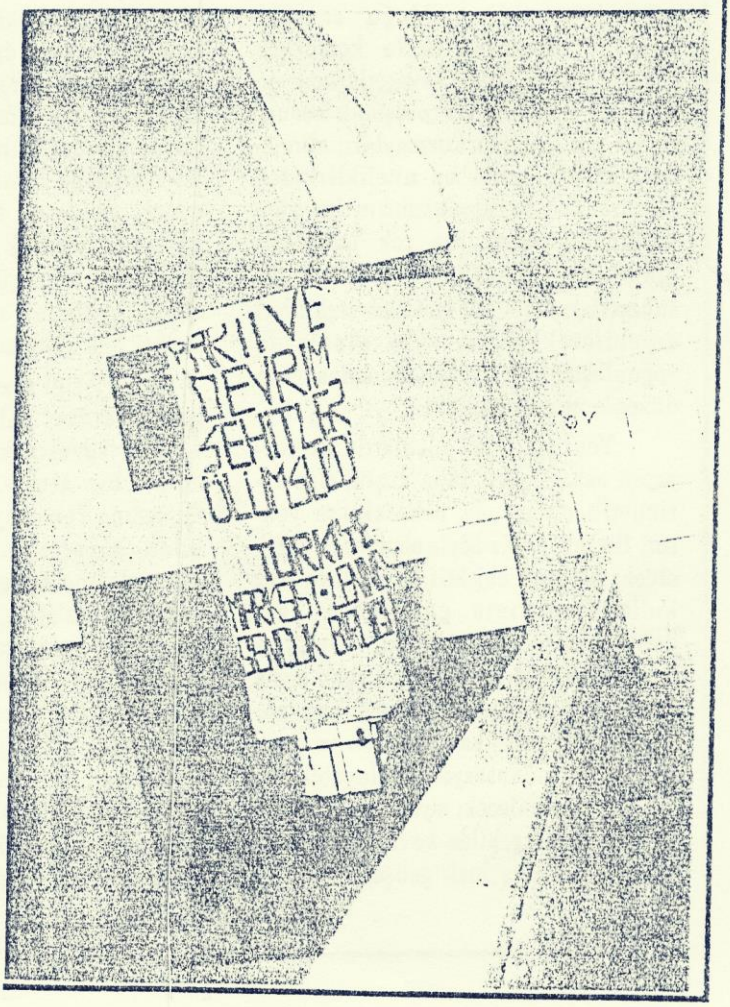

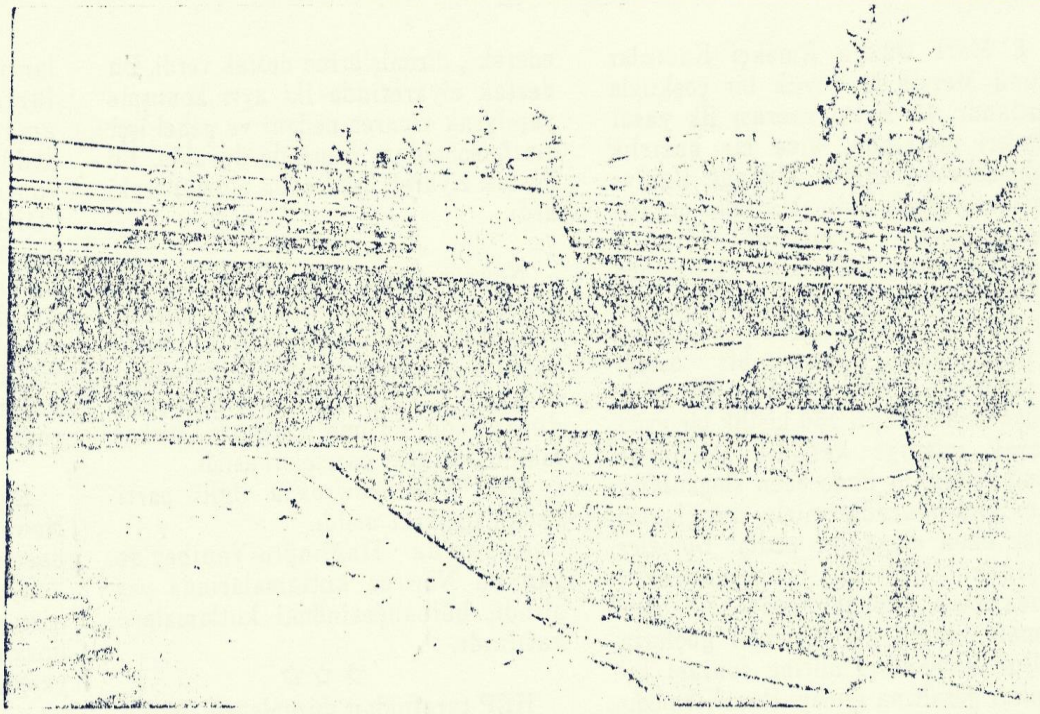

Patron-ağa düzeni, bu düzenin basın yayın organlarının bütün çabalarına rağmen partimizin bu başarılı eylemi Adana halkında olumlu yankılar uyandırdı. Adana'nın emekçi halkı bütün gizlemelere karşın imha edilen düşmanın iki önemli MİT uzmanı olduğunu biliyor.

Partimiz TKP/M-L'ye bağlı TİKKO gerillaları eylemi başarıyla sonuçlandır-dıktan sonra herhangi bir kayıp vermeden olay yerinde herhangi bir iz bırakma-dan uzaklaşmışlardır. Partimiz bu eylemlilikle 18 Mayıs'ı selamladı.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

Partimiz Kürt, Türk ve çeşitli milliyetlerden proleteryanın ve emekçi halkımızın komünist önderi İbrahim KAYPAKKAYA'yı anmak için 20 Mayıs'ta Adana Dağlıoğlu mahallesinde 19.45'te korsan miting yaptı. Kırkın üzerinde parti kitlemiz önceden belirlenen miting alanına geldi. "*İbolar Ölmez*" sloganıyla toplanan kalabalık *'İbolar Ölmedi Yaşıyor, O, bize yol gösteriyor'* dövizini açarak yürümeye başladı. 15 dakika civarında süren gösteride *'Serok İbo Namere'* *'İbolar Ölmez'*, *'İbo, Cihan, Haydar Namludadır İktidar'*, *'Şehit Namere'*, *'Yaşasın Mücadelemiz'*, *'Yaşasın Partimiz TKP/M-L'* vb. sloganlar atıldı. (*)Daha sonra taşınan pankart asılarak eylem alanı terk edilmeye başlandı. Eylem otomatik silahlarla havaya ateş açılarak son buldu. Eylem, herhangi bir kayıp verilmeden başarıyla sonuçlandı. 18 Mayıs'ı anma eylemi çevre halkta büyük sempati yarattı. Çevrede biriken kalabalık alkışlarla eyleme destek verdi. Eylem sonunda dağılan kalabalığa çevre halkının kapılarını açarak eylemci yoldaşlarımızı evlerine davet etmesi halkımızın devrime olan inancının, desteğinin güzel bir örneğini sunuyordu. Bu örnek davranış taktire şayandır.

☆ ☆ ☆ ☆ ☆ ☆

18 Mayıs günü Çukurova Üniversitesi'nde forum düzenlenerek Önderimiz KAYPAKKAYA anıldı. 50 civarında öğrencinin katıldığı formda yapılan konuşmalarda 18 Mayıs'ın anlamı anlatıldı. KAYPAKKAYA'nın görüşleri kısaca özetlendi, destanı kızıl direnişine değinildi. Kaypakkaya'yı anmanın Patron-ağa düzenine karşı savaşmak olduğu belirtilen konuşma bir *'İbolar Ölmez'*, *'İbo, Cihan, Haydar Namludadır İktidar'*, *'18 Mayıs'ı Unutmadık, Unutmayacağız'* vb. sloganlarla desteklendi. Forumda açılan *'18 Mayıs'ı unutmadık, unutmayacağız'* TKP/M-L / TİKKO imzalı pankart daha sonra [illegible] forum sırasında 18 Mayıs'la ilgili TMLGB imzalı pullama yapıldı. Daha sonraki günlerde parti imzalı 18 Mayıs bildirileri fakültülerde dağıtıldı. Forumda Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao ZEDUNG ve KAYPAKKAYA'nın büyük resimlerinin olduğu poster taşındı.

(*) Eylem anında 18 Mayıs'ın anlamını içeren çok sayıda bildiri çevrede eylemi izleyen halka dağıtıldı.

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ'nde 18 MAYIS ÇEŞİTLİ ETKİNLİKLER ile ANILDI.

Mao Yoldaşın bir sözü ile sözlerimize başlamak istiyoruz. "Armudun tadını öğrenmek istiyorsan, onu ısırmalısın"

Evet yoldaşlar, bizde Ç.Ü'de TMLGB olarak sınıf mücadelesinin ve buna tekabül eden siyasal mücadelenin ne olup ne olmadığını öğrenmek için pratik faaliyet içinde yer alınmasının gerekliliğini ve bu konudaki eksikliğimizi görüpy, kendimizi bu mücadelenin engin denizinde yetkinleştirmenin, teorinin pratik ile bütünleşerek sağlanacağını görerek, çeşitli eylemlilikler gerçekleştirdik.

Daha önceleri sık sık kesintiye uğrayan, pratik eylemliliğimiz, yaklaşan 18 Mayıs ile birlikte daha bir canlılık kazandı. .

Ve özellikle kendi özgülümüzde büyük önem taşıyan Komünist Önder Yoldaş İbrahim KAYPAKKAYA'yı anmanın ne demek olduğunu, kitlelere geniş bir şekilde duyurmaya ve kavratmaya çalıştık.

Önce çeşitli fakültelerde, önder yoldaşın çeşitli resimleri ile birlikte pullamalar ve yazılamalar yapıldı.

TKP/M-L / TİKKO adına bildiriler dağıtıldı ve öğrenci kitlesinin yoğun olduğu bir yerde pankart asıldı.

18 Mayıs günü, devrimci ve demokrat kitlenin katılımıyla öğrenci yemekhanesi ve kafeteryasının ortasında forum düzenlendi.

TMLGB'den bir yoldaş, komünist önder yoldaş İbrahim KAYPAKKAYA'nın yirmi yıl önce ortaya koyduğu görüşlerini, yaşanan süreç içinde doğrulandığını ve bize yol gösterdiğini sistemli bir şekilde açıkladı. Yoldaşın konuşmaları sık sık kesilerek. "İbol-Cihan-Haydar, Namludadır İktidar" , "İbolar Ölmez", "Yaşasın Halk Savaşı" vd. sloganlar atıldı. Forum, faşist polisin ve askerin herhangi bir müdahalesi olmadan güvenli bir şekilde bitirildi.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Mersin'de büyük bir çoşkuyla kutlandı. 12 Eylül sonrası ilk yasal gösteri olmasına, kısa bir hazırlık çalışmasına rağmen mitinge ilgi ve katılım yüksek oldu. Mitingin organizasyonunun önemli ölçüde yoldaşlarımızın üstlenmesi ve bizimde bu zaman diliminde bölgede ilk eylemliliğin olması nedeniyle bizim açımızdanda büyük bir önem taşıyordu. Kısa bir hazırlık çalışmasına karşın 150 kişilik bir grup olarak mitinge katıldık. Mitingde günün önemini ifade eden sloganların yanı sıra mücadelemizin amaçlarını ifade eden sloganlar atıldı. Dövizler taşındı. Miting; egemenlerin müdahalesi olmadan sona erdi. Her zaman olduğu gibi egemen güçlerin kolluk kuvvetleri miting sonrası insanları gözaltına almayı ihmal etmediler.

8 Mart mitingi 12 Eylül sonrası ilk yasal eylem olması nedeniyle önem taşıyordu. Bir sınav niteliğindeydi. Belli çelişkilere rağmen bu sınav başarıyla verildi.

Miting sonrası Adana'dan giden bir grup yoldaşımız, miting dönüşü toplu olarak Yurt İçi Kargo işçilerini ziyaret ederek , direnişlerine destek verdi. Bu destek ziyaretinde iki ayrı konuşma yapılarak ziyaret nedeni ve genel işçi sınıfı sorunları üzerinde duruldu. Bu destek ziyareti işçilerden olumlu tepki aldı.

☆☆☆

Newroz öncesi Adana, Mersin'de ve çevresinde parti imzalı bildiriler yaygın bir biçimde dağıtıldı. Bu yaygın dağıtım kitleler üzerinde olumlu etkiler bıraktı. Çukurova Üniversitesi'nde düzenlenen foruma katılındı. Birkaç fakültede duvar gazeteleri asıldı.

Mersin'de Newroz'la ilgili parti imzalı pankart asıldı.

Adana'da Dağlıoğlu-Yenibey'de yapılan Newroz kutlamalarında yer alındı, bülbahçesindeki kutlamalara katılındı.

☆☆☆

HEP tarafından düzenlenen "Bütün Halklar Kardeştir" mitingi 14 Mart'ta Adana'da gerçekleşti. Katılımın yüksek olduğu mitingde istenen çoşku bulunmuyordu. Mitinge iki gün kala haberdar olmamız nedeniyle yeterli hazırlıklarda bulunamadık. Zamanın darlığı hazırlığın yetersizliğine rağmen mitinge 60'ye yakın bir insan gücüyle katıldık. Mitingde bütün halkların kardeşliğini vurgulayan sloganlarla birlikte mücadelemizi, amacımızı vurgulayan sloganlar atıldı. "Kürdistan Kızıllaşacak, Patron-Ağa Düzenine Mezar Olacak", "Ordumuz Savaşıyor, İktidara Yürüyor", "Bütün Halklar Elele Demokratik Devrime" vb. sloganlar atıldı. Mitinge herhangi bir müdahalede bulunulmadı. Miting sonrası bazı sosyalist basın mensuplarının fotoğraflarına el kondu. Bu mitingde de gözaltılar yaşandı.

☆☆☆

Egemen zorbaların Kürdistan'daki Newroz kutlamalarını kanla, terörle bastırarak yaptığı kitle katliamını kınıyor, iki yüzlü sahtekarlığını teşhir eden vahşetini,zulmünü ortaya seren p. imzalı 2 bin bildiri Adana ve çevresinde yaygın biçimde dağıtıldı.

☆☆☆

1991 Aralığında başlayıp Mart 1992 başlarında zaferle sonuçlanan Toros Gübre işçilerinin direnişleri süresince destek ziyaretleri yapıldı. Çevremizde yardım toplanarak işçilere ulaştırıldı. Toros Gübre işçilerinin Ceyhan'da yaptığı protesto eylemlerinde yer alındı. Düzenlenen geceye katılındı. Direnişle ilgili parti imzalı kuşlamalar yapıldı.

DEVLET DESTEKLİ SİVİL-FAŞİST PROVAKASYONLARI BOŞA ÇIKARALIM.

Son zamanlarda genelde Malatya'da özelde de İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ'nde gelişen dev mücadele tüm ülke çapında olduğu gibi Malatya'da da egemen sınıflara korku vermeye başladı. Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti gelişen devrim mücadelesini kanla bastırmak için her türlü yol ve yöntemi kullanmaya yıllardır devam ediyor. İçinde bulunduğumuz süreçtede çeşitli milliyetlerden Türkiye halkları ve Kürt ulusu üzerinde soykırıma vardırarak toplumsal muhalefeti bastırma yöntemlerini aynı hızla sürdürmektedirler. Gözaltılarda yoketme, sokak infazları, şovenizmi körükleyerek halklar arasında düşmanlığı geliştirmek ...vb. devletin resmi politikası haline gelmiştir.

DYP-SHP koalisyon hükümetinin sözcüleri seçimler öncesi miting meydanlarında neyi vaatettilerse, bugün tam tersini yapmaya tüm hızlarıyla devam etmektedirler. Peşpeşe açtıkları "paket"lerden oluk oluk insan kanı akıtmaktadırlar. Halkın gözünün içine bakarak yalan söylemeye, süslü laflar etmeye, kısacası demogojilerine devam ediyorlar.

Komprador Patron-Ağa devletinin yeni sözcülerinin "şeffaflık politikaları"ndan Malatya'da nasibini alıyor. İnönü Üniversitesinde yaşanan olaylar faşist diktatörlüğün gerçek yüzünü bir kez daha kitleler önünde ortaya serdi. Üniversite de gelişmekte olan ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesi karşısında tam anlamıyla korku ve paniğe kapılan devlet ve onun yerel otoriteleri, çareyi sivil-faşist güçleri örgütleyerek devrimci-demokrat, yurtsever öğrencilerin üzerine salarak, vahşi köpekler gibi sağa sola saldırtmakta buldular. Amaçladıkları şey tam bir provakasyon ortamı yaratarak devrimci-demokrat, yurtsever öğrencilere gözdağı vermek,ye sindirmektir.

Olayların gelişimi şöyledir:

25 Mayıs Pazartesi günü ortada hiçbir şey yokken Elazığ-K.Maraaş, Malatya ve ilçelerinde topladıkları çoğu öğrenci olmayan ve MİT, sivil-polis güdümündeki sivil faşistler, ilerici devrimci öğrencilerin üzerine zincir-sopa-kılıç gibi aletlerle saldırdılar. (okulun giriş kapısında arama yapılmasına rağmen bu araçların içeri sokulmasına göz yumulması herşeyin önceden planlandığının basit bir göstergesidir.) Bu saldırıda birçok arkadaşımızın yaralanmasına karşın

sivil-faşistler kısa sürede bozguna uğratıldılar ve inlerine çekilmek zorunda kaldılar. Ertesi gün hazırlıklı gelen arkadaşlarımız Eğitim Fakültesi'nde 10 kadar faşisti dövdüler. Bunun üzerine sivil-faşistler bu fakülteyi işgal ederek, üst katlardan aşağıya sıra, kova gibi şeyleri attılar ve birkaç arkadaşımıza saldırdılar. Bu sırada bizler bu durumu protesto ederek Fen-Edebiyat Fakültesi'ni işgal ettik ve kapıya yığınak yaptık. Daha sonra Eğitim Fakültesi'nden asker ve polis korumasıyla sivil-faşist güçler Fen-Edebiyat Fak. önüne geldiler ve burada ellerinde zincir-sopa-kılıç sallayarak ulumaya ve slogan atmaya başladılar. Bizlerde içeriden "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "Kahrolsun Faşizm", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak" gibi sloganlarla karşılık verdik. Bunun üzerine faşist Albay özel eğitimli komandolarını üzerimize saldı. Sözde hastane inşaatını korumak için getirilen ve çoğu sadist ruhlu olan bu askerler önüne gelen dipçiklemeye, çoplamaya, kapıları kırmaya ve sınıflardan "şüphelendikleri" öğrencileri toplamaya başladılar. Bu arada komandoları sınıfa almak istemeyen 2 öğretim görevlisiide çoplanarak götürüldü. Dışarıda ise sivil-faşist güçlerle, devlet güçleri birlikte arkadaşlarımızı kovalamaya başladı. Bu kovalama sırasında "vur emri" alan komandolardan biri arkadaşlarımızın birine 3 el ateş etti, fakat arkadaşımız yara almadan kaçmayı başardı. Bu müdahalede 60.tan fazla arkadaşımız gözaltına alındı. O gün tüm Üniversite askerler tarafından boşaltıldı ve eğitim engellendi. Üniversite kampüsündeki saldırılarından sonra hızını alamayan sivil-faşistler kendilerine Belediyece tahsis edilen otobüslere Türk bayrakları aşarak şehirdeki M.Y.D.ye giderek saldırılarını burada da devam ettirdiler. Ayrıca gruplar halinde şehir merkezinde dolaşarak rastladıkları arkadaşlarımızı dövmeye başladılar.

Saldırıdan sonra polisle istiklal marşı okuyarak "En büyük Türk Polisi" sloganlarıyla sivil polisleri omuzlarında taşıdılar. Bu saldırılar "Türk Ocağı"ndaki toplantılarından sonra gecede devam etmiştir. Karşı çıkmamıza rağmen bir kısım arkadaşlarımız düzen partisi SHP binasında gözaltına alınan arkadaşlarımızın serbest bırakılması ve saldırıların durdurulması için toplanmışlardır. Fakat SHP yöneticileri hiçbir şey yapmadan gidenleri pasifize etmeye çalıştılar ve kimi insanların pasifize olmalarını sağladılar da. Ayrıca faşist saldırılardan dolayı yurtta kalamayan az sayıdaki öğrencinin SHP.de kalmalarınada izin vermediler.

Gelişen tüm olaylara tepki için İHD sSağlık-Sen, Eğit-Sen, Özgür Der ve dergi temsilcilerinin katıldığı bir platform oluşturuduldu, rektör ve valiyle görüşme yapıldı. Bu görüşmede rektör olayları saldırıya uğrayan solcu öğrencilerin çıkardığını iddia edecek kadar ikiyüzlü ve sahtekarca davrandı. Vali ise, olayların faşistlerin saldırılarıyla başladığını söylediğimizde; "Faşist ne demek"? diyerek üzerimize yürümüştür. Bu olay, MALATYA ilindeki devlet otoritelerinin ortaklaşa planladıkları ve gençliğin yükselen mücadelesini provake etmek ve giderek sindirmek üzere sivil faşist çeteleri kullandıklarının çok açık bir şekilde sergilendiğini göstermektedir.

Yukarıda aktardığımız bu olaylar sonucunda birçok ilerici devrimci, yurtsever öğrenci birkaç kez gözaltına alınmış ve toplam gözaltı sayısı 161'e çıkmıştır. Faşist provakatörlerden göstermelik olarak 9 kişi-ki bunlarda devrimci güçlerin zorlamaları sonucu- kısa bir süre için gözaltına alındılar.

Bu olaylardan çıkarılması gereken en önemli ders; faşist devlet gelişebilecek toplumsal muhalefetin bastırılmasında geçmişte olduğu gibi yine sivil faşist çeteleri örgütleyerek, silahlandırarak kitlelerin üzerine salacaktır. Biz TMLGB olarak bu tür provakasyonlara karşı gerek kendi kitlelerimizi, gerekse dışımızdaki devrimci grup ve kişileri bu tür durumlara karşı uyanık olmaya ve devletin provakatif saldırılarını boşa çıkarmaya ve asıl hedefin kararlılmasının önüne geçmeye, bu olayda olduğu gibi, bundan sonrada azami dikkat göstermeyi bir görev biliyoruz.

Hiçbir faşist provakasyon mücadele-mizi durduramayacaktır.

MALATYA-İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ'nden

Gerilla eylemleri konusunda Askeri Komisyon bülteni ve çeşitli yayınlarda çıkan haberleri burada yer darlığından ötürü veremiyoruz. Ancak elimize ulaşan ve henüz çıkmamış iki olayı buraya kısaca aktaralım.

☆☆☆

14 Ağustos 1992'de Mazgirt/Velimıntıkasında Ataçınar jandarma karakolunun karşısında araziye çıkan düşman kuvvetlerine bir gerilla birliğimiz öğleden sonra pusu attı, İbralim Armutlu adlı uzman çavuş ve üç eri öldürdü. Birçok da yaralı verdirerek, kayıp almadan geri çekildi.

☆☆☆

18 Eylül 1992'de Ovacık/Cevizlidere jandarma karakolu gündüz saat 11.00'de bir kaç koldan kuşatıldı. Karakolun önünde çadırda kalan düşman kuvvetleri roket ve makineli tüfekle hedeflenerek vuruldu. Tam isabet alan çadırda en az beş düşman askeri imha edildi. En az bir o kadarıda yaralandı. Beklemedikleri anda saldırıya uğrayan düşman kuvvetleri büyük bir panik yaşadılar. Karakol gece 7'ye kadar kuşatma ve ateş altında tutuldu. Bu sürede düşman pusuya düşürüleceğinden ne helikopterle nede karadan takviye getiremedi. Gerillalarımız kayıp almadan geri çekildi.

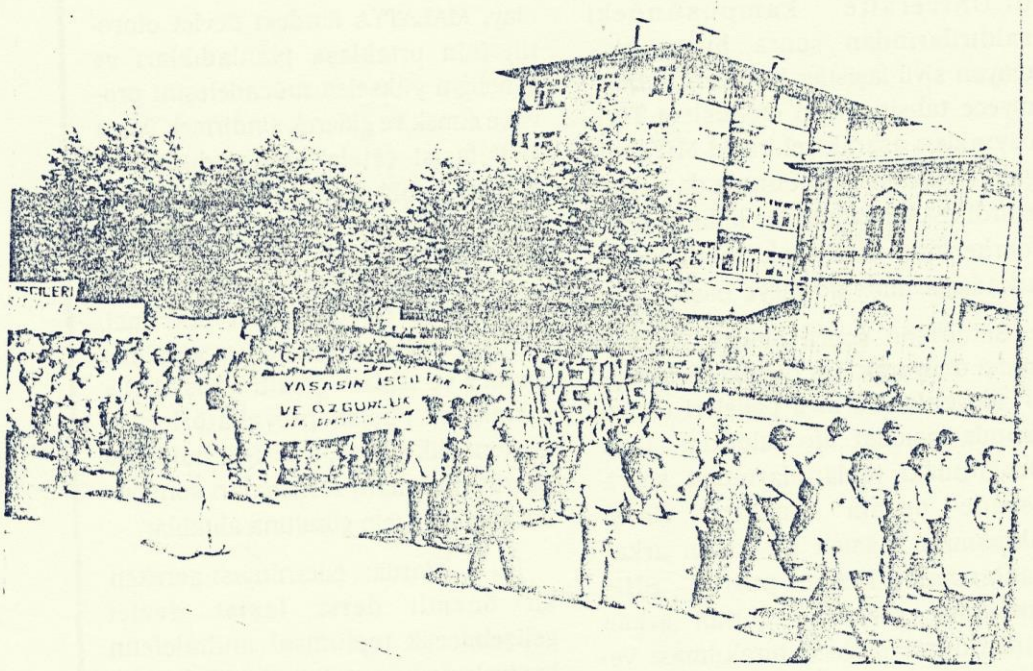

TÜM-BELSEN'in TEMMUZ EYLEMLİLİKLERİNDEN KESİTLER

1990 yılında kurulan Tüm-Bel-Sen kuruluşunun ilk günlerinden başlayarak mücadeleyi alanlara taşıyarak zaman zamanda hukuksal mevzileri zorlayarak iş kolunda hızla kitleselleşerek kamu iş kolunda kurulan memur sendikaları arasındaki yerini aldı.

Memur sendikalarının oluşturduğu ortak platformada katılan Tüm-Bel-Sen platformun 16.Haziran'da Kadıköy'den başlayarak 22 Haziran'da Ankara'da noktalanan Ankara yürüyüşüne örgütlü olduğu bütün illerden katılım sağlayarak kitlesel bir şekilde Ankara kapılarına dayanmıştır.

Ankara yürüyüşü, platformun sergilediği olumsuzluklara rağmen, 15.000 kamu emekçisinin kararlı ve coşkulu dayanışmasıyla memur mücadelesinde tarihe geçecek bir şekilde sonuçlanmıştır.

Ankara'da verilen mesaj şuydu: Memurlarınartık taraf olarak kabul edilmesi, kurulmuş olan memur sendikalarının tanınması, grevli ve toplusözleşmeli sendika hakkı alınıncaya kadar mücadelenin devam edeceğinin haykırılmasıydı.

Temmuz'a gelindiğinde Ankara'dan verilen mesaj paralelinde 9 Temmuz'da Tüm-Bel-Sen İstanbul'da 6 şubesinin düzenledikleri ve 3.000 kişinin katıldığı Saraçhane'den başlayarak Bölge Çalışma Müdürlüğü önünde sonuçlanan yürüyüşte "15 Temmuz'da Genel Greve" şiarları haykırılarak 15 Temmuz'da üretimden gelen gücün kullanılacağı kamuoyuna ve basına açıklandı.

13 Temmuz'da kamu çalışanları sendikalar platformu tarafından düzenlenen, Sultanahmet'den başlayarak Aksaray'da sonuçlanması tasarlanan yürüyüşe 5.000 kişilik memur kitlesi katıldı. Ancak, polis barikatı karşısında , platform sözcüleri polisle adeta uzlaşma içerisine girerek basın açıklaması yaparak kitlenin dağılması uyarısında bulundu.

Bu olumsuzluğa rağmen, kitlenin kararlı tutumu neticesinde Cemberlitaş'a kadar yürüyüş gerçekleştirildi. Bu yürüyüşte devrimci-demokratların büyük çabası sonucu, kitle yürüşe geçti. Platform sözcüleri teşhir edildi.

15 Temmuz'da hak verilmez alınır ilkesinden yola çıkarak Tüm-Bel-Sen'in örgütlü olduğu bütün illerde üretimden gelen gücün kullanarak 1 günlük iş bırakma eylemini coşkuyla hayata geçirdi. İşyerlerinden başlayarak halaylarla Saraçhane'ye gelen belediye memurları Saraçhane parkını adeta bir miting alanına dönüştürdü. Burda çeşitli sendikalardan gelen mesajlar okundu, basın açıklaması yapıldı ve halaylarla eylem noktalandı. Bu eylemde biz devrimci-demokrat örgütlü bir mücadele örneği verdik.

Memurun fiili olarak 1990 yılında başlayan sendikal mücadelesi üretimden gelen gücünüde kullanarak bir üst aşamaya çıkarmıştır. Hak verilmez alınır şiarlarıyla başlayan mücadelemiz grevli ve toplusözleşmeli sendika hakkı alınıncaya kadar devam edeceğini ve bu hakkın alınması fiili ve meşru mücadelelemiz sonucu kendi gücümüzle olacağını her memur arkadaşım bilmelidir.

Sonuç olarakta biz belediye çalışanlarında bedeller ödeyerek gerek alanlarda, gerek hukuksal mevzilerde mücadele temelleri üzerinde sendikal örgütlülüğümüzü yükselttik. Bundan böylede ilkelerimizden taviz vermeden her türlü uzlaşmacı revizyonist ve reformcu anlayışlara karşı sendikamıza sahip çıkarak sınıf bilimi temelleri üzerinde örgütlülüğümüzü yükselteceğimizi haykırıyoruz.

Yaşasın Grevli ve Toplu Sözleşmeli Sendikal Mücadelemiz
Yaşasın Sınıf Sendikacılığı
Yaşasın Sınıfsal Örgütlü Mücadelemiz
İşçi Memur Elele Genel Greve

Belediye Emekçileri

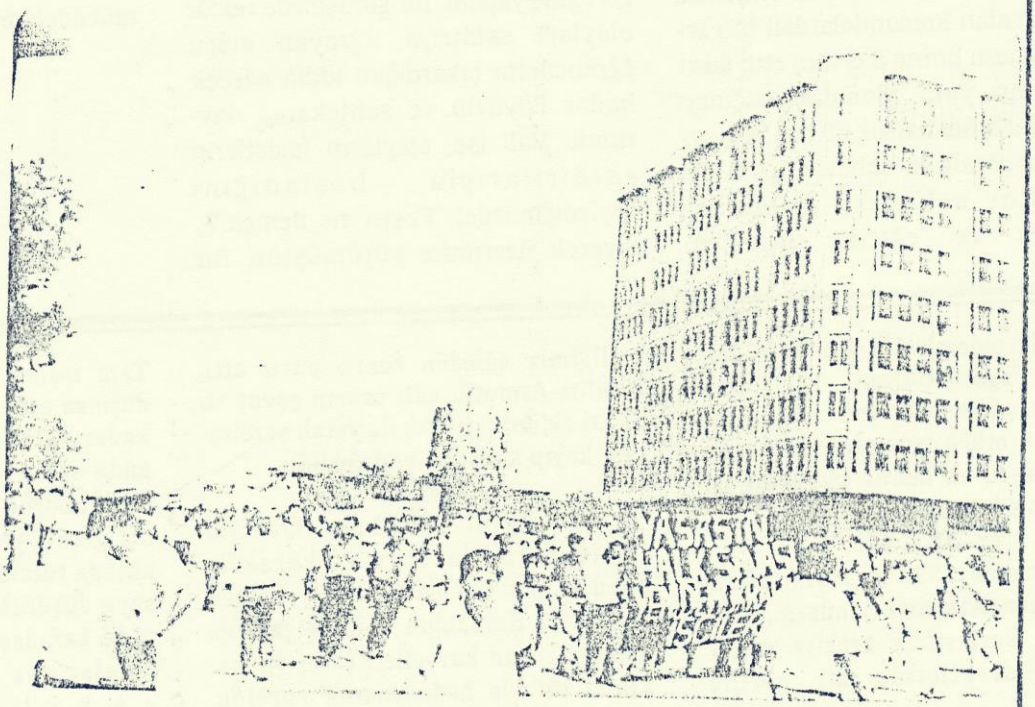

SENDİKA K'nın İKİ AYLIK FAALİYETLERİ

1- Kamu Emekçilerinin Ankara yürüyüşüne yönelik hazırlanan, TÜM KAMU EMEKÇİLERİNE başlıklı 2.000 adet Sendikalar Birliği bildirisi, Ankara'ya gönderilerek, yürüyüş ve mitingde dağıtıldı. 500 adet bildiriise İstanbul'daki sendika şubelerine verildi.

2- 23 Haziran Belediye işçileri yürüyüşünde 2 Sendikalar Birliği pankartı açıldı, "Belediye İşçileri" başlıklı 10.000 adet sendikalar birliği bildirisi, Anakent Belediye'si önünde dağıtıldı. Ve işçilere yönelik sloganlar atıldı.

3- Yine Temmuz'da Belediye işçileri mitinginde, dağıtılması için hazırlanan 5.000 sendikalar birliği bildirisi ve 2 pankart arkadaşların tecrübesizliğinden dolayı polisin eline geçti. Altı arkadaş gözaltına alınıp sonra serbest bırakıldı. Mitingde sendikalar birliği pankartı açılamadı. YDİ pankartı ile yürüyüşe devam edildi. Yaklaşık 1.000 kişilik bir kitlemiz vardı. Düzenli sloganlar atıldı. Sloganlar "Ağa Patron Devletini Yıkacağız , Halk İktidarını Kuracağı, Yaşasın Artvin Direnişimiz, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür, Yaşasın Partimiz TKP/M-L/TİKKO Gerillaları Ölümsüzdür, Gerillanın Hedefi Patron Ağa Devleti, İşçi Köylü Elele Demokratik Devrime, Yaşasın İşçilerin Birliği, İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız, Yaşasın Tuzla Deri İşçilerinin Direnişi" Miting bittikten sonra, yürüyüş koluna geçilerek sloganlar atıldı. Bir km yürüdükten sonra kitlemiz düzenli şekilde dağıldı.

Aynı gün 30 kişilik sendikalar birliği kitlesi TİGEM grevindeki işçilere destek ziyaretinde bulundu. Burada bir arkadaş konuşma yaparak, grevinizi sonuna kadar destekliyoruz, bu haklı mücadelede işverene ve işçi sınıfının mücadelesine engel olan sendika ağalarına karşı birlikte mücadele ederek ancak o zaman kazacağımız, belirtildi.

4- "İŞÇİLER, MEMURLAR, EMEKÇİ HALKIMIZ" başlıklı 5.000 adet sendikalar birliği bildirisi, Belediye işçilerinin Taksim'deki SHP İlBinasına yürümek istediği yürüyüşte dağıtıldı. Sendikalar Birliği pankartı açıldı. Kartal Belediye işçilerine yapılan polis saldırısını protesto etmek, atılan işçilerin geri alınması amacıyla 21 Temmuz'da Anakent Belediyesi önünde toplanan 2.000 kişilik kitle, polisin engellemesiyle karşılaştı, Belediye İş Genel Merkezide polise her türlü yardımda bulundu. İşçilerin yürüyüşünü engellemeye çalıştı ve dağılmasını isteyerek, sarı sendikacı yüzlerini bir kez daha gösterdiler. Polis işçilere saldırarak 50 işçiyi göz altına aldı.

5- 18 Temmuz'da saat 14.'te 100 kişilik kitle Kartal'da açlık grevlerine destek ziyaretinde bulundu.Bir arkadaş işçilerin haklı mücadelelerine yönelik konuşma yaptı. Bu arada "Kahrolsun Sendika Ağaları", "İşçilerin Katili Patron Ağa Devleti" İşçiyiz Haklıyız, Kazanacağız" sloganları atıldı ve Sendikalar Birliği bildirisi dağıtıldı.

6- Tüm-Haber-Sen Kongresine yönelik hazırlanan Sendikalar Birliği (İletişim ve Haberler Emekçilerinin Sendikal Anlayışları) broşürü 1.000 adeti kongrede dağıtıldı. Geriye kalan 1.000 adet broşür diğer sendika şubelerine ve çevre illere gönderildi.

7- 26 Temmuz'da İnsan Hakları Derneğinde Basın Açıklaması yapıldı. Küçükyalı ve Güzelyalı'da katledilen dört yoldaşımıza yönelik katliam protesto edildi. İyi bir organizasyon yapamadığımızdan, 70 kişilik kitle ile B.A yapıldı. İyşi bir hazırlık yapsaydık daha farklı olabilirdi. İki günde hazırlandık, çok sayıda kitleye ulaşamadık. İHD Başkanı bugüne kadar ilk defa kitlesel bir basın açıklamasının yapıldığını açıkladı. B.A'da Devletin, Katliam, İşkence, Sorgusuz ve Yargısız İnfazlar, İşçiler ve Memurlar üzerindeki baskılar, Kürdistan'daki kayıplar, kurşunlamalar ve katliamlar protesto edildi.

Sendikalar içinde, düzenli disiplinli örgütlü mücadelemiz devam ediyor. Esas görevimiz, partimizi kitlelerle bütünleştirmek, işçi sınıfı ve emekçiler içerisinde parti örgütlülüğümüzü sağlamlaştırmak, günlük politikalar belirleyerek ajitasyon ve propaganda yaparak kitleleri alanlara, sokaklara taşıyarak, sınıf mücadelesini üst boyutlara taşımaktır.

MAYIS AYINDA YAPILAN EYLEMLER:

Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın Diyarbakır zindanlarında katledilmesinin 19.yılında; önder yoldaş yapılan eylemlerle anıldı.

Önder yoldaşın katledildiği Mayıs ayında harekete geçen işçi komitesine (İ.K) bağlı militanlarca çeşitli eylemler yapıldı.

- 14 Mayıs 1992 tarihinde işçi komitesine bağlı militanlar tarafından Alibeyköy'de iki ayrı okula İbrahim Kaypakkaya portreli bayraklar asıldı. Bomba süsü verilen bayraklar uzun süre bölge halkının sempatik bakışlarıyla gökleri süsledi. Saatlerce bayrak direklerinde asılı kalan bayraklar; düşma-nın yoğun güvenlik önlemi alması ve bomba imha ekiplerinin gelmesinden sonra itfaiye tarafından indirildi. Ey-lem başarılı bir şekilde gerçekleşti.

-15 Mayıs 1992 tarihinde üzerinde parti bayrağı ve komünist önder İbrahim KAYPAKKAYA Ölümsüzdür sloganı yazılı bomba süsü verilmiş bir pankart Okmeydanı-Halıcıoğlu çıkışında bir inşaatın tepesine işçi komitesine bağlı militanlarca asıldı. Pankart burada uzun süre kaldıktan sonra, düş-man güçleri tarafından güçlükle indirildi. Eylem yöre halkının sempatisini alırken yoldan geçen araçlarında dikkatini çekti. Eylem başarıyla sonuç-landı.

- 18 Mayıs 1992 tarihinde TYİK (Trakya Yakası İşçi Komitesi) önder yoldaşı bir korsan gösteri yaparak andı.

İşçi Komitesine bağlı yoldaşların örgütlediği korsan eylem Aksaray'da yapıldı. Düşmanın gün dolayısıyla yoğun önlem aldığı bölgede eylem koyma-yı hedefleyen yoldaşlar; eylem günü esas yerin tutulmasından dolayı, ikincil tespit edilen yerde saat 19.50 sularında bir araya gelinerek eylem başlatıldı.

Görevli arkadaşlar yollara benzin döküp, kokteylle yakıp trafiğe kapatırlarken; iki yoldaş Ziraat Bankası Bilgi İşlem Şubesine üzerinde "Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya Ölümsüzdür" yazan bomba süsü verilmiş pankartı astı. Aynı anda bir araya gelen grup; İbolar Ölmez, Devrim Şehitleri Ölümsüzdür, Yaşasın Partimiz TKP/M-L , Ordumuz TİKKO ve TMLGB, Kahrolsun Faşist Diktatörlük, Ağa-Patron Devletini Yıkacağız, Halk İktidarını Kuracağız sloganları eşliğinde 300 metre yürüyerek eylemi tamamladı.

Bir takım olumsuzluklardan dola-yı eyleme katılım istenen oranda sağla-namadı. Bu olumsuzluklara rağmen eylem başarıyla gerçekleştirildi.

İKK İşçi Muhabiri...

MESLEKİ ALANDAKİ FALİYETLERİMİZE İLİŞKİN

12 Eylül faşist diktatörlüğün azgınca saldırısı; devrimci, demokrat, yurtsever binlerce insanı katletmiş ,darağacında işkence tezgahlarında, ceza ve tutukevlerinde yıllarca sorgusuz, sualsiz ölüme terk etmiş, gelişen devrimci mücadeleyi bastırmak, onları yok etmek için elinden geleni koyvermemiş.

Biz kamu emekçileri olarak 12 Eylül A.F.D.'ne, diğer kesimler gibi, bizde bize düşen payı kanlarımız ve can bedelimizle ödedik; kimimiz sokak ortasında kurşunlandı, kimimiz sürgünler, işten uzaklaşma, zindanlarda, işkence tezgahlarında, sakat kalmalar gibi baskılara maruz kalarak. Geçmiş kimi ekonomik -demokratik haklarımızı gasp edilip, açlığa mahkum edildik. Tüm bu olumsuzluklarla beraber bir çoğumuzu mücadelemizde alı koymayı başaramamış, işyerlerimizde, işbirlikçi-yaltakçıları , ihbarcılarla donatılmış, herkes birbirlerinden kuşkulanacak duruma düşmüş. (Yani şüpheci örgütsüz bir toplum yaratılmış) Dernekler-Sendikalar kapatılmış, insanların artık gideceği hiçbir alan kalmamış, evine kapanmış, yada meyhane, birahanede çare aramış. Bugün işyerlerimizde en büyük sorunlardan birde 12 Eylül'ün devrimciler üzerinde ve mücadeleyi geriletmek, önüne set çekmek için yukarıda değindiğimiz gibi sadece öldürmemiş, teslimiyetçi, işbirlikçi kadrosunu oluşturarakta engellemiş çoğunu. Akademik kariyer makamlara oturtma hemen hemen devletin birçok önemli kademelerine eski devrimci denilen unsurlardan bir halka oluşturmuş. Bu şahıslar geçmiş [illegible] gibi yerlerde "önder kadro" olarak görev alan kişilerdir. 12 Eylül'ü yedi sekiz- yıl geçmesinin ardında o dönemlerde kamu çalışanları kendi aralarında "bak işte bunlarda devrimciydi, şimdi işveren temsilciliğini yapıyorlar. Artık biz sizlere güvenmiyoruz. Ya sizde bunlar gibi makam ve işveren temsilcisi olursanız." korkusunu ve paniğini yaşıyorlardı. 12 Eylül'de bizler olumsuz ve olumlu günler , yıllar yaşadık ve yaşamımız bir sürü tecrübelerle dolu. Belki zaman zaman örgütsüz kaldık, elimiz kolumuz bağlı kaldı. Ama bizler hiçbir zaman kendimizi örgütsüz görmedik ve görmeyizde. Yanlızda kalsak p.mizin görevlerini ve örgütlenmesini yapmadan geri kalmadık. Teslimiyetçilik anlayışlara karşı tavrımızı takındık ve kitleye sınıf mücadelesinde bu tür anlayışların var olduğunu bunlar önümüzdeki dönemlerde de çıkacağını anlattık. Kitle nezninde p. prestijini artırıp onlara güven verdik. Aslında bu süreci anlatmak belkide kitaplara sığmayacak. Ama biz sadece bir kaçına değindik. Bugün gelinen noktaya bakarsak; P.de kamu çalışanları arasında olumsuzluklar çok az olmuştur. Buda sevindirici bir olaydır. Bu olumsuzluk; örgütlenmenin branşlaşma temelinde bir örgütlülük yaşanmıştı, bu örgütlülük bizler açısında oldukça önemliydi, yanlız legalite-illegalite içiçeydi. Yani olayı kavramada karmaşalar yaşandı her şey birbirine karıştırıldı hem uzmanlaşma temelinde bir örgütlülük sağlandı hemde başka alanlara çeşitli vesilelerle ilişkiler sağlandı. Buda belli ölçülerde yanlış bir uygulamaydı. Eğer uzmanlık temelinde bir örgütlülük olsaydı belki birkaç olumsuzlukta yaşanmazdı ve en az zarar görende bu alan olmuştur. Bugün içinde bulunduğumuz kamu çalışanları işçilerin bahar eylemlilikleriyle bir ivme kazandı ve bunu ilk sıralarda örgütsüzde olsa kendi ekonomik hakları doğrultusunda bir çıkışla -ekonomik- haklarını demokratik haklarla pekiştirmeyi ve sendikal mücadeleyi ön plana çıkararak "Hak Verilmez, Alınır" "Yaşasın Grevli Toplu Sözleşmeli Sendikal Mücadelemiz"e dönüştürdü. Olayların bir ivme kazanması geçmiş olumsuzlukların yaşanması ve bireyin kendi emeğine sahip çıkması onurlu bir yaşamı istemesidir. Kamu emekçilerini örgütlemek bir fabrikada çalışan emekçinin örgütlenmesinden çok zordur. Ekonomik açıdan oldukça olanaklara sahip, ortam olarak rahat, onca iş güvencesinin olması, siyasi olarak çok geri olması, örgütsüzlüğü beraberinde getiriyor. Çünkü birey önce kendi emeğine sahip çıkmasını bilmeli. Kamu çalışanlarında yaşanan budur. Emek bir onur davasıdır. Onurlu bir insan emeğine sahip çıkar. İnsanca bir yaşam ister. Sadece kendisi ve ailesi için değil, tüm insanlık için ister. Emeğe sahip çıkmak; baskılarının kendi alınterimizin üzerinde söz hakkına sahip olmasına ve pazarlık konusu yapmasına izin vermemektedir. Emekçiler sessiz durduğu ve emeğine sahip çıkmadığı müddetçe fırsatçılar ve kan emiciler daha çok emekçilerin alın terini satacaklardır.

Başta kamu emekçileri olmak üzere, emekçi halkımız hakkını aramalı, emeğine sahip çıkmalıdır. Bu düzende işçinin veya emekçi halkımızın emeğinin tam karşılığını alması mümkün değildir. Ancak biraz daha fazla ücret alınabilir. Hepsi o kadar. O alınan da hemen peşinden geri alınır. Kaşıkla verilir kepçeyle alınır. Sömürücü ve baskıcı düzenlerde bu [illegible].

Ne yazık ki bu sadece bireyler düzeyinde değil bizim kitle tabanımızda da yaşanmaktadır. Bunun için eğitimin yoğunlaşması ve dönüştürmenin hızlanmasında yarar vardır.

92 Temmuz'unda , hükümeti sendikalarımızı taraf olarak kabul etmeye, grevli toplu sözleşmeli sendikalar yasasının çıkarılmasında sendikalarımızın taleplerini dikkate almaya, temmuzda toplu sözleşme masasına oturmaya çağırmak için kamu çalışanları platformunun 4 Haziran'da yaklaşık ikibin kişiyle yaptığı basın açıklamasında 16 Haziran'da da başkanlar düzeyinde yürüyeceklerini açıklayarak kamuoyu gündemine bir kez daha girmeyi başarmıştır. Bu yazıyla ilgili "Çeşitli Milliyetlerden Sağlık Emekçilerine" diye beş sayfalık bildiriyle Türkiye toplantılarında, ayrıca, "Kamu Çalışanları" diye üç sayfalık yazımızla yaklaşık 300 adet dağıtılmış örgütlü olduğumuz illere de belli ölçüde ulaşmış. Burda birkaç noktaya değinmek istiyorum: Bir sendikal birlik bildiriside dağıtıldı. Bu işçilere memurlara hitaben yazılmıştır. Siyasi ve ekonomik içeriği oldukça geriydi. Bildiri tam anlamıyla düzenlenmemişti. İkincisi memur eylemlikleri genel anlamda eylemliliklerde bizler ön planda ve çeşitli yerlerde pasif eylemleri radikalleştirmeye yönelik çabalarımız olmuştur. Bu konularda SB eylemlilikler döneminde çok geri adım atmıştır ve önderlik edememiştir. Eylemliliklerde ön saflarda bizlerde olsak, sahiplenenler başkaları oluyor. Koordinasyonun bozukluğu halen devam ediyor. Sendikal birlik Ankara Mitingi, B.İş mitingi ve yürüyüşleri hariç hiç bir alanda bildiri veya özel sayı dağıtamamış bu alanda örgütsel anlamda hiçbirşeyi olmayanlar bu alana çeşitli yayınlarla hitap etmesini becermişlerdir. Eylemliliklerin durumu 1.7.1992 Cerrahpaşa'da öğleye kadar iş bırakma, 10.7.92 Haseki basın açıklaması, Çapa öğleye kadar iş bırakma, Bakırköy Devlet Akıl Hastanesi Heybeli Adası Senetaryomu öğleye kadar iş bırakma. Diğer hastaneler yemek boykotu. 13-14.7.1992 Cerrahpaşa iki gün iş bırakma, hiç çalışmama, 19.7.92 Türkiye çapında iş bırakma, iki sendika tarafından gerçekleşti , oldukça iyiydi, katılım %90, yeryer değişmekteydi. Biz hemen hemen çoğu yerde organisazyonda görevliydik. Katkımız ve insiyatifimiz iyiydi. Bugün durumumuz; sadece eylemliliklere katılmak ve yönetim veya şubelerde bulunmak pek bir şeyi değiştirmemekle beraber zaman zaman reformistlerle aynı kefeyede düştüğümüz bir gerçek. Kendileri plaformda olsun sendika yönetiminde olsun geri eylemlilikler savunmakla beraber bizim sendikal eylemlere dönüştürmemiz onların tekrar bu eylemleri sahip çıkması gibidir.Ülkemizde sendikacılık bugüne değin esas olarak reformizmin hegomanyası altında yapılagelmiştir. Yer yer yerel düzeyde devrimci nitelikte kimi oluşumlar ve şubeler oluşturulmuş olsada bu sendikacılık tarihinde tayin edici önemde ve kapsamda olmamıştır. Bugünkü durumunda böyle görünümler mevcuttur. Sendikal hareketin esas olarak reformizmin etki sahası içinde bulunması işçi sınıfına ve genel anlamda emekçi halka çok şey kaybettirmektedir. Reformist sarı sendikacılık ülkemiz işçi sınıfının her dönem baş belasıdır. Gerçek nitelikteki devrimci sınıf sendikacılığının tersine resmi sendikacılık diyede adlandırdığımız, adlandıracağımız bu yaklaşım her seferinde devletin desteğine ve övgüsüne mazhar olmuştur. Pratik, işleyişide devletin herhangi kurumundan farklı olmamıştır.

Bugün Türk-İş Hak-İş gibi resmi sendikalar buna tepkisel olarak DİSK'in ortaya çıkması ve DİSK'in reformist çemberi yıkamaması Türkiye işçi sınıfına hiç olumlu bir sonuç vermemiştir. Yanlız bu tartışılması gereken bir konudur. (DİSK) Özal hükümetin 24 Ocak kararlarında vücut bulan ve işçi ve geniş emekçi yığınları tam bir cendere içinde tutan siyasal ve ekonomik politika ve uygulamaları ile işçi sınıfını örgütsüz yada Türk-İş gibi reformist gerici sarı sendikanın güdümüne sokmuş. Bugün de kamu emekçilerini örgütsüzleşme politikası güdülmektedir. Var olan sendikaların genelinde reformistlerin elinde tutmakla beraber yeniden canlanan Türk Kom-Sen devlet denetimli konfederasyon oluşmuştur ve tüm iş kolu başında örgütlenme çabası içindedir. Bugün DİSK'inde politikası Hak-İş, Türk-İş politikası ile çalışmıştır. DİSK var olan reformist anlayışınıda yitirerek sarı sendika anlayışıyla hareket eden Hak-İş'le Türk-İş'le aynı konumdadır. Bunun en canlı örneği 1 Mayıs'la ilgili kararı ve ÖREN toplantısıdır. Alanımızdaki p.örgütlülüğü gelişmeye başlamış ve canlılık kazanmıştır. Bundan sonra düzenli ve disiplinli örgütlülük çalışması devam edecektir. Bu alanda p. denetim durumda olmaya başlamıştır.

Sonuçta bütün emekçiler üretimden gelen gücümüzü kullanarak, sınıfsal örgütlü mücadele vererek sınıf mücadelesinin önünde engel teşkil eden komprador patron ağa devletini tarihin çöplüğüne gömmeye el birliği ile çaba sarfedelim.

Sağlık Emekçileri

TÜM-HABER-SEN KONGRESİ ve DEĞERLENDİRİLMESİ

Özellikle 12 Eylül AFC darbesi ile katmerleşen baskı, sürgün ve depolitize etme çalışmaları PTT kesiminde de kendini yoğun bir şekilde hissettirmiştir. Emekçi halkımızın üzerinde estirilen baskı ve depolitize etme çalışmaları ve gün geçtikçe ekonomik dar boğaza giren memur kesimi giderek yozlaşmış, rüşveti, yolsuzluğu kanıksar hale gelmiştir. KİT'lerde çalışan memur kesimine sözleşmeli personel yasası dayatılmış, olmak istemeyenlere yoğun baskı yapılmıştır. Bu yasa ile keyfi işten çıkarma, istediği kadar çalıştırma, resmileştirilmiştir. Böylelikle özellikle bünyemizde çalışan personel gece -gündüz ve hafta sonları, bayram vs. hizmeti vermesi nedeniyle en ufak bir izin ve tatilleri bile gaspedilmiş, memur adı altında hiçbir iş güvencesi olmayan direk tepeleri yeraltında mahallerde çalıştırılmış, onlarca km'lik yolları arşınlayan posta dağıtıcıları bir insanı taşıyabileceğinin çok üstünde bilelik yükleri taşımış, santral teknisyenleri gece gündüz bazen 24 saat çalıştırılmıştır. İşyerlerinde tam bir askeri nizam hakim hale getirilmiş, çalışan insanlar hakaretlere maruz kalırken, ses çıkaramaz duruma getirilmiştir. Birbiriyle yan yana çalışan servislerin arasındaki arkadaşlık ilişkileri bile yaktılmaya çalışılmıştır. Özellikle posta dağıtım merkezlerinde taşeronlaştırma uygulamaları yapılmış, çalışanlar, yevmiyelik işçi, mevsimlik işçi, sözleşmeli personel vb. birçok uygulamalarla sessiz bir köle konumuna sokulmuştur. Teknisyenler derneği, şoförler derneği, tesisatçılar derneği dağıtıcılar derneği gibi dernekler ise PTT'nin her türlü imkanı kullanılarak ve kimi zaman zorla üye yaptırılarak değişmez yöneticileriyle çalışanlardan aidatlar toplanmış, derneklerin yayın organları ülkücülerin yayın organı durumuna getirilmiştir. 1989'da kurulan PTT... dar ve güdük kalmış, kitleden kopuk hareket etmiştir. DS anlayışının dar grupçu mantığı, dernek içerisindeki mevcut anlayışların kitleye uzanmak yerine "birbirlerine devrim nutukları çektikleri" bir yere çevirmeleri , derneği tek tük insanların gittiği bir kahvehaneye çevirmiştir. O dönemler PTT içerisinde dağınık olmamız ve DKÖ'lerinde pek fazla olmamız ve tecrübesizliğimiz nedeniyle etkili bir çalışma yapamadık. Daha sonraları kapatılan dernek içerisindeki PTT memurları yavaş yavaş kıpırdanmaya başlayan sendikal mücadele sürecinin başlamasıyla birlikte sendika yürütme komisyonu adı altında toplanmaya başlamıştır. Ancak DS'nin derneği oldukça olumsuz duruma getiren dar grupçu tavırları, reformist TBKP anlayışına bir bahane yaratmış. Burjuvaziden icatet dilenerek bir yerlere geleceğine inanan bu anlayış DS anlayışını dıştalama kararı olmuştur. Bizimde yer aldığımız DS,PKK, Kıvılcım anlayışları onların reformist ve teslimiyetçi anlayışlarını mahkum edecek [illegible] girdik. Gün geçtikçe gelişen memur örgütlülüğü ve eylemlilikleri PTT kesiminde de büyük bir canlılık yaratmıştır. Ancak bu canlılık daha çok kendiliğindenci bir katılım şeklinde olmuştur. TBKP, DY anlayışlarının yürüttüğü SYK gittikçe çirkefçe bir batağın içerisine saplanmış, kitle içerisinde açık ihbarcılığa kadar soyunmuştur. Sendikalarda siyaset yapılamaz diye basbas bağırırken ayrı bir çalışma yürüten devrimci anlayışların oluşturmuş olduğu diğer SYK içerisindeki DS, Kıvılcım gibi anlayışlar sürekli birlik için uğraşmaktan örgütlü bir sendikahl çalışmayı yaratamadılar. TBKP ve DY 1'le başlayan telefon müd.lerinde diğer SYK ise 5'le başlayan bölgelerde etkin olduğu için ve kendi alanlarının dışına çıkamadıkları için 1'li bölgelerde çalışan insanlar doğal olarak TBKP, DY öncülüğündeki SYK çalışmalarını tanıyor ve ona destek veriyordu. Diğer bölge içinde aynı şey geçerliydi. Bu dönem tüzel kişilik başvuruları gündemdeyken yoğun bir şekilde çalışılmış ve onların gerçek yüzleri büyük oranda teşhir edilmiştir. Bu noktada taban güçlü bir birliğin oluşması için diretmiştir. Üyelerin 3/2'sinin bile gelmediği demokratik olmayan bir seçimle yönetime gelen DY ve TBKP öncülüğündeki SYK köşeye sıkışınca sahte bir yüzle birlik görüşmelerine girmiştir. Özellikle 4 ilkenin kabulu durumunda ilkeli birliğe gireceğini açıklayan diğer SYK, kitlenin güvenini kazanmış illerarası ilişkiyi sağlamış durumdaydı. Ancak gerek kariyerizm hastalığı, gerekse devrimci anlayışların güçlü bir çıkış yapması TBKP ve DY çevrelerinde rahatsızlık yaratmış son ana kadar oyalama taktiği yaparak tüzel kişilik başvurusundan 1 hafta önce birliğin kabul edilemeyeceğini ancak katılımın mümkün olacağını açıklamıştır. Gerek kendi tabanına gerekse bizimde yer aldığımız anlayışlarla mevcut gelişen olumlu gücümüzü değerlendirme ve katılım konusunu tartışmadan bir anda DS ve Kıvılcım iller arasına ve tabana katılım kararını aldığını açıklamıştır. Bizlerin o dönem örgütlü bir yapı içerisinde olamamız ve toparlanamamız etkin ve yönlendirici bir tavır takınmamıza neden olmuştur. Katılımla birlikte sendikanın değişik görev alanlarında çalışılmış, sınıf sendikacılığı ilkelerinin hayata geçirilmesi için iyi bir muhalefet yapılarak yönlendirici olunmuştur. Sendika organlarında devrimci anlayıştaki insanların görev alması tüm engellemelere karşın kitle ile kucaklanma başarılmış 6 aylık süreçte 10.000'e yakın üye yapılmıştır. Kurulduğunun 6'cı ayında yapılması zorunlu kongre zamanın yaklaşması nedeniyle kongreden 1 ay öncesi anlayışlar bazında kongreye yönelik çalışma başlamıştır. 851 kurucu üye doğal delege sayılmakta artı 500 delege düşünülmekteydi. Katılımın kongre sürecine girilmesiyle birlikte çeşitli anlayışlarda kendilerine en yakın anlayışlarla birlikte olmanın yollarını aramaya başladılar. Gerici faşist akımlarda merkez yönetimine bir kişi

sokabilmek için yoğun bir çalışmaya giriştiler. Özellikle son zamanlarda yoğun olarak şovenizm pompalamaya başladılar. PTT'nin en önemli birimlerini oluşturan şebeke ve santrallerde yönetimin PKK'yı desteklediğinin propagandasını yaparak kitleleri PKK'ya karşı birleşmeye çağırdılar. Örgütlü olarak çalışmadıklarından bugün için büyük bir tehlike olmamalarına karşın gelecekte önemli zararlar verecekleride bir gerçek.

Kongre sürecinde; yönetimde yer alan TBKP ve DY ayrıldı. TBKP kongre için sendikanın mali kaynaklarını yandaşı da bilecek kişilere seferber etmiştir. Çalışmalarının dayanak noktasını ahbap-çavuş , hemşerilik ilişkileriyle kurucu üye yaptığı 1'li bölge (G.tepe, Beyoğlu, Bebek, Tlf Müd. sentarelleri) oluşturuyordu. 1.genel merkez kurulunda kurucu üyeler doğal delege sayıldığından İstanbul İl Merkezininde 851 kurucu üyenin çoğunluğu ise bu bölgede toplanmıştı. Bunun dışındaki yerlerde ise oy toplayabilecek kişilerle ittifak yapmayı düşünüyordu.

DY ise başından beri uzlaştığı TBKP ile yeterli gücü olmadığından uzlaşmanın yollarını arıyordu. Bunun dışında özellikle yönetimden memnun olmayan kararsız kesimide etkilemeye çalışıyordu. Bunda da başarılı oldu.

Sendika çalışmalarının başından beri yönetime alternatif olarak ortaya çıkan DS, Kıvılcım, Özgürlük Yolu, TDKP ve biz ise devrimci güçlerin birliği olarak Demokratik Sendikal Birlik adında bir oluşum yarattık. Kongre çalışmalarına başladık. Kitle derneklerinde çalışma konusundaki tecrübesizliğimiz, siyasi geriliğimizle birleşince oluşum içinde önderliği sağlamamızı engelledi. DS oluşum içinde bizim dışımızda ki tek örgütlü yapıyı oluşturuyordu. Kongre çalışmalarına kadar kendisinin dışında örgütlü yapı olmadığını zanneden DS, kongre çalışmalarında örgütlü olarak bizi karşısında bulunca rahatsızlık duymaya başladı. Çünkü oluşumda ki diğer arkadaşlar çeşitli anlayışlardan tek kişi olarak yer aldıklarında onların, yönetime gelinmesi durumunda kendisini destekleyeceklerini tahmin ediyordu. Örgütlü yapı buna engel olacağından yaşanılan sürğeç içerisinde bizi yıpratmaya oluşum içinde etkisiz duruma getirmeye çalıştı. Ne varki biz bu durumu kongreye kısa bir süre (1 hafta) kala farkettik. Yönetim listelerinin belirlenmesi ile ilgili bir toplantıda olumsuz bazı gelişmelerin etkisiyle DS tarafından yoğun saldırılara maruz kaldık. DS'nin dar grupçu anlayışı, benim olsun mantığı kitleler tarafından DS olarak görülmemiz, örgütlü yapımız nedeniyle bizi rahatsız ettiğinden, kendi siyasi çıkışımızı yapmamız gerektiğini düşündüğümüzden, kongreye bir hafta kala oluşumdan çekilme kararı almak zorunda kaldık. Demokratik sendikal birlik içindeki arkadaşların baskısı sonucu, her şart altında devrimcilerin güçbirliğini savunduğumuzdan DY'nin TBKP ile birleşmeye çalışmasınında etkisiyle yeniden oluşumla birlikte hareket etme noktasına geldik. Ancak beklenmedik bir gelişme (kongreye iki gün kala) bizi zorunlu olarak yer aldığımız oluşum dışında harekete zorladı. Güneydoğu bölgesinden gelen delegelerle yapılan toplantıda bu bölgeden gelen Kawa ve PKk taraftarı arkadaşlar (yurtseverler) yönetim listelerine 2 aday önerince, özellikle DS.nin tepkisiyle karşılaştılar. Demokratik Sendikal Birliği desteklemekte, kararsızlığa düştüler. Oluşumun devrimci temelden yoksun olduğunu, devrimci yapılanmada çok grupçu yapılanma olduğunu-ki bizde aynı düşüncedeydik- belirterek geri çekildiler. Bizde daha önce bize karşı oynanan oyunların yurtseverlere oynandığını izlediğimizden, zorunlu yer aldığımız kendisinin dışında örgütlü yapıya tahammül edemeyen oluşumdan ayrılma kararını yeniden verdik. Yurtseverlerle birleştik. Devrimci Demokrat Sendikal Birlik adı altında (bizim istediğimizde bu olduğundan) kongrede çıkışımızı yaptık.

DS ve diğer arkadaşların bizimle birlikte hareketini önlemek için Güneydoğu yurtsever grubuna -bir gün önce 2 adaya karşı çıkarken- iki adayı ve İstanbul'dan 2 destekledikleri adayı toplam 4 adayı kabul ettiklerini bildirmeleride ilginç bir gelişmedir.

Kongre günü gelindiğinde toplam 5 liste ortaya çıktı.

a) TBKP'nin Listesi
b) DY'nin Listesi (TBKP birleşmek istemedi)
c) Demokratik Sendikal Birlik Listesi
d) Devrimci Demokrat Sendikal Birlik Listesi
e) Gericilerin Listesi

Kongre günü uzlaşmacı gittikçe gerileşen TBKP grubu gericilerle kariyer hırsı nedeniyle birleşti.

Kendilerini desteklemekten başka yolumuz olmadığını sanan D.S birlik grubu liste ile karşılarına çıkınca bir hayli şaşırdılar. Kongre gününden 5 gün önce bize saldırıya geçerek yıpratmaya, etkinliğimizi kırmaya çalışarak yeni bir çalışma yapma zamanı tanımama, zorunlu olarak kendilerini destekler duruma getirme temeline oturtan DS ve kıvılcım bunu başaramayınca , satıldık, hesabını vereceksiniz naraları atmaya başladı. Dar grupçu ve kariyerist anlayışıyla kitlelere hesap verme sorumluluğu, devrimci ittifakları meselesini bir kenara bırakan DS ve yandaşı anlayışların böyle naralar atması doğaldır. Kongre sonucunda önceki yönetimin çoğunluğu kazandı. Yeni TBKP-DY-Ayrıca TDKP.den bir, DS bir arkadaşta yeni yönetimde yer aldı. Kongre sonucunda D.D.S.B (Devrimci Demokrat Sendikal Birlik) çıkış yaptı. DS.nin etkinliği aşıldı. DDSB kimliği oturtuldu. Kitle derneklerinde çalışma konusunda oldukça tecrübede kazandık. Bir sonraki kongreye daha örgütlü daha güçlü ve daha uyanık hazırlanmak için sendika içinde çalışmalarımız, birleşebileceğimiz (anlayışlar bazında) kişilerle -önderlik bizde olmak koşuluyla- birleşerek devam ediyor.

Tüm Haber-Sen ve İletişim Emekçileri

TÜM SAĞLIK-SEN KAMU EMEKÇİ TEMSİLCİLERİ KURULU TOPLANTI RAPORU

18.7.1992 tarihinde, 15 ilden gelen temsilcilerle yapıldı. Gündem maddeleri belirlendi.

1- 1 mayıs ve Ankara yürüyüşünün değerlendirmesi,

2- Komisyonların oluşturulması,

3- Toplu sözleşme yasa taslağının değerlendirilmesi,

4- Kamu çalışanları platformunun değerlendirilmesi,

5- Alternatif sağlık raporunun hazırlanması,

Tüm örgütlü olduğumuz illerdeki 1 Mayıs faaliyetleri dinlendi. Genelde her yerde yemekhane konuşmaları ve bildiri dağıtıldığı öğrenildi. Devrimci demokrat sağlıkçılar olarak, İstanbul'da 1 Mayıs'ın alanlarda kutlanması gerektiğinden yola çıkarak tüm güçlerimizle 1 Mayıs mitingine katıldığımızı, 1 Mayısın yemekhanelerde değil işçi sınıfıyla birlikte alanlarda kutlanması gerektiğini söyledik.

Hemen hemen tüm iller Ankara yürüyüşünü olumlu bulduklarını, kitlelerin üzerinde oldukça iyi bir moral olduğunu söylediler. Ancak eylem sonrası orada bekleyip oturma kararı almasına rağmen, genel başkanların kitleyi bir sürüye benzeterek dağıtmaya kalkışmaları ve uzlaşmacı tavırları, alanda bulunan tüm devrimci demokrat memurlar tarafından kınandı.

DDSB (devrimci Demokratik Sendikal Birlik)'den sağlıkçılar olarak Ankara yürüyüşünün kitlelerden kopuk, pasif ve niteliğinin geri olduğunu belirterek, eylemleri-belirttik.

Diğer illerden gelen temsilciler şube faaliyet raporlarını okudular.

Diyarbakır'dan gelen şube temsilcileri, özünde Türkiye devrimci hareketine eleştiri niteliğinde, sonuç olarak kamu çalışanları platformunun reformist, uzlaşmacı, pasif tavrına karşı eleştiri niteliğinde bir deklarasyon yayınladılar.

Yine DDSB'den sağlıkçılar ve Bakırköy şube temsilcilerinin ortaklaşa hazırladıkları Kamu Çalışanları Platformuna yönelik ve bu platformun hazırladığı anayasa taslağındaki değiştirilmesi gereken maddelere yönelik bir deklerasyon verdik. Maddeler konusunda tartışma açıldı. Bu maddeler başlıca:

a) Lokavtı bir hakmış gibi gösteren madde (oysa bize göre bir suçtur. Sendika kurma hakkı sadece ücretli emeğiyle geçinenlere aittir.)

b) 1 mayısın resmi tatil olarak ancak anayasada belirlenirse kullanılabileceği maddesi (uğrunda birçok insanın can verdiği, işçi sınıfının ve emekçilerin dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs bir haktır. O gün resmi tatil olmalıdır.)

c) Uzun mücadelelerle kazandığımız sendikalarımızı, devletin sanki bize bir lütufmuş gibi önümüze sunduğu gösteriliyor, devlet terörünün katmerlisini yediğimiz halde, yaşadığımız zorluklar her ne hikmetse taslakta hiç yer almıyor.

Tabiki bu sorunların kaynağının özünde platformun rimci sınıf sendikacılığı anlayışından uzak olmaları yatmaktadır. DDSB'den sağlıkçılar olarak bu görüşlerimizi belirtip en kısa süre içinde platformun masaya yatırılması gerektiğini ve devrimci önderliklerin sendikalarda yer alması gerektiğine dikkat çektik.

Toplantının ilerleyen saatlerinde, gelecek 4 ay için eylem planı önerildi. Öncelikle Ağustos ayını suskun geçirmemek, eylemleri sıcağı sıcağına devam ettirmek, 15 temmuzdaki iş bırakma eylemini sürekli kılmak gerektiği söylenildi. Ayrıca bu eylemlerimizi işçi sınıfıyla birlikte bütünleşerek daha farklı kılınabileceği belirtildi.

Komprodor kapitalist sistemin [illegible] olduğu, emekçi halk yığınlarının insafsızca sömürüldüğü, katliamların yargısız infazların, kısacası devlet terörünün alabildiğine azgınlaştığı günümüzde, işçi sınıfının ve kamu emekçilerinin mücadelesi gün geçtikçe ivme kazanıyor. Ayrıca toplantı sonucunda DDSB'nin Kartal işçileri ile ilgili hazırladığı bildiri dağıtıldı)

DDSB'den sağlıkçılar olarak; yaratılan bu ivmeye hız vermek, devrimci sınıf sendikacılığı anlayışını sendikalarda hakim kılmak ve nihai kurtuluşa giden yolda mücadele vermek tek görevimiz olacaktır.

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK SENDİKAL BİRLİK

Bir Sağlık Emekçisi

PARTİNİN 20.YILINI KUTLAMA VE KAYPAKKAYA'yı ANMA GECELERİNDE, BİNLERİN ÇOŞKUSU DORUKTAYDI !.

9 Mayıs'ta Almanya-Köln-Sporthalle'de 6.000'in üzerinde kitle, yine aynı gün İsviçre-Laufen'de 2.000'in üzerinde kitle, TKP/M-L'nin 20.kuruluş yılını kutlamak ve TKP/M-L'nin kurucu önderi İbrahim KAYPAKKAYA'yı katledilişinin 19.yılında anmak üzere gece salonlarında toplanmışlardı.

Aylar öncesinden başlayan ve kampanya biçiminde sürdürülen faaliyet, seminer-tanıtma ve tartışma toplantıları ile başlamıştı. Fabrika önlerinde kahvehanelerde-pazar yerlerinde, çarşı merkezlerinde dağıtılan onbinlerce bildirilerle geniş bir kitle bilgilendirilmişti. Avrupa ülkelerinin hemen hemen tümünde sokaklar-caddeler Kaypakkaya'nın afişleriyle donatılmıştı. Herkes an gibi çalışıyordu. Tarihleri daha önceden saptanan gecelerin yapılmasına az bir zaman kala, Tüm kitleye müjde bir haberin gelişi "TKP/M-L güçlerinin Birleştiğine İlişkin" kitleyi bayram sevincine boğdu. Birleşme kararının ardından ayrı ayrı temelde düzenlenen gecelerin tertip komiteleri bir araya gelerek, geceleri ve faaliyetleri birleştirdi.

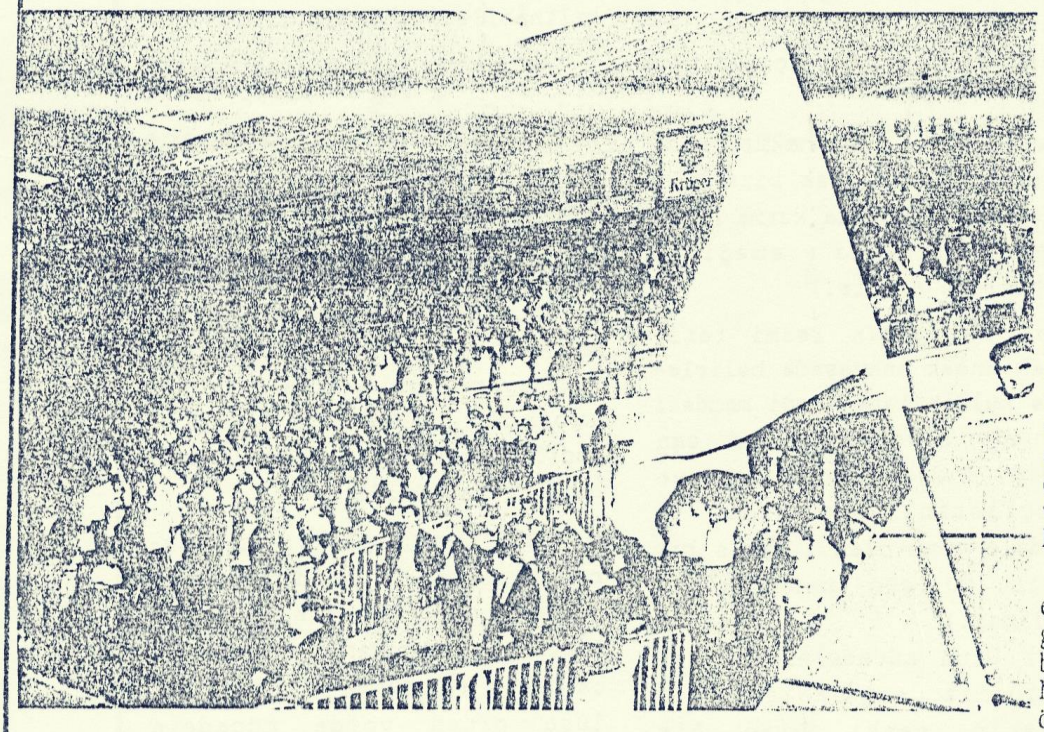

Herkes sevinç içinde bir an önce gece salonuna yetişmek üzere bin km civarındaki uzak yolları aşmak için otobüslerle yola koyulmuştu.

Köln-Sporthalle salonunda saat 17.00'de, Gecemiz başlıyor çağrısıyla bütün kitle sessizliğe gömüldü ve tertip komitesinden bir arkadaşın;

Kadın-Erkek İşçiler, Emekçi Kardeşler, Gençler, Devrimciler !

Partimiz TKP/M-L'ye Gönül Vermiş Tüm Yoldaşlar ! Emekçiler !

24 Nisan 1972'de Temelleri İbrahim KAYPAKKAYA Yoldaş Tarafından Atılan Çeşitli Milliyetlerden Türkiye Proleteryası ve Emekçi Halkının Komünist Öncü Kurmayı, Şanlı Partimiz TKP/M-L 20 Yaşında !

Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesi bilimi ile donanmış enternasyonal proleteryanın Türkiye'de ki tek temsilcisi Partimiz Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninistin, başkanı, parti kurucumuz komünist önderimiz KAYPAKKAYA'yı katledilişinin 19.yıldönümünde bir kez daha anmak amacıyla düzenlediğiniz geceye hoş geldiniz.

✪Ve yine hepinizi;

✪Doğru ve bilimsel olduğu için yenilmez bir güce sahip Marksizm-Leninizmin büyük ustaları, Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao Zedung ve proleter dünya devrimi için dünyanın neresinde olursa olsun şehit düşmüş tüm komünistler ve devrimciler için;

✪Marksizm-Leninizmin büyük savaşçısı önder İbrahim KAYPAKKAYA ve Mustafa SUPHİ ve diğer komünist şehitler, Ali Haydar YILDIZ, Meral YAKAR, Süleyman CİHAN, Kazım ÇELİK, M.Zeki ŞERİT, Manuel DEMİR, Hasan BEN, İSMAİL oral, Hüseyin DEMİR, Baba ERDOĞAN, Fazlı KAYA ve tüm parti şehitleri ve TİKKO savaşçıları için,

✪ Yine Mayıs ayında Faşist Türk Diktatörlüğü tarafından idam edilen THKO önderleri Deniz, Yusuf, Hüseyin İnan için;

✪1 Mayıs'ta Katledilen Mehmet Kocadağ, Mehmet Akif Dalcı ve tüm 1 Mayıs Şehitleri İçin,

✪ THKPC'nin önderi Mahir ÇAYAN ve Kızıldere şehitleri için;

✪Ölüm orucunda şehit düşen Mehmet Fatih Öktülmüş, Abdullah Meral ve diğerleri için;

✪Diyarbakır zindanlarında Newroz ateşini yükselten Mazlum Doğan ve yoldaşları için,

✪İdam sephalarında düşmana boyun eğmeden, ölümü kucaklayan Erdal Eren, Mustafa Özenç, Hıdır Arslan ve diğerleri için,

✪16-17 Nisanda direnerek şehit düşen Sebahat Karataş, Sinan Kukul ve yoldaşları için,

✪Yani; Emperyalizme, komprador kapitalizme, feodalizme, faşizme ve her türlü gericiliğe karşı Halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve yüce komünizm yolunda şehit düşen tüm komünist, devrimci ve yurtseverler için saygı duruşuna çağırıyorum

Sözleriyle salonda bulunan binlerce kişilik kalabalık ayağa kalkıp, yumrukların kaldırarak "Vartinikte sert bir kaya" şiirinin bitimine kadar eller havada kaldı. Ardıdan gecenin anlam ve önemine ilişkin açış konuşması yapıldı. Konuşma şu şekildeydi:

Emekçi Kardeşler, Dostlar, Yoldaşlar !...

Nisan 1972 partimiz TKP/M-L'nin kuruluş tarihidir. O tarihten bu yana 20 yıl geçti. Partimizin geride bıraktığı 20 yıl, zorlu-çetin ve şanlı miraslarla doludur. Kurulduğu yıllarda sınırlı bir etki alanı olan partimiz, bugün binlerce işçi ve emekçiyi etkileyebilecek bir güce erişmiş, Çeşitli milliyetlerden Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkımızın bağrında kök salmıştır.

Komprador Patron-Ağa devletiyle yirmi yıllık savaşımında sınavdan geçmiş ve önemli deneyimler kazanmış olan partimiz TKP/M-L, bu yirmi yıllık dönemde silahlı mücadele hattından asla vazgeçmemiştir. Partimiz bu süreçte zor aşılabilir engellerle karşılaştı ve bunları aştı. Çetin dönemeçlerden geçti, sık sık parti çizgimizi tasviyeye yönelen hiziplerle tanıştı. Ve bu hiziplere karşı mücadelede koca bir mücadele tarihi yarattı.

İçten ve dıştan gelen her türlü saldırıyı bertaraf ederek, kurucu önder KAYPAKKAYA yoldaşın gösterdiği ışıklı yolda azimle ve kararlılıkla ilerleyerek bu günlere geldik. Parti programımızdan ve ML/MZD biliminden sapkınlığı ifade eden bazı önderliklerimizin partiye yabancı hatları ve ve sağ oportünizmleri, yenilen darbeler partiye önemli sayılacak zararlar verdi. Önemli güç kayıplarına neden oldu. Yirmi yıllık süreçte hatalar yaptı. Geçici yenilgiler aldı; ama yüzleri aşan parti ve ordu şehidimizin uğruna savaştığı kızıl hattı hiçbir zaman terk etmedi.

Partimiz TKP/M-L, yirmi yılının son çeyreğinde dünya ölçeğinde meydana gelen önemli olaylara tanık oldu. Modern revizyonizm-klasik kapitalizme evrildi. Kuzeyden Gorbaçov rüzgarı tüm şiddetiyle eserken, Doğru Avrupa alt-üst oluşlarla sarsıldı. Yıllarca suratlarını sosyalizm maskesiyle gizleme uğraşı içinde olan Modern-revizyonizm ve Hocacı doğmato revizyonizminin iflası, sosyaliz-

min iflası imiş gibi lanse edilerek, yoğun propagandalar geliştirildi. Sosyal emperyalizmin iflası sosyalizmin iflası olarak lanse edildi. Sosyalizm ve yüce komünizm davasının gözlerden düşürülmesi için yoğun çabalar sarfedildi.

Partimiz TKP/M-L, şiddetle esen bu karşı devrimci rüzgarlar karşısında temel hattını ve ML/MZD güzergahını terketmedi. Milliyetçiliğin dünya ölçeğinde olabildiğince ivme kazandığı bir ortamda TKP/M-L, ısrarla ve inatla sınıfsal zeminde demirleyerek, milliyetçiliğin ön yargılarının tutsağı olmadı.

Dünya ölçeğinde ayağa doğrulan milliyetçilik, ülkemiz özgülünde ki ulusal mücadele içinde önemli avantajlar sağladı. Adeta bazılarınca sosyalizmin ve sınıf mücadelesinini çekiciliği bitmişti. Tamda böylesi bir ortamda TKP/M-L, siyasal sorunları salt Türkiye-Kürdistanı açısından değil, genelde Türkiye açısından ele alarak; "ulusu örgütleme" "ulus yaratma" vb. gibi bir yolda yürümedi, yürüyemezdi de. Milliyetçi düşüncelerin savunulmaya başlandığı bir süreçte TKP/M-L, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı şiarını ısrarla savundu, ulusal sorunun Demokratik Halk Devrimi sorunu yanında ikinci ve tali bir öneme sahip olduğu gerçeğini ısrarla vurgulamaktan geri kalmadı. Türk-Kürt-Laz-Ermeni-Arap- vb. milliyet ve azınlıklardan tüm emekçilerin ortak düşmanı olan faşist komprador patron-ağa devletine karşı, ortak örgütlenmesini ve ortak mücadelesini savundu. Savunmaya devam edecek.

Yoldaşlar, Devrimci Arkadaşlar,

Bugün, yani 20.kuruluş yıldönümünde partimiz TKP/M-L, geçmişin dezavantajlarını önemli oranda avantaja çevirmiş, yaralarını sarmış, güç kaybını önemli oranda telafi etmiş ve en önemlisiide, 1987' yılında ayrı düşen parti güçlerimiz arasındaki ideolojik ve siyasi temeldeki birlik gelinen süreçte, yani 14 Nisan 1992 tarihinde örgütsel birliğe dönüşmüş bulunmaktadır.

Ayrı düşmüş komünistler arasındaki birliğin ilkeli tarzda yeniden tesis edilmiş olması, çeşitli milliyetlerden Türkiye'nin emekçi halkını, dost ve devrimci müttefiklerimizi, kalbi partiyle birlikte çarpan tüm parti taraftarlarımızı çoşkulu bir sevince boğmuştur. ML/MZD bilimi güzergahında ve parti kurucumuz Komünist Önder KAYPAKKAYA yoldaşın öğretileri temelinde gerçekleşen birlik, Türkiye Devrim ve komünist hareket tarihinie altın harflerle geçecek bir tarihi öneme sahiptir.

Bütün sınıf düşmanlarımız korksun!... ve şunu iyi bilsin ki !..

Birleşmiş bulunan partimiz TKP/M-L ve önderliğindeki kızıl ordu TİKKO , bundan böyle egemenlerin kanlı faşist diktatörlüğünü yıkarak yerine Demokratik Halk İktidarı kurma mücadelesine hız verecek, bugünkü özgülde merkezi görev olan kızıl siyasi iktidarlar için köylü gerilla savaşını kararlılıkla daha üst boyutlara çıkaracak ve düşmana korku salacaktır.

Partimiz TKP/M-L ve önderliğindeki halk ordusu TİKKO, silahların eleştirel gücüne olan inançla, önümüzdeki dönemlerde gerilla savaşını yükseltmeye kararlıdır ve bu uğurda and içmiştir...

Artık, Şiranlarda, Çemişgezekler-de, Dersimde, Erzincanda, Tokatlarda, Artvinlerde, Mersinde, İstanbullarda TİKKO gerillalarının silahları daha gür yankılanacak egemen güçleri şaşkına çevirecektir...

Parti kurucumuz, önderimiz, yolgöstericimiz, İbrahim KAYPAKKAYA yoldaş, !... Bedenen aramızdan ayrılışının 19.yılında, temellerini attığın partimiz TKP/M-L, ÜZERİNE DÜŞEN TARİHİ SORUMLULUĞUN BİLİNCİYLE, senin ışıklı yolunda yürümeye kararlıdır. !...

Faşist cellatlar seni bedenen katlettiler ama fikirlerinetrafında onbinlerce emekçinin toplanmasını engelleyemediler. Seni aramızdan alamadılar. Düşmana inat, şimdi daha bir kök salmış olarak yaşıyorsun içimizde... Kararlılığın ve atılganlığınla, şehir merkezlerinde, Halk savaşı şiarıyla dağlarda üslenen gerilla yoldaşların arasında yoksul köylerde düşmana meydan okuyan direnişlerde-cezaevlerinde, işkencehanelerde kızıl direnme ruhu olarak yaşıyorsun

Sen bilincimize kazıdığımız tezlerinle, partimiz en ön safında devasa bir komutan olarak yaşıyorsun yaşayacaksın !...

Senin ve gösterdiğin doğrultu da, Özgür-

bağımsız demokratik bir Türkiye yaratma mücadelesinde, kararlı takipçilerin Süleyman Cihanları-Kazım Çelikleri-Hayrettin Bakışları-Baba Erdoğanları-Hıdır Aykırları-Orhan Bakırları-İsmail Oralları-Hasan Benleri-Manuel Demirleri-Ali Demirleri-Refa Şenleri-Hasan Altıntaşları-Fazlı Kayaları-İbrahim Polatları-Perihan Çolakları-Yeter Koçları daha nice adını saymakla bitiremeyeceğimiz 300'e yakın parti kadro ve TİKKO savaşçısı devrim kervanına katıldılar.

Seni takipçin olan şehit yoldaşlarımızı derin bir sınıf kiniyle bir kez sözü biter bitmez, dinleyici kalabalık tarafından "YAŞASIN PARTİMİZ TKP/M-L YAŞASIN TİKKO-TMLGB-YAŞASIN PARTİ GÜÇLERİMİZİN BİRLİĞİ-YAŞASIN HALK SAVAŞI-ÖNDERİMİZ İBRAHİM" sloganları haykırıldı.

Gecenin heycanının en dorukta olduğu bölüm ise, BİRLEŞİK MK'nin geceye yolladığı mesajın okunması ve ardından TİKKO gerillalarının kamptan ve dağlardan görüntülerini içeren, gerillaların parti birliğini selamlayışları bölümüydü.

Gece kültürel bölümleri ; Sadık Gürbüz, Aram Ali, Asker, Nihat Behram, Fırat Başkale, Burhani, Partizan Korosu, Folklor, Enternasyonal müzik grubu ve pandomin'in sunuluşu. Ozanlar tarafından devrimci türkülerin okunması biçiminde devam etti.

Kardeş parti YKP/M-L'nin geceye bir temsilciyollayarak mesaj sunması ve değişik devrimci teşkilatların geceye sundukları mesajların okunması ve en son gece programının bitişinden önce kitleyle birlikte devrim andı içilerek gece son buldu.

Gece bir takım eksikliklerine karşın olumlu ve çoşkulu bir biçimde gerçekleşti.

Avrupanın çeşitli yerlerinde, Avusturya-Viyana'da-Fransa Paris'te-İngiltere-Londra'da- Avusturulya-Sdney- Melboum'da-Yunanistan-Lavrion'da anma geceleri ve toplantılar biçiminde Partinin 20. yılını kutlama ve Kaypakkaya'yı anma faaliyetlerine toplam 12.000 kişi katıldı.

TKP/M-L/ YDB
Gece Tertip Komitesi

SOSYALİZMİN SORUNLARI (1)

Özellikle 1980'li yılların son yarısında hızlanan süreç dünya ölçeğindeki "değişim"lerin hızlanmasına yol açtı. Bu gelişmeler emperyalizm ve eskiyen sosyal-emperyalizmle ilintili bütün dengeleri etkilerken veya bazı dengelerde "alt-üst" oluşlara neden olurken "sol" veya "sosyalist" çevrelerde de yankısını buldu.

Doğu Avrupa'daki gelişmelerden Körfez Krizine, Arnavutluk'tan rehineler sorununa kadar hızlanan süreç kaynağını; emperyalistlerle eski sosyal emperyalistler arasında bozulan dengeden almaktadır.

Jeo-politik konumu, iktisadi ve sosyal yapısı gereği gelişmelerin sıcaklığından etkilenen Türkiye ve bir mıntıkalarak Kürdistan ve bu alanlardaki güçler de süreçten nasibini önemli ölçüde almaktadırlar.

Modern revizyonist kampın (Rusya'sından Arnavutluk'unkadar) emperyalistler karşısında, dizleri üstüne çökerek yenilgisini-iflasını ilan etmesi, özellikle ABD emperyalizmini dünyanın, "He-Man"i olma dirtüsüyle ayağa kaldır ve kılıcını Orta-Doğu senalarında halkların tepesinde savurmaya yöneltti.."Yeni Dünya Düzeni" adıyla oynanan "barış" [illegible] lizm öldü" teranesinden almaktadır. Bütün bir emperyalist kamp eşliğinde icra edilen bu teranenin orkestra şefliğini ABD yapmaktadır. Bu aynı zamanda ABD emperyalizminin emperyalistler arası arenada darbe "star" olduğunun tescilidir.

Modern revizyonistlerin sosyalizm konusundaki sahtekarlıklarını, sosyalizme mal etme işine zevkle sarılan emperyalistler, dünya gündemine "Sosyalizm mi? Kapitalizm mi?" sorusunu sokuşturmaya daha doğrusu gündemin başına oturtmaya çabaladılar. Şüphesiz bunu yapmadaki amaçları; özünde sosyalizm olmayan bir sosyalizmin! nezdindegerçekleşen yüksek boyutlardaki prestij kaybını yenilgiyi Marksizm-Leninizm'e, Bilimsel Sosyalizme mal etmektir. Onlar, "sosyalist" ülkeler, "sosyalizmin kaleleri" ard arda devrilirken; kapitalizmin "üstünlüğü!" daha net ortaya çıkmış olmuyormu?!! Bu "sosyalist" ülkeler kapitalizme dört elle sarılmıyorlar mı? Hem, "insanlık tarihsel bir yanılgıya düşerek sosyalizmi denediler ve sosyalizmin başarısız kalmaya mahkum bir ütopya olduğunu gördüler, vazgeçtiler"! Sorun bu kadar basit!

İşte bu yaklaşımı; her türlü burjuva ideolojisinin pisliklerileyle daha bir zenginleştirerek; ellerinde tuttukları korkunç iletişim ağı ve medya gücüyle kamuoyuna götüren emperyalistler, halkları, eşine ender rastlanır yoğunluktaki emperyalist propaganda bombardımanına tabi tutmaktadırlar. Kabul etmek zorundayız ki; emperyalistler bu çabalarında belli başarılar elde ettiler.

Oysa Marksist-Leninistlerin "sosyalizm mi-kapitalizm mi?" türündeki tartışmalarda siyasi veideolojik yönden üstünlükleri ortadadır. Ve bu üstünlüklerini çok rahat ortaya koyabilmektedirler. Çünkü böylesi tartışmalarda; dünyaya bakış açısı, kullanılan yöntemler, dahil olunan sınıflar, söylem içerik vb. aynım ve konumlar çok net ve berraktır. Ama bu üstünlüklerini kitlelere, geniş yığınlara götürmedeki iletişim ve propaganda olanaklarının kısıtlılığı, daha doğrusu emperyalistlerin sahip oldukları ve kıskançlıkla tekellerinde tuttukları iletişim ve propaganda araç ve olanaklarıyla yarışamamaları ML'lerin önlerinde büyük bir dezavantaj olarak durmaktadır. Bu durumda ML'lere düşen ve kendilerine etkili propaganda olanağı sağlayacak olan temel: kendi ülkelerindeki devrimi gerçekleştirme mücadele ve çabasına hız vermektir.

Yazımızın konusun "sosyalizm mi-kapitalizm mi?" tartışması oluşturmadığı için bu konuya girmeyeceğiz.

Konumuz, "sosyalizmin sorunları". Bu başlık altında kaçınılmaz olarak "sosyalizmle çelişkiler"- "Baş Çelişki"- "Sosyalizmde Sınıflar ve Sınıf Mücadelesi", "Bu mücadelede izlenecek yöntemler" vb. konuları ele alacağız. Hemen belirtelim ki, "sosyalizmin sorunları"nın kaynaklık ettiği tartışmaları, burjuvazinin gündeme sokuşturmaya çalıştığı "sosyalizm mi? Kapitalizm mi?" türündeki tartışmalardan dikkatle ayırmak gerekmektedir. ML'lerin, bilimsel sosyalizmin gerçek savunucularının işi "sosyalizmin sorunları" tartışmasında daha bir zorlaşmaktadır. Çünkü bu tür tartışmalar kendine "sol" veya "sosyalist"dir. Çünkü bu tür tartışmalar kendine "sol" veya "sosyalist" diyen çevrelerce yürütülmektedir ve bu durum sosyalizm adına ortaya çıkmaktadır. Tartışmayı yürüten tarafların tümünde, bu işi "sol" veya "sosyalizm" adına yürütmeleri ML'lere daha bir uyanık ve dikkatli olmayı dayatmaktadır. Bu tür tartışmalarda ML'ler ideolojik ve siyasi yönden üstündürler, ama uyanıklığı elden bırakmak bu üstünlüğü kanıtlamayı engeller. Ve revizyonizmin , sosyalizme ait olmayan fikirleri "sosyalist fikirler" imişçesine pazarlamadaki ustalığı yine oportünizmin rahatça bükülebilen kemiksiz, olağanüstü esnekliği ortalığı bulandırmaya devam edir.

GELİŞMELER KARŞISINDA "SOL"un TAVRI-TEPKİSİ:

Sosyalist devrimin getirdiği temel kazanımların çoktan tasfiye edildiği SSCB cephesinde, son yıllarda yaşananlar, emperyalist kamp tarafından "işçilerin başı sağ olsun, sosyalizm öldü! yaygarasıyla dünya kamuoyuna lanse edilirken, sol içinde de geniş dalgalanmalara, sorgulamalara ve sosyalizmin sorunları üzerinde çok daha çeşitli tartışmalara yol açtı. Oysa ML'ler bugün konuşulan konuları, birçok kesimin henüz keşfettiği ! sorunları onlarca yıl boyunca bütün boyutlarıyla ele almış, irdelemişlerdi. Şüphesiz bunun öncülüğünüde büyük üstad Mao ZEDUNG yapmıştı. Bugün gelinen aşamada tartışmayı yürüten, konu hakkında fikir beyan eden taraflara baktığımızda, büyük kesiminin yarım-yamalak ve yalpalayarak da olsa, onlarca yıl geriden de olsa M.ZEDUNG4u izleyemediklerini görmekteyiz. Bu durum geçmişteki Sovyet deneyimini değerlendirmelerindeki yanlış anlayışlarının günümüz gelişmelerinin değerlendirmesinde de farklı biçimlerde devam ettiğini göstermektedir.

İzlenen rehberin ve bu rehberin işaret ettiği yöntemlerin farklılığı, gelişmeler karşısında "sol"un farklı değerlendirme eğilimlerinide açığa çıkarmaktadır.

Bunları dört ana kategori içinde ele alabiliriz!

1) Bütün benlikleriyle başından beri RSE cephesine kayıtsız şartsız teslim olmuş "Sosyal faşist" kesim. Bu kesim, özellikle SBKP'nin 20 ve 22.Kongrelerinden sonra yaklaşık 30 yıl sosyalizmin suyunu ısıtmakla meşgul idi. Nihayet Gorbaçov dönemi, bu uşak kesime sosyalizmi gömme fırsatını verdi. Bu kesimin sosyalizm hevesi çoktan ölmüş, ilericilik-devrimcilik yönleri tükenmiştir. Ama bir türlü "KP", "sosyalist Parti" vb. isim ve söylemi terketmiyorlardı. Son gelişmeler onlara bu fırsatı sundu ve onlarda bu fırsattan anında yararlanarak, kendileri için artık bir [illegible] "Komünist", "Sosyalist" vb. türünden ürkütücü! sözcüklerden kurtuldular. Böylesi iyide oldu. Çünkü bugüne dek sosyalizm adına yapmadıkları kötülük kalmamıştı.

Bunların bir bölümü, "Sosyal"likten nostaljik bir çağrışım bulduklarından olsa gerek "Sosyal-demokrat" diğer bölümü ise "Sosyal"ide kendilerine çok görerek emperyalizmin daha kaba kesimine iltihak ettiler !!!

2) İkinci kategori içine giren kesim ise; SB'ni sosyalist ama yöneticilerini revizyonist gören kesimdir.

Onlarca yıl revizyonizmin iktidarını kabul eden bu kesim, revizyonistlerin ele geçirdikleri yapıyı revize etmeden iktidar da duramayacakları basit gerçeğini dahi gözardı ederek, özünde küçük burjuva ortayolcu politikalar izlemişlerdir.

İktidarı ele geçiren onu değiştirmeye girişir. Hangi sınıf olursa olsun, iktidarı bir kez ele geçirdimi, artık onu kendi ideolojisi, düşüncesi ve sınıf çıkarları doğrultusunda dönüştürmek zorundadır. Çünkü dönüştürme, iktidarı elde tutabilmenin ön koşuludur. Aksi taktirde, kısa sürede gerçek iktidar sahipleri ve bünye tarafından yadsınır ve bünye dışına atılmaya mahkum olur. İktidar mücadelesi, iktidarı ele geçirip dönüştürmek için verilir. Diğer deyişle iktidar, dönüştürmek için ele geçirilmek istenir. Bu gerçek hem burjuvazi için hemde proleterya içinaynı katılıkta geçerlidir. Burjuva ideolojisinin temsilcileri olan revizyonistler de, iktidarı; dönüştürmek, kendi sınıf yararları doğrultusunda değiştirmek için ele geçirirler. Sovyetlerde de iktidarı ele geçiren modern revizyonistler, gerek alt ve gerek-

se üst yapıda temel değişikliklere, döneme uygun düşen oranlarda gitmek zorundaydılar. Ve nitekim bunu yaptılarda. Aksi taktirde onlarca yıl iktidarda kalmaları mümkün olamazdı. Tersini iddia etmek; diyalektik yasaların işleyiş tarzından bi-haber olmak anlamına gelir. Ki, bu ortayolcu kesimin içine düşüğü durum, sınıf mücadelesi gerçeğinin hedelediği amacın saptırılmasıyla açıklanabilir ancak.

Durumu, son yıllara dek, "sosyalist ülke-revizyonist yöneticiler" oportünist yaklaşımıyla idareetmeye çalışan orta yolcu politika sahipleri, gelişmelerin "hazin" boyutlara varmasıyla zor durumda düştüler.!

Bu kesimin bir bölümü (örneğin PKK) daha önceleri Sovyetlerde geriye dönüş olayını -Stalin'e dayanarak- kesinkes kabule yanaşmazlarken; bugün, utangaç bir biçimde, hiçbir özeleştiri ihtiyacı duymadan yarım ağızla da olsa kabul etmek zorunda kaldılar. Ama bunuda gerçek yönleriyle yapmamakta ve geriye dönüşler olayında zengin dersler bırakan M.ZEDUNG'un, bu konudaki ML'e yaptığı değerli katkıları es geçmektedirler. Yine bu kesim biz daha önce böyle olacağını söylemiştik" veya "biz bu konudaki tahlilleri daha önce yapmıştık" türünden pişkinliklere girişebilmektedir. PKK'nın ve A.Öcalan'ın bu konulardaki açıklamaları, bu durumaörnektir. Daha Gorbaçov'un ilk yıllarında, "Perestroyka" ve "Glasnost" kavramları piyasaya ilk sürüldüğü zaman gelişmelere büyük umutlarla bakarak, Gorbaçov'un, "iyi şeyler" yapabileceğine inanlar, bugünü değerlendirirlerken, geçmişe büyük ölçüde "unutmakta" ve özeleştiri "tehlikesini" bertaraf etmek içinde olayların bu biçimde gelişeceği yollu kehanetlerde daha önce bulunduklarını ifade ederek, inandırıcılıklarını hepten yitirdiklerinin farkına varamamaktadırlar.

Yine Dev-Sol Sovyetlerde yaşanan gelişmeleri "açıklamaya" çalışırken, meselenin özüne yaklaşamamakta, ekonomik temellerini açıklayamamakta ve sınıfsal mücadele gerçeğini ve bu mücadelenin cereyan ettiği alanı görememektedir. Dolayısıyla sayfalar dolusu açıklamaları bir iki basit sonuç etrafında dönmekten öteye gitmiyor. Bu arkadaşlarında bu meseleye yaklaşımları oldukça sığ olmaktadır.

Kısacası bu kesimin orta yolcu açıklamaları, gelişmeler sonrası açıklamaları, gelişmeler sonrası açıklamalarına da yansıyarak, sorunun özüneinmelerini ve bu konuda fikir üretmelerini engellemektedir.

Yaşanan sosyalizmin doğru ele alınıp değerlendirilmemesi müstakbel sosyalizmi şimdiden yenilgiye mahkum eder. Bu yüzden sosyalizm isteğindeki samimiyet, sorunlara yaklaşımda doğru yöntemlere sarılma samimiyetiyle ölçülür.

3) Üçüncü kesim ise; geriye dönüşler gerçeğini başından beri kabul eden ama bunu sosyalizmdeki sınıf mücadelesi gerçeğine idealistçe yaklaşım göstererek sakatlayan AEP'çi Hocacı kesimdir. Parti içinde sınıf mücadelesinin toplumda sınıfların mevcut olması dolayısıyla kaçınılmaz olarak var olacağı gerçeğini kabul etmeyen bu kesim, parti "an" bir örgüt olarak ele almakta ve böylecede doğada ve toplumda, "an" denen olayın olamayacağını inkar etmektedir. Partiyi yalın, saf veya an bir kurum olarak değerlendirmek bu kesimi idealizme düşürmektedir. Proleterya ideolojisinin egemen olduğu ve hüküm sürdüğü bir alanda (bu ister parti, sendika istersede devlet veya ordu olsun) karşıtının varlığını reddetmek; idealistlerin doğada veya toplumda "şey"in karşıtı olmadan da var olabileceği, çatışkının bir yönünün olmadanda diğer yönünün tek başına var olabileceği yollu diyalektik gerçekliği inkar eden metafizik hatta savunur savunucularını. Tek tek insanların dahi kafasında doğruyla-yanlış sürekli çatışırken, binlerce hatta milyonlarca kafalar'ın yanyana bulunduran KP'lerde burjuva fikirlerle, ML fikirlerin çatıştığını reddetmek kaba idealizme kucak açmaktır.

Burjuva cephesinden M.ZEDUNG'a saldırarak diyalektiğin temel yasalarının yorumunu Dühring vari bir yöntemle yapmaya kalkışan modern revizyonizmin son temsilcilerinden Enver Hoca'nın ülkemizdeki temsilciliğini TDKP, DHB gibi örgütler yapmaktadır. Enver Hoca'nın fikirlerinin, son gelişmeleri açıklamaktaki yetersizliği, Arnavutluk'taki gelişmeleri açıklamada iflasa dönüşmektedir. Bunu somut olarak TDKP, DHB ve EKİM gibi Hoca'cı anlayışların Arnavutluk sorununa yaklaşımlarında görmek mümkündür. Bu kesimin talihsizliği, sorunları açıklama girişimlerinde Hoca'nın anti-diyalektik parti anlayışından kopamamalarıdır. Sorunu sınıf mücadelesi biçiminde ele almaya kalkıştıkları zaman Hoca'nın revizyonist fikirleriyle çelişeceklerini gören AEP'ciler es geçerek, sorunun kıyısında turlamaktadırlar. Revizyonistlerin parti içinde doğup büyüdükleri ve iktidar; önce partiyi ele geçirerek gaspettikleri türden göz çıkartan gerçeklere "Maocu"luğa bulaşma korkusuyla, gülünç bir biçimde gözlerini kapamaya devam eden AEP yandaşları, sorunu açıklayamamanın sancısını çekmektedirler. En son Arnavutluk'ta yaşanan gelişmeler, Hocacıların üzerlerinde yükseldiklerini sandıkları temellerin kötü şişirilmiş balonlar olduğunu göstermeye yetti.

Bu kesim, Mao'dan kurtulma sendromunu üzerinden atamadıkça gerçeklerden daha bir uzaklaşmakta, cephanelerinin fıkaralağıyla ve revizyonist yazgılarıyla başbaşa kalmaktadırlar.

Raniz Alia revizyonistinin daha düna kadar e.Hoca'dan şefaat dilemesi, Alia revizyonizminin Hoca'dan bağımsız ele alınamayacağına işaret eder. Ve Alia'nın diğer revizyonistler gibi emperyalistler karşısında secdeye varması Hoca'nın revizyonist fikirlerinin iflasını belgeler;

Yazımızın ileriki bölümlerinde Hoca revizyonizminin çeşitli görünümlerine değineceğiz. Onun ML'e, M.Zedung şahsında yöneltiği okların "bumerang" misali kendisini vurduğunu göstereceğiz.

4) Dördüncü kesim; sosyalizmden geriye dönüşler dayına, sosyalizmde sınıflar ve sınıf mücadelesine, sosyalizmin bağrında taşıdığı çelişkilere,bu çelişkilerin esasının tespitine, sosyalizmdeki sınıf mücadelesinin cereyan ettiği alanlara, parti içi mücadeleye, bu mücadelede kullanılacak yöntemlere ilişkin konularda; özellikle M.Zedung'un günümüzde anlamı ve değeri daha iyi açığa çıkan zengin niteliksel katkılarıyla donanarak diyalektik yöntemi doğru tarzda kullanarak ML yaklaşım gösteren komünistlerden oluşmaktadır.

Bu kesimi diğerlerinden ayıran "sınıf mücadelesinin devlet ve parti aygıtı içinde devam ettiği" gerçeğine yaklaşımdaki doğru anlayışıdır.

Sosyalizmin sorunlarını irdelerken, sınıflar ve sınıf mücadelesi olgusu kendini sürekli dayatmaktadır. Bu olgu sorunlara yaklaşımda adeta anahtar işlevi görmekle, soruna yaklaşım gösteren tarafların dahil oldukları sınıfı göstermesi bakımından mihenktaşı görevini yüklenmektedir.

Sorunların temelinde yatan çelişki, bu çelişkilerin kaynaklık ettiği sınıf farklılığı, bu sınıf farklılığının neden olduğu çatışmalar doğru ele alınmadığı zaman; mücadele yöntem ve biçimlerindeki yaklaşımlarda doğru olmaz ve gerçek çözüme ulaşılamaz. Bu yalın gerçek bizlere, kaçınılmaz olarak sınıf mücadelesini büyük bir titizlikle ele almamızı emreder.

Yukarıda saydığımız farklı anlayışlar, günümüzde ML'e yaklaşımlardaki farklı bakış açılarından kaynaklanmaktadır. ML'i sadece Lenin'in dönemi yada Stalin'in dönemi olarak varsayarsak; bu önderlerin yaşayıpda göremedikleri yada kendilerinden sonra gelişmelerin ortaya [illegible] sosyalizm deneyimine damgasını vurmuş, Çin dışındaki sosyalist ülkelerdeki gelişmelere tanıkolmuş, geriye dönüşler dönemini yakından izlemiş ve bu konularda değerli tanılarda bulunmuş ve çözüm önerileri sunmuş olan büyük öğretmen Mao ZEDUNG dehasının dünya proleteryasına armağan olarak sunduğu derslere sahibiz. Dolayısıyla yaşanan sosyalizm deneyimlerine ilişkin zengin verilerede sahibiz. Bu durum işimizi büyük oranda kolaylaştırmaktadır. Aksi taktirde gerek Stalin dönemi ve gerekse Stalin sonrası ortaya çıkan sorunları ortaya çıkarıp çözüm önermek çok çok daha güçleşir. Bu açıdan konumuza ana girişi Mao ZEDUNG'un geriye dönüşler olayı ve sosyalizmde sınıf mücadelesi konularındaki önemine değinerek yapacağız.

Yazımızın devam bölümlerinde yukarda belirttiğimiz bazı örgütlerin bu konudaki anlayış-larınıda daha geniş ele alacağız.

Gelecek sayıda (Geriye Dönüş Olayında Mao Zedung'un Önemi-Sosyalizmde Sınıflar)

PKK NE İSTİYOR, BUNU KİMİN ADINA İSTİYOR ?

PKK ne istiyor sorusuna PKK lideri Abdullah ÖCALAN'ın verdiği yanıt şudur: *'Bir ulusal meclis istiyoruz, federasyonun ilk adımı olacak bir ulusal meclisimiz olsun istiyoruz.'* (29.Mart.1992. BBC. muhabiriyle yapılan mülakattan)

Demek ki T.C ile bir federasyon ilişkisi içerisinde birlik istemiyor.

Ama bunun ilk adımı olarak şimdilik istenen bir 'ulusal meclis'tir. Böylesi bir statünün tanınması halinde PKK silahlı mücadeleyi terk edeceğini ve T.C ile uyuşacağını açık açık beyan etmektedir. Abdullah Öcalan aynen bunu söylüyor. *'Halkımızın kendisini temsil eden bir ulusal meclise sahip olması veya referanduma gidilmesi halinde silahlı mücadeleyi bırakırız.'* (Aynı mülakattan)

Bu her iki karakteristlik açıklamanın 21 Mart olaylarının akabinde yapılmış olması dikkat çekicidir. Şundan ötürü dikkat çekicidir ki; bu açıklamalar, tutarsız ve zorlandığında emperaylistler ve onların çeşitli türden yerli uşakları karşısında yelkenleri indiriveren burjuva ve küçük burjuva akımların karakteristlik tabiatlarının kendini bir kezde PKKşahsında ifade etmesidir.

Dün söyledik, bugün gene söylüyoruz. PKK her ne kadar Marksizm lafını yapıyorsada ve her ne kadar tabelasına "işçi partisi" ibaresini yazmışsada, bu iki maskeninde PKK'nın gerçek kimliğini saklamaya yetmediğini ve PKK'nın milliyetçi burjuva kimliğinin tüm yönleriyle sırıttığıdır.

Bunun böyle olduğunu, PKK liderinin yukarıdaki beyanatlarına dayandırarak ispatlamakta mümkündür.

Yapılan beyanatlara dayanarak söyleyecek olursak, PKK yakın bir gelecekte bağımsız bir Kürdistan devleti kurmaktan yana değil. Özellikle Kürdistan bölgesinin mevcut ekonomik statüsü(yani Kürdistan bölgesinin ekonomik geriliği ve özellikle sanayisinin geriliği ve var olanlarınında ağırlıklı olarak dışa bağımlılığı) bağımsız bir Kürdistan'ı pek cazip kılmıyor, dolayısıylada PKK bağımsız bir devlet olgusuna sıcak bakmıyor. riyle *'en azından 40 yıl Türkiye'yle birlikte kalmak zorundayız'*dır.

Kuşkusuz ki bu yaklaşım birçok yönüyle eleştirilmesi, karşı çıkılması ve mahkum edilmesi gereken bir yaklaşımdır. Herşeyden önce bu yaklaşım bağımsızlıkçı bir yaklaşım değildir. Bu yaklaşım kendi topraklarının ve insanlarının baskı altında tutulup hayasızca sömürülmesine belli koşullar altında rızalık göstermesidir. Bu yaklaşım ve onların uşakları kompradorlardan ve büyük toprak ağalarından medet umma, Kürdistan bölgesinin ekonomisini geliştirmeyi beklemektir. Bu yaklaşım kendi halkına ve onun yaratıcı gücüne güvenmemektir. Ve nihayet bu yaklaşım kendi zümre çıkarlarını tüm ezilen halkın çıkarlarının önüne geçiren ve bu uğurda sahtekarlıya, aldatma numaralarına kendini kaptıran, entrikalara başvuran burjuvazinin devrimci barutunun tükenmişliğinin bir göstergesidir.

Yani Kürt burjuva ve küçük burjuva [illegible] sözcüsü durumunda olan PKK, bağımsız bir Kürdistan isteminde tutarlı olmadığını, bu hedefi şimdiden terke hazır olduğunu her vesileyle ortaya koyma gayretine girmiştir.

PKK yakın geleceğe, federatif bir statü hedefini koymuştur. Ancak bu konuda da tutarlı ve ısrarlı değildir. Daha işin başında istemini dile getirirken aynı zamanda ikircikli ve kaypak bir tutum içinde olduğunuda göstermekten de geri durmuyor. (Tabiki bunun adına 'politika yapıyoruz' diyorlar)

Bunun böyle olduğunu , bizzat PKK liderinin 29 Mart 1992'de BBC'de yayınlanan mülakatına dayandırarak söylüyoruz. Aynen şöyle diyor: *" Şu an kendimizi ifade edebilecek bir ulusal meclisimiz olsun istiyoruz. Bu, federalizmede giden ilk adım olacaktır..."*

Eğer federal bir statü istemiyorsa bu neden direkmen hedeflenmiyor? Neden bunun kazanılmasında kararlılık gösterilmiyor? veya Neden daha alt bir statüyle yetinilebileceklerinin sinyalinide peşinen veriyorlar?

İşte bütün bu ve benzeri soruların yanıtları PKK'nın bugüne kadar bağımsızlıkçı ve ne tür bir bağımsızlık istediğinin ifadeleri olacaktır.

Açıktır ki, bu yönetim, PKK'yı devrimci zeminden reformcu zemine hızla sürükleme karakterine sahiptir. Ve bu yönelim PKK'yı Kürdistan'ın FKÖ'cü Öcalan'ıda Kürdistan'ın Arafat'ı yapma olasılığını kuvvetle taşımaktadır.

Sorunun bu yanı üzerinde fazla durmayı gerekli görmüyoruz. Çünkü bu yönü esas belirleyecek olan süreçteki koşulların karakteridir.

PKK federal bir statü istiyor. Bunu kimin adına istiyor? Çeşitli sınıflara mensup emekçi Kürt halkı adına mı yoksa Kürt burjuva ve toprak ağaları adına mı?

Kuşkusuz ki PKK'nın yanıtı "emekçi halk adına" şeklinde olacaktır. Ama bu tamamen bir aldatmacadan ibaret olacaktır. Neden? Çünkü PKK'nın istediği federatif yapı burjuva-kapitalist bir niteliğe sahip olacaktır. Bunun böyle olacağını belirleyecek şey, elbetteki bizim niyetimiz olmayacaktır. Bunun böyle olacağını belirleyecek şey, mevcut kurulu düzenin ve devletinin karakteri ve onun doğal işlerliğidir.

Kurulu düzenin niteliğini burada genişçe anlatmanın gereği yok. Hepimizin malumu. Yani emperyalistlerin güdümünde faşist burjuva-feodal bir düzendir. Devletin yapısıda bu nitelik tarafından belirlenmiştir.

Şuan hangi düzeyde olursa olsun bu mekanizmanın paylaşılması, bu mekanizmaya adapte olmayı gerektirir. Ve esasta aynı karakteri paylaşmayı gerektirir. Aksi taktirde yapıda uyumsuzluk baş gösterir. Bu uyumsuzluk ise mutlak süretle taraflardan birinin dıştalanmasıyla yok edilmesiyle son bulur. Eşyanın tabiatı gereği bu böyle olacaktır.

PKK, mevcut kurulu düzeni Kürt ulusu adına paylaşmak istiyor.

Bu ne demektir?

a- Bu, mevcut sömürücü düzenden belli bir parsa koparılması halinde ona karşı savaşımı bırakarak onunla uzlaşmak demektir.

b- Bu, ulusal bağımlılık statüsünün törpülenerek esasta devam ettirilmesi demektir.

c- Bu, emekçi halkın sırtından hançerlenmesi demektir.

d- Bu, mevcut kurulu düzene adapte olarak sömürüye katılıp çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının kanını emmeye ortak olmak demektir.

e- Bu, mevcut kurulu düzenin ömrünü uzatmak ve ona yeni olanaklar sunmak demektir vs. vs.

Görülebileceği gibi PKK mevcut düzen içerisinde istediği statüyle Kürt emekçilerinin menfaatine çalışıyor olmuyor.Tam aksine zevk ve net bir biçimde Kürt burjuva ve toprak ağalarının Kürdistan bölgesinin zenginlikleri üzerinde daha fazla söz ve hak sahibi olmasını istiyor.

PKK'yi Marksist olarak ve Kürt işçi sınıfının temsilcisi olarak belleyip onun bayrağı altında toplaşan çeşitli sınıflara mensup Kürt emekçileri belkide bizim bu sözlerimize hiddetle karşılık verecek ve bizi sosyal şovenistlikle suçlayacaklardır. Ama onlara samimiyetle söyleyeceğimiz şu ki; eğer bizim yukarıda söylediklerimiz olmayacaksa, o zaman, siz şunun olmasını mı umuyorsunuz?

'Biz, faşist T.C.den federe imtiyazımızı koparttıktan sonra kendi topraklarımız üzerinde bağımsız demokratik bir halk cumhuriyeti kuracız. Kim karışabilir ki bize.'

Evet böyle bir şeymi umuyorsunuz? Eğer böyle düşlüyorsanız, biz 'sosyal şovenist' etiketimizi kabul ederek şunu açık açık ilan ediyoruz. Kendinizi aldatıyorsunuz. Gerçekçi değilsiniz. Burjuvazinin tuzağındasınız.

En ufak hücresine kadar kan, baskı, terör, işkence ve katliamlarla yoğrulmuş ve yaşamı, çeşitli milliyetlere mensup Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkının alın terinin insafsızca en son kertesine kadar sömürülmesine bağlı olan ve emperyalistlerce Ortadoğu ve Orta Asya'da kilit nokta olarak kullanılmak istenen Türkiye'de, bunu yaşama şansınız acaba binde kaçtır? Nasıl olurda bu gerçeklere gözlerinizi kapatarak böylesi hayallere dalabilirsiniz?

Kurulduğu günden beri çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını faşizm cenderesinde ezip duran T.C devletinler ancak ve ancak onun kan emici uzun dişlerinin tenine biraz daha batışı dışında hiçbirşey alamazlar. Dolayısıyladır Kürt ulusundan proleterya ve diğer emekçi katmanlara seslenmiyoruz. PKK'nın tasarladığı ve kurtuluş yolu olarak sunduğu T.C ile federasyon türünden bir çözüm, Kürt ulusu için bağımsızlık getiremez- öte yandan Kürt, Türk ve diğer azınlıklara mensup emekçi halk için bir çözüm değildir, olamazda. Olsa olsa Kürt burjuva ve toprak ağaları sınıflarının belli bir kesimini sömürü ve talanda daha fazla söz sahibi olmasını sağlar.

Eğer Türkiye toprakları üzerinde muzaffer bir Halk Demokrasisi hüküm sürüyor olsa idi, işte ancak o koşullardaki federasyon istemi Kürt ulusunun bağımsızlığını garanti edebilir ve ancak o koşullardaki böylesi bir istem, Kürt emekçilerinin menfaatlerini konuma altına alabilir ve ona hizmet etmesini sağlayabilirdi.

Demek ki, faşist T.C devleti yıkılıp onun yerine bağımsız demokratik bir halk cumhuriyetinin kurulmadan ulusal baskı ve sömürü dahil hiçbir sömürü ve baskı ortadan kalkamayacaktır.

O zaman hedef, faşist T.C devletinin tüm kurumlarıyla birlikte yerle bir edilip yerine çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının bağımsız demokratik Türkiye'sinin kurulmasıdır.

Böyle bir Türkiye'de herşeyden önce, işçilerin, köylülerin ve diğer emekçi halk katmanlarının menfaatlerini gözeten ve kollayan, onların refahı için çalışan bir halk iktidarı olacaktır.

Böyle bir iktidar, hiçbir ulusal imtiyaza prim vermeyecek ve tüm ulusların ve dillerin eşit haklara sahip olduğunu anayasa teminatı altına alacaktır.

Böyle bir iktidar, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını tanımakla kalmayacak, bu halkın şu veya bu şekilde kullanılması karşısında saygılı davranacak ve bunu teminat altına alacaktır.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının kardeşçe yaşaması böylesi bir iktidarla mümkün olacaktır.

İşçi sınıfının ve diğer emekçi halkın menfaati çeşitli milliyetlerden işçilerin ve emekçilerin kadeşce yaşadıkları bir birliktelikteliktedir.

gelişmesi ve daha büyük birliktelikliklerin kurulabilmesinin yolu olarak bölgesel özerkliği salık verir.

Böylesi bölgeler ekonomik, çoğrafik koşullarla birlikte ulusal kimliğe göre o yörede yaşayanlarca belirlenecektir.

Böylesi bölgelerde bölgesel öz yönetimler olacaktır.

Gayet tabiki böylesi bir geleceğe kendiliğinden sahip olunmayacaktır. Keza böylesi bir geleceği burjuvazinin icazetine sığınarakta sahip olunamaz. Böylesi bir geleceğe reformist burjuva ve küçük burjuva akımların sunduğu recetelerlede sahip olunamaz. Böylesi bir geleceği, ancak ve ancak çeşitli milliyetlerden Türkiye proleteryasının kızıl bayrağı altında safa girerek devrimci mücadele yürüterek, mevcut düzen yerle bir edilerek sahip olunabilir.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının ve ezilen uluslarının düşmanı ortak düşmana karşı cephemizi geniş tutmak ve birleşebileceğimiz tüm güçlerle birleşmeye herkesten çok biz Türkiye proleteryasının ihtiyacı vardır. Bu gerçeği kabul etmeyen veya buna aykırı olan her davranış aslında faşist T.C.nin ekmeğine yağ sürüyor ve onun ömrünün uzamasına dolaylıda olsa hizmet ediyordur.

Bu noktada da sorgulamak gerekirse; PKK dayattığı burjuva milliyetçi çözümüyle devrimci cephenin birliğine ve gücünü zaafa uğratmaktadır.

PKK, bunca yaşanandan sonra şunu idrak etmektedir.Burjuva milliyetçi çözüm aslında bir çözümsüzlüktür. Bu çizgi terkedilmeli ve proleteryanın sağlam bir müttefiği olarak onun bayrağı altında safa girilmelidir. Ulusal kurtuluşuda toplumsal kurtuluşunda sağlamanın yolu proleterya enternasyonalizmi altında birleşmek ve onun kızıl güzergahında duraksamadan, tereddütsüz bir şekilde devrime yürümektedir.

Tek doğru ve gerçekçi çözüm bu olmasına karşın yinede biz Türkiye'li komünistler şunu açıkça beyan ediyoruz.

PKK devrimci zeminde kaldığı müddetçe, ulusal baskıya karşı savaşım cephesinde kaldığı müddetçe dost güçler arasında görülecek ve birlikte yapılabilecek şeyler en sonuna kadar yapılmaya çalışılacaktır.

Emre BİLGİN

Sen
Kurşun Yağmurları Altında
Güneşin
Delik Deşik Edildiği Bir Ülkede Doğdun
Öptü Kan Revan İçinde Seni
Çırılçıplak Bir Ölüm.....

O gönül gönül sesin var şimdi kulaklarımızda. Devrim ateşiyle yanan yüreğin, silahlı mücadeleye olan tutkunluğun, iki yüzlülüğe, dönekliğe helede ihanete olan kinin ve enson nefesinde yaralarına parmak basıp kanınla bıraktığın o yüce değerlerinle her zaman mücadelemizde, yüreğimizdeyaşayacaksın.

Gönül gönül bir ırmaktır yaşamın. Bendini tanımaz durdurak bilmez bir yaşam. Bu yaşamdar öğreneceğimiz çok şey var.

Emre yoldaşın katli sadece gözyaşı bırakmadı arkasında ,onu tanıyan herkes bilir ki; o yaşamın en zor alanlarında kendini yetiştirip geliştirmiş, alçakgönüllülüğü, fedakarlığı, devrim ateşiyle yanan yüreği, inanç ve kararlılığıyla örnek bir yaşam bırakmıştır.

Emre için söyleyeceklerimiz, bir komün yazarının *'Ölen arkadaşlarına hemen devrim şehidi diyerek-Şehit kavramı islamiyetten gelmedir- onları şehitlikle bayraklaştırıyorlar'* diyerek özünde silahlı mücadeleden yan çizen, legalizmin borazanlığını yapan mücadele kaçkını anlayışın iddia ettiği gibi onu şehitlikle yüceltip, abartılı şeyler söylemek değildir. Onun yaşamda tanıyan herkes bunların tanığıdır.

Korkaklığın, yılgınlığın, ihanetin kol gezdiği cezaevlerinin en hareketli dönemlerindi, o devrimci olmayı, komünist olmayı yaşamının özüne oturtmuş, cezaevini kendisi için bir okula dönüştürmüş, okumuş, araştırmış ve kendini esas olarak burada geliştirmiştir. Bencilliği, iki yüzlülüğü, dönekliği burada tanımış, buna karşı sürekli olarak, devrimci degerleri yaşamı haline getirmiş, örnek davranışlarıyla çevresinde bir sevgi yumağı oluşturmuştur. Siyasal ve ideolojik olarak kendini geliştirmesinden sonra ise onun için çok büyük diğer taşıyan p. üyeliğine aday olmuştur. Atayılık öncesi, eksik ve zaaflarını yoldaşlarıylada tartışma önüne koymuş, bu yönde ciddi bir çaba sarfederek, cezaevinden çıkmadan önce kendini oldukça geliştirmiştir. Onun dışarıya çıkma özleminde kendine özel bir yaşam kurma düşleri yoktur. Yaşamın güçlükleriyle boğuşan yoldaşlarının yanındadır düşleri. İçerideyken en keskin söylemlerle mangalda kül bırakmayıp, komünistliğikimseye kaptırmayıp, dışarı adımını atar atmaz şu veya bu şekilde hadi bana eyvallah diyenlerin çoğaldığı bir dönemde, tiksintiside bir o kadar artmış onun mücadele azmi daha da yükselmiş ve kendini sıcak aktif mücadelenin kollarına bırakmıştır. Çeşitli örgütsel görevlerden sonra, yerinde duramayan yüreğiyle ısrarla askeri alanda görev almak istemiş ve 92 başlarında As.Kom. yer almıştır.

P.ye sahip çıkmanın onu sürekli geliştirip güçlendirmekten geçeceğinin bilincinde olan Emre yoldaş, siyasal olarakta yazıp çizmenin önemini kavramış, kafasına takılan her konuda notlar almış, yazmış, eleştirmiştir.

En nefret ettiği şeylerin başında,devrimci değerlere dil uzatanlar,yan çizenler, mücadele kaçkınları, legalizmi bayrak edinenler gelmiştir. Bunlar için düştüğü bir kaç notta şöyle demektedir.

' Biz sizlerin mevcut düzeni yıkmak gibi bir amaç gütmediğinizi iyi biliyor ve bu amaç için kaçınılmaz olan devrimci zoru sizde kullanın demiyoruz. Sizden bunu beklemek ve istemek kağnı arabasını ralliye katıp kazanmasını beklemeye benzer ! O kadar ahmak değiliz.'

'Sınıf mücadelesinin geliştirilmesi ve ilerletilmesi doğrultusunda -belki bazen eksik ve yanlışlarda yaparak- birşeyler yapmaya çalışanlara, gölge etmekten başka hiç bir şey yapmayan sizlere dönüpte bir boy aynasına bakmanızı tavsiye ederiz. Boy değil el aynasına baksanızda yeter, boyunuzu görürsünüz ! O kadar küçüksünüz.'

Yine aynı anlayışla, TKP'nin yasallaşması ve buna paralel olarak demokrasi ve legal parti peşine düşüp mide bulandıran teoriler üretenlere Emre'nin tepkisi şöyledir;

' Hiç sönmeyeceğini sandığınız umutlarımız değil bizimkiler hala alev alev, sizin umutlarınız neydi sahi? Biz bilemeyiz susalım, çok bilirsiniz; hep bildiniz ya siz söyleyin. 'Kabelerimiz kalelerimiz'mi dediniz, hani şu 'kızıl bayraklı, kızıl yıldızlı Kremlin'iniz miydi sizin umutlarınız?

Sürgündeyken., yok yanlış oldu siz sürgün değildiniz, giderken ardınızdan bakıyorduk gördük soluk soluğa kaçtınız ve 'Kışlada savaşı bekleyen askerler gibi' bekliyordunuz ! Ama savaş zaten vardı; burdaydı, bizde buradaydık, hani şu faşistler, daha da ileri giderek 'faşistler' dediğiniz, her fırsatta bazen düşmanlada elele vererek karşısına dikildiğiniz bizler ölüyorduk neredeydiniz ?

Ah,lütfen affedin unuttum, 'kışlada savaşı bekliyordunuz' Sizmi unuttunuz, yayıncınızın hatasımıydı, aslında siz savaşın bitmesni -hoş size göre bitti ya, bize göre hala sürüyor- bekliyordunuz. Hatta o ne menem bir halt olduğu ayan mbeyan ortada olan şu içinde yaşadığımız 'demokrasi'nizi geciktirdiğimiz için bizlere kızıyor, ince belli bardaklarınızda, konyaklarınızı yudumluyordunuz. Biz ölüyorduk sahi siz neredeydiniz?

Ölülerimiz sizden daha diri' !

Emre yoldaş silahlı mücadeleye sevdalılığı, şehit düşen her devrimci için duyarlılığıyla örnektir. Temmuzda katledilen 11 Devrimci-Sol savaşçıları için yarım kalan bir şiir denemesinde duygularını şöyle ifade etmektedir.

'Gövdemde onbir kurşun yarası şimdi
Vay benim kardeşlerim.
Onbir kardeş ağrısı yüreğimde
'Ölüm nereden ve nasıl gelirse gelsin,
hoşgeldi' mi demiştiniz.
Kimseler görmedi bir onur abidesi gibi
Dalgalandırdığınız bayrağı devralanları
Kimseler görmedi, onbir kardeş can
sönerken
Onbir ışık yandı, daha da aydınlandı
yolumuz.
Onbir can kardeş, giderken onbinlere
Miras bir onurdu artlarında kalan Ah
benim gözlerinden öpülesi bacılarım,
Can kardeşlerim, üçe dörde karşı
Yüzler-binlerle kazandıklarını sandıkları
sahte zaferleriyle nasılda göstermişlerdi
acizliklerini.....'

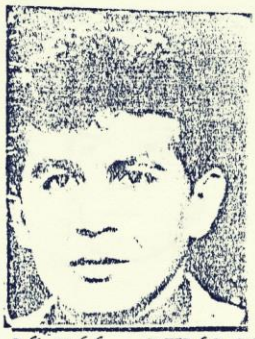

Ali Ekber ATMACA

Faşizmin Yüreğini Titreten, Halka Adanmış Militan Bir Yaşam, Yiğit Bir Partizan'ın Yaşamı;

Ali EKBER yoldaş 2963 Sivas doğumludur. Yoksul bir işçi ailesinin Kürt milliyetine mensup oğludur. Bütün yaşamı İstanbul'da geçmiştir. Daha çocukluk yıllarında düzenin sınıfsal baskısını hissetmiştir. Egemen sınıfların uyguladığı dizginsiz sömürü ve zulüm yoksul bir çocuk olan Ali'nin bilincini şekillendirmiş ve kısa sürede devrimci düşünceyle tanışıp aktif olarak yer almasına yol açmıştır.

O bir partizandır artık; işgallerde, boykotlarda, grevlerde yoksul halkın bitmeyen çilesi gecekondu yapımlarında, kitle gösterilerinde, korsan mitinglerde özel devrimci görevlerde giderek aktifleşen militan kişiliğiyle TKP/M-L saflarında savaşan bir devrimcidir. Genç yaşta olmasına karşın fedekarlığı, inancı ve zekiliği sayesinde kısa sürede kendini geliştirir. Gençlik önderi misyonunu yüklenir bölgesinde. Kendisini akademik-demokratik mücadeleyle sınırlamaz, politik mücadelenin silahlı biçimini seçer. 12 Eylül öncesi ve hemen sonrası dönemlerde çeşitli askeri eylemliliklerde TİKKO saflarında yerini alır. O artık gerilladır. Adı eşkiyaya çıkmıştır. Atılganlığı, cesareti, kurnaz ve zeki oluşuyla yoldaşları onu bu adla çağırırlar. ŞİŞLİ-BEYOĞLU-KAĞITHANE çalışma alanlarıdır. Bura halkı eşkiyayı çok iyi tanır. İyi bir örgütçü ve pratisyandır. Bu dönemlerde Ali'de siyaseti küçümseme, sekterlik vb. sapmalar görülür.

12 Eylül A.S.C'sının ertesinde T.D.H'nin aldığı darbelerden proleterya partisininde nasibini alması, yapılan yoğun operasyonlar, sonucu yaşanan örgütsel dağınıklık sonucu örgütsüz kalır ve aranır duruma düşer. Aranma durumu ölümüne kadar sürecektir. Düşman onu gıyabında yargılayıp kararını vermiştir. (TİKKO-2-Davası) Bu süreç Ali'nin sonradan "kaybolan yıllarım" diye tanımladığı sürecidir.

Sürekli örgütsel ilişki aramasına karşın kuramaz. O sıralar mülteci furyası olmasına karşın o bunu reddedip "devrimcinin görevi yurt içinde kalıp faşizme karşı savaşmaktır" der. Fakat örgütsüz geçen bu yıllar 81-89 yoldaşı geriletmiş, onda düzenin bir takım olumsuzluklarını üzerinde taşımasını sağlamıştır. 86-88 arasındaki kısmi örgütsel ilişkileride kopunca, yoldaş için pek verimli olmamıştır. 1989 yılından itibaren yoldaşla tekrar ilişki kurulur. İlk dönemlerinde Ali eski bazı olumsuz yönlerini göstermiş fakat süreç içinde yoldaşların yardımları ve esas olarak kendi çabası ve hırsıyla kısa sürede kendini yenileyip aşmıştır.

Eşkiyan, alim, Kerim'im, Can yoldaşım, Komutanım;

Canını feda ettiğin davamız uğruna taşıdığın sancağı ilkemizin heryerine dikmeye yeğ minli yoldaşların.

Yemin olsun ki; namlularımızdan çıkan her kurşun senin gözlerinin ateşiyle birleşecek, Halkımızın kölelikten kurtuluşunu müjdeleyecek. Alim sen beynimizde bilinç, yüreğimizdeki kaya, tetiklerde parmaklarımızsın.

Davan davamız, yolun yolumuz, Canın Canımızdır.

Sen rahat uyu yoldaşım. Halkımızın yiğit işçi sınıfımızın can bedeli yaratacağı o en büyük günde sende kortejdeki yerini alacaksın, kimseler farketmeyebilir olsun ne çıkar sende o büyük bayrama katılacaksın.

İNTİKAMINI ALACAĞIZ YOLDAŞ.
GERİLLALAR ÖLMEZ.
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

Şafakta başladı
Gözlerinin Karasında Eriyan
Savaş
Ölmek Vardı Gönlünde,
Binlerce Şehit Gibi,
Onuruyla., Şerefiyle,
Koş Ali'm Koş
Zafer Bizlerin
Korkun Cellatlar
Veda Edin,
Güneşe, Yeşile, Maviye...
Silin Salyalarınızı,
Yıkayın Ellerinizdeki Kanları
Alim Geliyor
Ensenizde !

Eşkiya'ya

Fiitlerin Kaleminden

Ramazan CEVİZ *Nur Güzel YAŞAR*

Kısaca mücadele yaşamım

1977'de devrimci oldum. 1978'de bizim memlekette TİKB diye bir örgüt çıktı.Bende devrimci mücadeleye sempati duydum. O dönem bulunduğum bölgede TİKB faaliyet yürütüyordu. Örgütlü mücadele yürütmenin bilinciyle 1978'de TİKB içinde profosyonel devrimciliğe başladım. Genelde AK'ler içerisinde çalıştım. 1979'da da bir karakol baskınında yakalandım. Baskının amaçı şuydu: İçerideki arkadaşları kaçıracaktık. Olayda bir arkadaş şehit düştü bir polis öldü, bende yaralı olarak kısa bir müddet sonra yakalandım. Yakalanma tarihimde 1979'da oldu. Yaklaşık olarak bir yıl yattıktan sonra 1980'de cezaevinden firar ettim. Yargılandığım olaylar: On öldürme ve soygun olaylarından yargılandım. Ve idamdan yargılandım (firardan önce) 1980'den sonra TİKB (firardan sonra)'nin tekrar AK'sinde, İstanbul'da görev aldım. Daha sonra TİKB örgütlü önder kadrolarını kaybedince AK'si dağıldı. Bende o ara düşünmeye başladım; kaç yılından beri bu örgütte bir gelişme yok, hiçbir büyüme yok diye. Özellikle toplu ayaklanma konusunda kafam hiç açık değildi. AK dağıldıktan sonra örgütleme dalında görev aldım ve AÜ'sü oldum.

Örgütleme alanında görev aldıktan sonra TİKB'nin gelişip gelişmediğini daha yakından görmeye başladım ve konuşup ayrılmaya karar verdim. Gerekçemi sordular; bende gerekçemin bu yapı yani bu örgüt ufak ve küçük bir örgüt bu örgütün devrim yapamıyacağını vurguladım, yıllardan beri varız iki üç ilin dışına çıkamadığı-mızı ve bizim ülkelerde bütün halkı ayaklandırıp devrimi yapamayacağımızı söyledim ve konuşup ayrılmaya başladım.

12 Eylül'den iki üç ay sonra TİKKO'dan bir arkadaşla karşılaştım. Arkadaşa bu cunta koşullarında mücadele etmek istediğimi belirttim. Zaten bu arkadaşlar 1979'da cezaevinde beraber yatmıştık ve birde faaliyet gösterdiğim bölgede tanışıyorduk. Arkadaş TİKKO saflarında mücadele isteğime bayağı sevindi. Kısa bir dönem sonra 1982-1983'lerde TİKKO içerisinde mücadele etmeye başladım. Faaliyet gösterdiğim alan AK İDİ. İstanbul A.K'si. Daha sonra güney bölgesine gittim orada ... adlı arkadaşla çalışmaya başladım. Moralim ve keyfim yerindeydi. O zor koşullarda kimsenin kimseye selam vermediği koşullarda devrimcilik yapmak beni çok sevindiriyordu. Daha sonra 1984'ün Şubat'ında bir soygun olayından sonra ...,...,... ben ve yaklaşık 20 kişi yakalandık. Bizi yakalatan Antep, Mersin ve Diyarbakır bölgelerinde faaliyet yürüten ve aynı zamanda Adana, Mersin il komitesinde görev alan Suphi Arıkan'dı. Bu bahsettiğim Suphi Arıkan polise teslim olup işbirliği yaptı ve bizi buluşma yerinde yakalattı. Yakallandığımda polis tavrım şuydu: Hiçbir arka-daşı verme dim, hiç bir ev vermedim. Sadece yaptığım eylemleri kabul ettim. Kabul etmem de aldırtı. Aynı zamanda itirafçı oldu iki yıl yattıktan sonra özellikle cezaevi firarileri ve yıllardır aranan yoldaşları yakalattığı için tahliye kararı verildi. doğru değildi.

Hasan DEMİR

S.Ö, H.D, A.Ç ve ben şubede dört ay kaldık. Kaldığımız şubeler İstanbul Gayrettepe'de iki ay kaldık. Adana, Mersin, Antakya şubelerinde kaldık. Cezaevine gittik mahkemede ben ve ... siyasi savunma yaptık.

Cezaevindeki durumlara gelince hiç bir eylemden hiçbir direnişten geri kalmadım. Yattığım cezaevleri; Selimiye, Metris, Adana, Mersin, Ceyhan. Bu son anti-terör yasasında tahliye edildim. Tahliye edilmeden önce idam cezam onaylanmıştı. Yani idam cezam mecliste bekliyordu. Çıkıncada insan bir tuhaf oluyor. Biz beş kardeşiz, babam işçiydi sonra öldü. Annemde işçi. Aile yaşamım kendi kendilerini idare ediyorlar, bende öğrenciydim. Durumları normal.Memlekete gelince Adıyaman.Uzun zaman önce Adana'ya yerleştiler.

Daha önce mücadele geçmişimle ilgili yazıyı birkaç kez partiye vermiştim. Öyle uzun uzun anlatmaya gerek duymuyorum. Üç dört kez partiye yazmıştım sanırım arşivde vardır.

Metin

Ramazan ÇEVİZ

OKUYUCU MEKTUPLARI

Partimiz TKP/M-L / TİKKO gerillalarının yeni faaliyet alanlarından biri olan bölgemiz Artvin'deki gelişmeleri düşman alabildiğince çarpıtmak ve gizliyebilmek için bütün olanaklarını kullanıyor. Her milliyetten Türkiye halkının öncü müfrezesi partimiz bölgeye geldiğinde ilk önce rahatsızlık duyan devlet ve onların denetimindeki gerici ve faşistler oldu. İkinci olarak rahatsızlık duyan geçmişte halka radikal devrimciler olarak göründükleri veya böyle bir görüntü vermeyi başarmış "Devrimci Yol"cular oldu. Bir dönem "Tek Yol Devrim"sloganıyla bütün bölge halkını peşlerinde sürükleyen bu yorgun demokratlara acaba bugün neler oldu? Bölge halkınca partimizin verdiği silahlı mücadelenin faşizme karşı olduğu algılanan bölgemizde "niçin rahatsızlık duyuyorlar?" sorusu akla geliyor hemen. Tabii ki bu soru cevapsız değildir ve biz bunu çok iyi biliyoruz. Birincisi Devrimci Yol orta yolcu, reformist bir karakter taşımaktadır.İkincisi bölgemize özgü olan ve kendilerinin halen devrimci yolcu olarak tanınıyor olmasının yanında sınıf karakterlerini incelediğimizde birer küçük burjuva olduklarını görüyoruz. Kaypaklıklarınında buradan kaynaklandığını söyleyebiliriz. Genelde esnaf kesimini oluşturan bu insanlar düşmanla anlaşmışcasına bir statüko oluşturmuş durumdalar. Düşman bunlara dokunmuyor, bunlarda düşmana dokunmuyorlar. Halkın bağrından kopup gelen devrimci atılımlar, statükonun bozulacağı endişesini doğurduğu içinde, "bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın" düşüncesini elden bırakmadıkları gibi, halkada bunu işlemeye çalışıyorlar. Bölgedeki düşmanla yüzyüze verilen savaşta şehit olan gerillalar için "ha bittiler, ha bitecekler" duygusuna kapılıyorlar. Bitip yokolmamızdan medet umuyorlarki kurulu düzenleri bozulmasın, statüko değişmesin? Bilsinlerki bizler verdiğimiz haklı ve meşru mücadelede şehitler vereceğiz. Ve şehitler halkımızın altınçağ yürüyüşünün garantisi olacaklar. Halkımızın sevgisi; bir kaybettiğimizin yerini dolduracak binlerimizin habercisidir. Daha çok serhıldan göreceksiniz. Ve anlayacaksınız uzlaşmacı tutumunuzun ihanet olduğunu. Ve bugünden safınızı belirlemek zorundasınız. Biz sizleri halkın yanında görmek istiyoruz, yani;olmanız gereken yerde. Partimizin bugün özellikle bölgemizde gerçekleştirdikleri halkımızın yarınlarına umutla bakmasını sağlamaktadır. Mayıs sonlarında bölgemizde faaliyete başlayan gerilla birliğimizden, sokaklarda, ev baskınlarında ve okulda yakaladığı demokrat, aydın insanlara baskı uygulayan polis, sokağa çıkmaktan korkmaya başlıyor. Karakollarında can güvenliklerini sağlamlaştırmaya çalışıyorlar. Bir süre sonrada getirilen özel timler ve jandarma komandoları sayesinde biraz nefes almaya başlıyorlar. Bu arada gerilla birliğimiz ilk eylemini gerçekleştiriyor.

Ardahan ili sınırları içerisinde bulunan Bilbilan yaylasındaki PTT'ye ait radyolink istasyonu hedef alınıyor. İstasyona gelindiğinde iki bekçi karşı müdahalede bulunuyor. Gerillalar bekçileri öldürmek zorunda kalıyor. ve istasyonu patlayıcılarla harabe haline getirdikten sonra geri çekilen gerillaların, halktan edinilen bilgiler doğrultusunda bir kayıp verdikleri sanılıyor.

17 mayıs 1992'de gözaltına alınan Hasan Güldal arkadaşımız Şavşat adliyesine getirilmiş olmasına rağmen kayıtlara geçilmiyor. Savcılık kayıtlara geçmeyerek ölüm fermanını kendi elleriyle çıkarmış oluyorlar. Bu savcı ve hakimlerin ne kadar insan hakları savunucusu ve ne kadar şeffaf olduklarını görüyoruz ve burada tüm kamuoyu önünde köhnemiş, halk düşmanı beyinleri ve kalemleri lanetliyoruz.

Özellikle özel tim ve jandarma komando desteğiyle saldırıya geçen düşman bir taraftan halkı muhbir olmaya zorlarken, kurulu muhbir ağınıda çalıştırmaya başlıyor. 31 Mayıs 1992 akşamı gerilla birliğinin bulunduğu köy olan Tepeköy'den muhbirleri sayesinde bilgi alan düşman, bütün gücüyle köyün çevresini kordon altına alıyor. Bütün bunlara rağmen gerilla birliğinin kesin yerini tespit edemiyor. Muhbirleri aracılığıyla öğrendikleri bilgileri değerlendirmeye çalışan düşman, gerillaların birkaç kez ekmek aldıkları bir evi basarak eve kendilerini gerilla diye tanıtıp kandırmaya çalışmışlardır. Sadece ekmek vermekten başka bir şey bilmeyen köylü, gelen düşman birliğini aynı şekilde karşılamıştır. Fakat düşman acımasızca davranmıştır. Herşeyden bi haber köylüden gerilla birliğinin yerini öğrenebilmek için her türlü entrikaya başvuran düşman köylünün birşey bilmediğini anlayınca, hırçınlaşarak köylüyü dağa kaldırmıştır. Ölüm tehditleri savurarak köylüyü uzun süre birlikte gezdirdikleri bölge halkı tarafından çok iyi bilinmektedir. Gece karanlığından sonra Tepeköy Kukul tepe mevkinde bulunan içme suyunun çevresinde pusu kuran düşmanın varlığını farkedemeyen biri bayan üç gerilla pusuya düşüyor. Sıcak temas sağlandıktan sonra serbest bırakılan köylü koşarak olay yerinden uzaklaşırken, kendisini dağa kaldıranların askerler olduğunu anlıyor. Bir hafta evde hasta yatan köylü, bunun üzerine askerlerden gördüğü kötü muameleyi köy halkına anlatıyor. Köy halkıda asıl tehlikenin devlet olduğunu gerillaların ise dost olduğunu anlarken düşmanda böylece kendi kazdığı kuyuya kendi düşüyor. Çıkan çatışmada Yıldız isimli kadın gerilla son kurşununa kadar ele geçmiyor. Kurşunu bittikten sonra düşmanın üzerine fırlattığı bomba patlamıyor bunun üzerine savunmasız kalan bayan gerillayı kurşun yağmuruna tutan düşman, arkadaşı acımasızca katlediyor. Gece 00.03'te ilçe belediyesine ait araçla hastane morguna götürülen Yıldız'ın üzerinde bulunan 3.5 milyon lira para ve bir seiko 5 saat leş kargaları tarafından çalınıyor. Ertesi gün cenazeye, halkın sahip çıkma korkusundan dolayı jandarma denetiminde ilçe belediye mezarlığında toprağa gömülüyor. Bu ölüm yöre halkını derinden etkiliyor ve yasa boğuyor.

Diğer iki gerilla sağ olarak ele geçirilip bunlardan biri çok ağır şekilde dövülerek yürüyemeyecek hale getiriliyor. Yakalanan iki gerilla 2 Haziran günü Şavşat adliyesine getiriliyor. İlgiyle izleyen ilçe sakinlerinin gözleri önünde yürüyemeyecek durumda olan gerillayı jandarmalar sürükleyerek adliyeden çıkarıyor. Hasan Güldal'a uygulanan senaryo burada da tekrarlanıyor ve bu gerillaların nerede oldukları bilinmiyor.

12 Haziran 1992 akşamında Otluca köyüne gelen gerilla birliği; uzun süreden beri köylüyü yaşamından bezdiren ve MİT için çalışan Vezir Kaya ismindeki bir muhbiri kendi evinde cezalandırarak çekiliyor. Bu olay tüm muhbirlere iyi bir uyarı olduğu gibi yöre halkınında sempati ve desteğini aldı.

Bu cezalandırma eyleminden hemen sonra ilden ve diğer ilçelerden büyük takiye alarak saldırıya geçen düşman kuvvetlerinin yoğun operasyonlarına rağmen 10 gün çok iyi bannan gerilla birliği 22 Haziran 1992 gecesi düşmanın bir geçiş noktası olan Üzümlü köyü civarına yerleştirilmek istenen mayının patlaması üzerine 2 gerilla şehit düştü. Gerillalar arkadaşlarının olay yerinden alınması için muhtara haber veriyor. Ama muhtar arkadaşların oradan ayrılmasından sonra jandarmaya haber veriyor. Bu olayda iki gerilla şehit düşerken bir gerilla yaralı olarak düşman kuvvetlerinin eline geçiyor, vahşi bir hayvan gibi gerillanın üzerine saldırarak yerlerde sürükleyip tekme tokat ceset gibi askeri araca atıyorlar. Suçsuz insanlara karşı bu vahşi ve kan emici tavrını açıkça sergileyerek halk içinde kendi kendini teşhir ediyorlar (cesetlere ve yaralılara yaptıklarıyla, kana susamış düşman gerilla yoldaşımızı hastaneye kaldırıyor, iyileştirmek yerine işkence ederek katlediyor.

27 Haziran 1992 akşamında yamaçlı köyünde halktan edinilen bilgiye göre düşman kuvvetleriyle karşılaşan gerilla, düşmanı çemberini yararak kayıp vermeden bölgeden çıkıp üssüne çekiliyor. Çatışma iki saat süresince devam ediyor. Çatışma esnasında bir köylü kadın kalp krizinden ölürken, düşmanın verdiği kayıplardan haber alınamadı. Yöre halkının dediği kadarıyla ambülanslar çatışma yerinden sürekli olarak hastaneye yaralı ve ölü düşman kuvvetlerini taşımıştır. Ama düşman kendi acizliğini gizlemek ve gerillanın halk desteğini kırmak için olayı ve kayıplarını sinsice gizlemiştir. Varsın o gizlesin, varsın kendi lehine haber geçsin burjuva yayın organlarında ama tüm insanlık ve Artvin-Şavşat'ın ezilen halkı-yoksul köylüsü düşmanın gerilla karşısında hergün biraz daha çerisiz kalışını görüyor ve gerillaya desteğini esirgemiyor, esirgemeyecekte.

Düşmanın her türlü oyununa, entrikasına ve baskısına rağmen gerillayla halk arasında kurulan ilişki her geçen gün daha sıcak, daha yapıcı bir şekle bürünerek bir üst noktaya taşınmakta. Sağlam mevzilerin temelleri atılmaktadır.

Gerilla savaşımızın bu hattında düşmanla mücadele daha da bir kızışarak devam etmektedir. Komprador Patron-Ağa devleti yerle bir edilene değin devam edecektir. Bu mücedeleye devrimci çoşkuyla ve tüm benliğimizle katılalım.

Kahrolsun Faşist Diktatörlük.
Kahrolsun Patron-Ağa Devleti.
Yaşasın Yeni Demokratik
Türkiye Mücadelemiz.
Yaşasın Gerilla Mücadelemiz-
Yaşasın Halk Savaşı.
Devrim Şehitleri Ölümsüzdür

Artvin'den bir İKK Okuru

Ölümünün 16.yılında Başkan Mao ZEDUNG'u Saygıyla Anıyoruz !

M A O Z E D U N G !

Mao ZEDUNG Savunulmadan Marksizm-Leninizm Savunulamaz !
Onun Düşünceleri Bugün Her Zamankinden Daha Önem Taşıyor !